

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

DECEIT & DEVOTION

How to
FALL
LUST
in
with a
DEVIL

LOLA GLASS

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunumuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.

bir şeytana nasıl aşık olunur

ALDATMA & BAĞLILIK

LOLA GLASS

OceanofPDF.com

contents

Bölüm 1
Bölüm 2
Bölüm 3
Bölüm 4
Bölüm 5
Bölüm 6
Bölüm 7
Bölüm 8
Bölüm 9
Bölüm 10
Bölüm 11
Bölüm 12
Bölüm 13
Bölüm 14
Bölüm 15
Bölüm 16
Bölüm 17
Bölüm 18
Bölüm 19
Bölüm 20 Sonsöz
Sonradan
Düşünülenler
İletişimde Kalın
Lola Glass'ın Tüm Serileri
Yazar Hakkında

OceanofPDF.com

Telif Hakkı © 2024 Lola Glass

authorlolaglass.com

Tüm hakları saklıdır. Bu kitap veya herhangi bir bölümü, bir kitap incelemesinde kısa alıntılarının kullanılması dışında, yazarın açık yazılı izni olmadan herhangi bir şekilde çoğaltılamaz veya kullanılamaz. Tarihi olaylara, gerçek kişilere veya gerçek yerlere yapılan atıflar kurgusal olarak kullanılmıştır. İsimler, karakterler ve yerler yazarın hayal gücünün ürünüdür.

Kapak: Fenix Kapak Tasarımı

<https://fenixcoverdesigns.com>

[OceanofPDF.com](https://oceanofpdf.com)

Kocama
Tüm harika seks şakaları için ;P

OceanofPDF.com

one

NN

Ağabeyim yirmi beş yaşındaki kıvrımlı kıçımı sanki 1.80 boyunda değilmişim ve benim kadar ağır değilmişim gibi betonun üzerinde *sürüklerken* savaş botlarımın **topukları** betonu sıyırıyordu.

Ama kilom hakkında konuşmayacağım. Kilo, tamam.

Muhtemelen söz konusu kardeşin kadim bir ejderha değiştirici olduğunu belirtmek gerekir. Beni diğer iki kardeşimle birlikte büyütmüştü, ailemiz ben doğarken vefat etmişti ama ben cılız bir insandım.

Bu da *her* konuda delicesine aşırı korumacı olduğu anlamına geliyordu.

En azından benimle ilgili olan her şeyde.

"Bu şimdiye kadar yaptığın en saçma şey August," diye tısladım, bileğimi onun elinden kurtarmak için deli gibi mücadele ediyordum.

Spoiler: Dövüşü kazanamıyordum.

Ve Scale Ridge'in dondurucu Sonbahar sıcaklarına biraz uygunsuz olan küçük, kırmızı süveter elbisem bu hareketten hoşlanmadı. Eğer dövüşmeye devam edersem, yanlışlıkla birine çarpacaktım.

"Umurumda değil," diye homurdandı August, yumruğunu beni sürükleyerek götördüğü gözlerden uzak malikânenin kapısına vurarak.

İçimde kime ait olduğunu bildiğime dair bir his vardı ve bu kişi yanımda kalsa hayatta kalamayacağım tek kişiydi.

Ya da belki de *benimle* kalsa hayatta kalamayacak tek kişi.

"Geçen yıl daireme taşınmana ve sana iyi olduğumu kanıtlamak için her hareketimi izlemene katlandım. Eğer bunu yaparsan, bu savaş demektir," dedim, sesim sert bir fısıltıya dönüşmüştü.

Eğer ev düşündüğüm kişiye aitse, muhtemelen tüm *araziye* yerleştirilmiş yüzlerce güvenlik kamerasından biri aracılığıyla söylediğim her kelimeyi duyabilirdi.

August tekrar, daha sert vurdu.

Sonra kapı ziline bastı ve yüzünü kameraya doğru eğerek homurdandı, "Bir iyiliğe ihtiyacım var, Villin. Bunu benim için yap, ben de sana borçlanayım."

Herkes kendilerine borçlu olacak bir ejderha şekil değiştiren istiyordu. Ejderhalar doğaüstü hapishaneyi yönetiyordu, bu da birini hapishaneden *uzak* tutabilecekleri anlamına geliyordu.

Lanet Villinler bu korumayı kesinlikle kullanabilirdi. Haydutluk yapan ve insanları öldürmeye başlayan vampirleri avlamayı hayatlarının amacı haline getirmişlerdi.

Boku yemiştim.

Ya da becerilmedi, ne demek istediğimi anlıyorsanız.

...Seks.

Seksten bahsediyorum.

Kahretsin, seks yapmayalı *çok uzun zaman* olmuştu. Fiziksel teması fena halde özlemiştim. Hâlâ en iyi arkadaşlarım Tatum ve Miley vardı ama ikisi de seksi iblis arkadaşlarına sırlıklam açıktı.

Yani bütün seksi onlar

yapıyordu. Ve ben hiçbirini

yapmıyordum.

Boktan bir apartman dairesinde yaşadığımız, mahallede arkadaşça bir ilişkiyle ilgilenen tek kişinin ben olduğum günlerden sonra işler nasıl da değişmişti.

Bekle... mahalle değil.

Yanlış söyledim.

Aşırı korumacı bir ağabey tarafından bir yıl boyunca izlendikten sonra şaka yapmaya çalışırsanız böyle olur.

"Sanırım evde değil. Hadi gidelim." Bileğimi August'un elinden çekip kurtarmaya çalıştım ama piç kurusu yerinden kıpırdamadı.

Parmağını tekrar kapı ziline soktu ve "Seni ya da kardeşlerini hapse atmayacağıma yemin eden bir sözleşme imzalayacağım. Ben alfabım; sözleşme geçerli olacak. Yardıminıza ihtiyacım var."

Bir an sessizlik oldu. Uzun bir an.

Bizi ayıran duvarlara, kapılara ve kameralara rağmen, sevmediğim tek Villin kardeşimin kafasının içinde dönen dişlileri duyabiliyordum.

"Eğer bunu yaparsan, sana bir eş bulmayı kişisel hayat misyonum haline getiririm," diye fısıldadım sonunda, bir ejderha şekil değiştirene verebileceğim en kötü tehditti bu.

", " diye karşılık verdi.

"Dene beni," diye . Ve tamamen ağabeyimin merhametine kalmıştım. "Her fırsatta kendini bekâr, insan kadınlarla çevrili bulacaksın. Eğer seni eşleştiremezsem, Jas ya da Eli'yi eşleştiririm. Adını öyle bir lanetleyecekler ki-

Kapı açıldı ve devasa bir varlık girişi doldurunca kendimi durdurdum.

Onu gördüğümde kollarımda beliren tüylerimin diken diken olmasını engelleyemedim.

Bir buçuk metrelik bir kas gücü, muhteşem bronz bir ten ve dalgalı olmak isteyen ama bunu başaramayacak kadar sert jölelenmiş koyu renk saçlar. Ve tüm bunlar

Muhtemelen kardeşinin güvenlik için bana aldığı arabadan daha pahalı olan siyah bir takım elbise ve kravatla paketlenmişti.

Sebastian Villin.

Baş düşmanım.

Aslında düşman değildik. Kardeşleri benim en iyi arkadaşlarımla çiftleşmişti, bu yüzden düşman olmak gerçek bir seçenek değildi. O sadece benden nefret ediyordu ve ben de onun tüm eğlence ve neşe potansiyellerini ezmek için yaşamasından nefret ediyordum.

Yani, iki insan yarı-seyrek etkileşime girmeye ve bunu yaparken de medeni davranmaya zorlandıklarında düşmana en fazla bu kadar yakın olabilirdik.

"Ne istiyorsun Sky?" Sebastian'ın sesi her zamanki gibi yumuşaktı.

Adam nadiren duygularını belli ederdi. Onu kesinlikle hiç gülümserken görmemiştim.

Ve sormadan benimle konuşmadığını biliyordum. Kaçınabildiği sürece benimle hiç konuşmazdı.

Bir başka spoiler: Bundan hemen hemen her zaman kaçınabilirdi.

"Kız kardeşimi korumak için sana ihtiyacım var. Hapishaneye geri dönmek zorundayım," dedi August.

Tercümesi: Kendisi eve dönene kadar benim iri yarı, yetişkin bir erkek bakıcıya ihtiyacım olduğuna karar vermişti, çünkü onun yokluğunda bir şeyler ters gitmişti.

Beni August'un kendisi idare edebilecek kadar gergin olduğunu bildiği tek kişi de Sebastian'dı.

Kardeşimi *öldürecektim*.

"Ne kadar süreyle?" Sebastian'ın sorusu bende de onu öldürme isteği uyandırdı. Yine de, ondan bahsederken bu çok fazla bir şey gerektirmiyordu.

August, "Süresiz olarak," dedi.

Sessizlik iki adam arasında sekti.

Sebastian sonunda, "O bir insan," dedi. "Süresiz bir seçenek değil."

Bundan sonra onu gözünden bıçaklamak istedim. Sonra da onu boğmak.

Bileğimi August'un elinden için bir kez daha denedim ama .

Bir bebek bakıcısına ihtiyacım yoktu - özellikle de çok çekici ama aynı zamanda çok düşman olduğum iri, seksi birine.

"Teşekkürler, yaklaşan ölümlülüğümün farkındayım," diye tersledim. "Bu noktada, etrafımdaki herkes tamamen aynı kalırken yaşlanmaya alıştım."

İki adam da bana baktı.

Sonra birbirlerine baktılar.

"Bir yıl," dedi August. "Bunu çözmemiz için bize bir yıl ver. Sonra ben ya da kardeşlerimden biri onu korumak için her zaman burada olacağız."

Şaka mı yapıyordu?

Şaka yaptığından emin olmama rağmen şaka yapıyor olmasını umuyordum. Sebastian uzun bir süre daha sessiz kaldı.

Sonunda başını salladı. "Bir yıl. İçeri gel ve belgeyi yaz."

August beni evin içine sürükledi ve kapıyı arkamdan çarparak kapattı. Kaçmanın bana hiçbir faydası olmayacağını farkındaydım.

August, "Bana kâğıt getir, sonra ben belge üzerinde çalışırken ona odasını göster," dedi.

Sonunda piç kurusu kolumu bıraktı.

Sebastian'ı koridorda takip ettim ve evi incelerken bileğimi ovuşturdum. Güzel olduğuna şüphe yoktu ama her şey çok soğuk görünüyordu. Bana bir tıp ofisini hatırlatıyordu, her şey sert ve parlaktı.

Bir koridorun sonundaki bir kapıda durmadan önce bir merdivenden çıktık. Sebastian kapıyı açtı ve August'un beni tuttuğu yerdeki kırmızı deriye bakan gözlerinin nasıl daraldığını hemen fark ettim.

Odaya girmeme izin vermeden kolumdan tuttu. "Bunu ejderha mı yaptı?" Gözlerindeki öfkeye rağmen sözleri hâlâ nötrdü.

"Merak etmeyin. Ben iyiyim." Kolumu ondan çektim. Kardeşimin aksine, Sebastian ben istediğimde bıraktı.

"Eğer sana zarar verdiyse..." Sebastian'ın sesi alçak ve ölümcüldü.

"Ejderha şekil değiştirenler-" diye söze başladım, ejderhaların sırlarını ifşa etmemem için beni zorlayan büyü devreye girmeden önce. "Ejderhalar hazineyi sever," diye ısırđım, büyüden rahatsız olmuştım. "Aile hazinedir. Onu her şekilde korurlar. Beni buraya sürüklemesi de bunu yapmasının bir yolu. Bana zarar vermektense kendini öldürür; kardeşler serttir. Eminim bunu biliyordur."

Odaya girerek konuşmaya bir son verdim. "Uyumamı istediğın yer burası mı?" Konağın geri kalanı gibi soğuk ve cansızdı. Koyu kahverengi zeminler. Beyaz duvarlar. Bir tasarımcının muhtemelen stratejik olarak adlandıracağı büyük, soyut sanat eserleri.

Bana göre çok sıkıcıydı.

"Evet. Bugün eşyalarını alması için birine ödeme yapacağım."

Ona kaşlarını çatıım. "Kendi pisliğimi kendim temizlerim. Kardeşimin gitmesini sağlayamamış olabilirim ama koruma adına tutsak rolü oynamaktan bıktım. Senin de nazikçe belirttiğın gibi, sadece bir insan ömrüm var, bu yüzden onu sonuna kadar yaşayacağım. Şimdi odamdan çık."

Sebastian kendimi savunmama şaşırmış gibi bana göz kırptı ve ben de kapıyı yüzüne kapattım.

Ben ve arkadaşlarım söz konusu olduğunda, neşeli ve iyi biri olarak bilinirdim.

Ama bu sevdiğim insanlarla oldu. Sebastian'dan hoşlanmıyordum. Eğer August'un koruma saçmalığına katılıyorsa, kendimi onun arkadaşımıymışım gibi davranmaya zorlamayacaktım.

Arkadaşımmış gibi davranmaktan hiç rahatsız olmamıştı.

Sırtımı kapıya yasladım ve gözlerimi sıkıca .

Ne halt edecektim ki?

Birkaç dakika sonra kapım çalındı.

August ya da Sebastian olduğunu varsaymak güvenliydi ve ikisiyle de konuşmak istemiyordum.

"Brynn?" Kapının diğer tarafından bir kadın sesi geliyordu. Bu...

Kapıyı çekiştirerek açtım ve Anastasia Villin'i kapımın eşğinde bulunca gözlerim parladı. Sebastian'ın, Rafael'in ve Zander'in annesi olmasına rağmen ölümsüz bir iblisti ve bu nedenle her zaman genç ve muhteşem görünüyordu. Bronz bir teni, kışına kadar inen gür ve pürüzsüz siyah saçları vardı. Gözleri oğullarıninkiyile aynı muhteşem maviydi ve uğruna ölünecek bir vücudu vardı.

Büyük oğlundan hoşlanmasam da onu *severdim*.

"Buraya ne zaman geldin?" diye sordum, ruh halim hemen düzeldi. "Ne kadar kalacaksın?"

Büyük, seksi bir bebek bakıcısına sahip olmak, Anastasia bana eşlik ederken o kadar da kötü olmazdı. Yıllarca sohbet edebilirdik.

Sırıttı. "Birkaç gün önce geldim. Bash'e bir eş bulma vaktim geldi."

İri, öfkeli piçin bir kadınla birlikte olduğu düşüncesiyle homurdandım, sonra elimi ağzıma götürdüm, gözlerim büyüdü. "Özür dilerim. Bu çok kabaydı."

Güldü. "Bunu söylediğimde Rafael ve Zander de aynı şeyi yaptı. Gerçi şehirde potansiyel bir eşi var. Eğer yeterince uzun süre kalırsam, eminim kazara bir şeyler ele verecektir."

Bir kaşımı kaldırdım. "Pek açık bir adam sayılmaz."

"Oh, biliyorum. Şimdiye kadar benimle evden çıkmayı bile kabul etmedi. Eninde sonunda onu dışarı çıkaracağım. Burada ne yapıyorsun?"

Bunun üzerine yüzümü buruşturdum. "Bu uzun bir hikaye."

Odamın dışında, bir çeşit oturma alanı olan bir kanepeyi işaret etti. Onunla birlikte oraya oturdum ve hikayeye başladım.

En iyi arkadaşım Miles'ın vampire dönüştüğünü zaten biliyordu. Ayrıca August'un bunu öğrendiğini ve çılgına dönerek benim yanıma taşınmakta ısrar ettiğini de biliyordu.

Ancak, son birkaç aydır açıklanmayan nedenlerden dolayı ayrılmayı tartıştığını ya da fana çarpan bazı boklarla ilgili bir telefon aldığını bilmiyordu.

Ya da beni arabasına bindirip Sebastian'ın malikanesine götürdüğünü. Ya da Villin'in beni ailesinin kalıcı özgürlüğüne karşılık takas ettiğini. Hapishaneyi ejderha şekil değiştirenler yönetiyordu; eğer doğaüstü bir şey yapmayı reddederlerse, bunu yapacak başka kimse yoktu ve serbest kalıyorlardı.

Hiç kimseyi almayı reddetmediler.

En azından benim bildiğim kadarıyla. Ama ellerinden gelse bana hiçbir şey anlatmazlardı.

"İkimiz de zor durumdayız," dedi Anastasia, gözlerinde bayıldığım hınzır bir parıltıyla. "Bunun birlikte çalışmak için mükemmel bir fırsat olduğunu söyleyebilirim."

"Aklında ne var?" Ona doğru eğildim.

"Seni burada kapalı tutmayacak; sana korumalığını yaptığı bir müşteriymişsin gibi davranacak. Çocuklar hakkında hiçbir şey bilmediğim yan işlerine başlamadan önce de bunu yapıyordu." Bana bu konuda her şeyi bildiğini söyleyen bir bakış attı.

"Yani nereye gidersem gideyim beni takip mi edecek?" Kontrol ettim.

"Evet. Şehri keşfetmek için bahaneler uyduracağız, böylece farklı yerlere nasıl tepki verdiğini görebileceğiz. Kaçınmaya çalıştığı bölgeler olmalı. Seçenekleri daralttığımızda, bu bölgelerin hangi kısımlarına gitmeye özellikle karşı olduğunu bulmaya odaklanacağız."

"Bunu çözdüğümüzde, eşini bulmak yeterince kolay olacaktır. Onunla tanıştıktan sonra gözlerini ondan alamayacak; onun için dünyadaki en muhteşem yaratık olacak."

Sebastian'ın gözlerini birinden alamadığını hayal etmekte zorlansam da bu çok sevimliydi.

Hayalindeki kadının neye benzeyeceğini bile bilmiyordum. Belki bir atlet? Ufak tefek ve formda?

Kesinlikle benim gibi değil.

Onun gibi bir adam sert kenarlar ve sert kızlar arıyor olmalı. Kendimi nasıl koruyacağımı biliyordum ama her hafta en iyi arkadaşlarımla gittiğim bir yoga dersi dışında fitness maceralarım bundan ibaretti.

Ama her neyse, bunun üzerinde durmanın bir anlamı yoktu. Anastasia'ya yardım edecektim çünkü ondan hoşlanıyordum ve bu biraz da eğlenceli olabilirdi.

...Ve muhtemelen Sebastian'dan bir süreliğine uzaklaşmak için onun yardımını gerektirecek kendi planım olduğu için.

OceanofPDF.com

two

NN

O öğleden sonra Miley'e mesaj atarak dahiyane planımı başlattım.

BEN

Zander mesajlarımı izliyor mu?

MİLLER

...mı?

BEN

HAYIR

Sadece merak ediyorum.

MİLLER

Şimdi biraz endişeliyim.

BEN

Olma.

August beni Sebastian'ın evine bıraktı ve onu yeni kardeşim olarak atadı.

MİLLER

NE?

BEN

Aşırı korumacı kendini aynada tanıyabilir sanırım.

MİLLER

Bu ne zaman oldu? Tatum'a söyledin mi?

BEN

Bugün erken saatlerde. Ve hayır, Anastasia ile şeytani bir plan yapıyordum.

MİLLER

Ah, anlıyorum. Eş planı.

BEN

Mmhm

MİLLER

Onu bir kadınla hayal etmeye çalıştım, ama göremiyorum. Belki bir erkekle daha iyi uyum sağlar?

BEN

TF'yi saçımdan çektiği sürece kiminle birlikte olacağı umurumda değil. Bir arkadaş bu konuda yardımcı olabilir.

MİLLER

İyi bir noktaya değindin.

Zander kimsenin mesajlarını takip etmez. Benimkileri sadece meraklı olduğu için okuyor ve ben de ona bunun sorun olmadığını söyledim. İhtiyacı olursa kolayca girebilir ama başka türlü girmez. Bash nasıl hackleneceğini bilmiyor. Şeytani planın hakkında mesajlaşmak güvenli olmalı.

BEN

Mükemmel! Teşekkür !

Bana bir öpücük emoji gönderdi ve ben de August gider gitmez yeniden başlamayı planladığım sohbeti açtım.

BEN

Hey boo, bir dakika oldu. Bir ara buluşmak ister misin?

KIRMIZI

Neye ihtiyacın var?

Dudağımı ısırdım.

BEN

Büyük bir iyilik.

KIRMIZI

Ne kadar kan ?

BEN

...Hepsi mi?

KIRMIZI

Beni öldürteceksin, kadın.

BEN

Zamanınıza değmesini
sağlayacağım ;)

KIRMIZI

Tamam. Perşembe günü kulüpte buluşuruz. Her şeyi bir kabinde
halletmek o kadar da zor değil.

Ona bir başparmak işareti ve ardından aynı öpücük emojisini gönderdim.

En iyi arkadaşlarım çok kızacaklardı ama bunu atlatacaklardı. Eninde
sonunda, en azından.

Hayatınız boyunca sizden daha büyük ve güçlü insanlar tarafından
korunmanın zorluğunu anlamadılar. Temel özgürlüğe sahip olmamanın ve
kendi kararlarınızı verememenin nasıl bir şey olduğunu bilmiyorlardı.

Kardeşimi ne kadar sevsem ve anlasam da, yanıma taşındığı günden beri
hayatımı özgürce yaşayamamıştım. Ve kendimi bir daha *asla* bu duruma
sokmayacaktım.

Yani, hamlemi yapma zamanı gelmişti.

Tüm hayatımı değiştirecek ölçülü (biraz da çılgınca) bir karar vermek için.

Sonraki iki günü Anastasia ile şehri keşfederek geçirdim. Yemek yedik.
Alışveriş yaptık. Şakalaştık. Güldük. Gerçekten harika zaman geçirdik.

Ona bir erkek arkadaşımınla vakit geçirmek için akşam dışarı çıkmam
gerektiğini söylediğimde beni kırmadı. Bir pencereyi açık bırakmama yardım
etti (neyse ki soru sorulmadı) ve Sebastian'ı elinden geldiğince oyalayacağına
söz verdi.

Bana havanın açık olduğunu mesajla bildirdiğinde, pencereden dışarı kaydım.
Düşüş biraz yüksekti ama boyum uzun olduğu için sorun olmadı. Dizlerim bir
dakikalığına ağrıyacaktı ama hayatta kalacaktım.

Bekleyen Uber'e ulaştım, kendimi arka koltuğa attım ve Sebastian'ın evi
arkamda kaybolurken sııttım.

August kıcımdayken bu asla mümkün olmazdı.

Bash'in ruh eşini bulmayı Anastasia'ya resmen borçluydum. Bunun ne kadar kolay olacağından emin değildim. Yapmak üzere olduğum şeyden sonra August beni almaya gelene kadar muhtemelen onun evinde kilitli kalacaktım.

Ama hey, bir yolunu bulurdum.

Şehre doğru yol alırken ağrıyan dizlerime masaj yaptım ve kahve dükkanlarımızın sosyal medya sayfalarındaki yorumları yanıtladım. Mesafe korkunç değildi -yaklaşık yirmi beş dakika- ve zaten çalışmak için zamana ihtiyacım vardı. En iyi arkadaşlarımla *birlikte Coffee & Toffee* adında bir avuç kahve/şekerleme dükkânı işletiyorduk ve ben de reklamlardan ve sosyal medyadan sorumluydum.

Bir ara tüm şekerleri de ben yapıyordum ama neyse ki o iş bitti.

Tatum ve Miles bana mesaj atarak Anastasia ile ilgili şeytani planın nasıl gittiğini sordular ama mesajlarını yanıtsız bıraktım.

İş bittikten sonra onlarla

konuşurdum. Onlara yalan

söylemek zorunda kalmadığım

zaman.

Sır saklamaktan nefret ederdim ama bunun başka yolu yoktu. Eğer ne yapmak üzere olduğumu bilselerdi, beni durdurmak için ne gerekiyorsa yaparlardı.

Ne kadar deneseler de hayatımın nasıl olduğunu anlayamadılar. Kardeşlerimin sırlarını ifşa etmemi engelleyen büyü sayesinde ben de onlara açıklayamadım.

Ama yirmi beş yılımı bir yabancı olarak geçirmiştım. Dünyada en çok sevdiğim insanlar en ufak bir değişikliğe uğramazken insan hayatı yaşıyordum. En iyi arkadaşlarım, aslında kız kardeşlerim, iblis olduklarında mı?

İnsanlığımınla işim bitmişti.

Bir vampire dönüşmek yeterince basitti. Miles ilk zorlu başlangıçtan sonra bunu başarmıştı ve ben de üstesinden gelebileceğimden emindim.

Telefonumu kısa, dar, ışıltılı mavi elbisemin cebine soktum ve arabadan çıktım. Her zamanki savaş botlarım parıltıları daha da belirginleştirdi.

ki buna bayıldım.

Red adımı fedailere bırakmıştı, ben de sırayı geçtim. Gözlerini bile kırpmadan beni içeri aldılar ve ben de doğruca kabinlere gittim.

Karar vermek için alkol gibi sıvı bir cesarete ihtiyacım yoktu.

August'un benimle yaşadığı bir yıl boyunca seçeneklerimi biliyordum ve kararımı aylar öncesinden vermiştim. Ne istediğime dair hiçbir şüphe yoktu.

Red, kabinlerin yakınındaki bir duvarın dibinde beni bekliyordu. Benim aksime onun elinde bir içki vardı. Tüm doğaüstü erkekler gibi uzun boyluydu, koyu tenliydi ve muhteşem bukleleri kısa kesilmişti. Koyu renk bir kot pantolon ve gri bir tişört giymişti.

"Hey, güzelim," diye seslendi, ben yaklaşırken gözleri vücudumda bir aşağı bir yukarı geziniyordu.

"Selam sana." Ona bir gülümseme gönderdim.

"Deli olduğunu , değil mi?" Gözleri göğüslerimde oyalandıktan sonra boğazıma kaydı ve bir dakika boyunca orada kaldı.

Güldüm. "Biliyorum."

Elimi dirseğinin kıvrımına attığımda beni en yakındaki boş kabine götürmekte tereddüt etmedi. Omuzlarım gerideydi, vücudum gevşekti ve kalbim...

Umut vericiydi.

Sonunda özgür olacaktım. Bir daha hiç kimsenin beni kontrol edemeyeceği kadar özgür olacaktım - çok sevdiğim kardeşlerim de dahil.

OceanofPDF.com

three

B HAS

"NE DÜŞÜNÜYORSUN? Kırmızı ve altın rengi mi, yoksa kırmızı ve pembe mi?" diye sordu annem, mutfakta babamla birlikte akşam yemeği hazırlarken.

Kadın renkleri konusunda benim fikrimi hiç sormamıştı. O *istemedi* partilerini planlamak için. En azından benden.

Bu yüzden güvenlik sistemimin her yönünü kontrol ediyor, Zander'in bu amaçla yaptığı uygulamada her şeyin düzgün çalıştığından emin oluyordum.

Annem ve Brynn'in potansiyel eşimi bulmak için birlikte çalıştıkları bir sır değildi. Bu anlamsız bir çaba olduğu için onları durdurmaya çalışmayacaktım.

Planlarında başka bir katman olmadığından emin olacaktım. Brynn'in benden kaçmaya çalışmasını içeren bir plan.

Birkaç saat önceki bir uyarıyı tekrar okuduğumda parmağım

durakladı. Annem o sabah odasında bir pencere açmıştı.

Mesaj ilk zararsız olduğunu , ancak kapatıldığından hiç haberim olmamıştı.

Kahretsin.

Zihnimde beni potansiyel eşime götüren bir iplik vardı. Her iblisin, kendisine yeterince yakın olduğunda bir tane vardır. Benimki de Scale Ridge'e adım attığım ilk andan beri beni Brynn'e götürüyordu.

Zihnimin ipucunu takip etmesine izin verdim, dışımı evimde bulmayı bekliyordum. Güvende olduğu yerde.

Onun yerine, benden uzaklaşıyordu.

"Brynn nereye gidiyor?" Sözlerim hırıltılı çıkmıştı. Genelde hayvani tarafımı serbest bırakmamak için çaba sarf ederdim ama bazen elimde değildi.

Bazen, yani Brynn işin içindeyken. Annemle

babamın dikkati bana yöneldi.

Öfkeli bakışlarım anneminkilerle buluştu. "Pencereni onun için açık bırakmışsın. Nereye gidiyor?"

Göğsüm sıkışıyordu.

Kahretsin, tüm vücudum geriliyordu.

Kiminle olduğunu bilmiyordum.

Korunmuyordu.

"Bir arkadaşıyla buluşacak. Ona biraz rahat ver, Bash. Son bir yıldır zorba ağabeyine takılıp kaldı," dedi annem sonunda ve makarnasına döndü.

"Hangi arkadaş?"

"Sormadım. Boş zamanlarını kiminle geçirdiği onu ilgilendirir. Bir yıldan uzun süredir tehlikede değil; onu rahat bırakın."

Tatum ve Miley olsaydı, gerek kalmazdı. "Bir erkekle mi buluşuyor?"

Neredeyse kükrüyordum.

Onu öldürebilirim.

Eğer ona dokunursa kalbini göğsünden söküp alırım.

"Sen onun kardeşi değilsin, Bash. Bırak da kız biraz ," dedi babam, sesi hafifti.

Kırmızı gördüm.

"Tabii ki onun kardeşi değilim, ben onun-" *Eşim* demeden önce kendimi zorlukla durdurabildim.

Yine de zarar verilmişti.

Evden hışım ile çıkmadan önce ikisinin de farkına vardığını gördüm, telefonum mutfak tezgâhına bırakılmıştı.

Otoyolda kıcımlı sürüyerek şehre doğru ilerledim.

Daha yakına gitmem gerekiyordu. İnsanları ve gürültüyü sindirebilseydim, zaten bunu yapardım.

Çok fazla yol kat etmeme rağmen yeterli olmadı.

Brynn, Scale Ridge'in ortasında, şehrin vampir klanına ait bir gece kulübünde durduğunda zihnimde bunu hissettim.

Klanla olan ilişkimiz isteksiz bir ilişkiydi. Eski bir aile dostumuz olan Charlie'yi öldürmüşlerdi. Yeni liderin insanlara zarar vermeye karşı katı kuralları vardı, bu yüzden kardeşlerim ve ben onunla isteksiz bir barış anlaşması yaptık.

Brynn benden beş dakika öndeydi.

Görüntüler zihnime çarptı -onun başka bir adamın kollarında olduğu görüntüler. Daha önce hiç böyle bir öfke hissetmemiştim.

Daha önce böyle bir nefret.

Ona dokunan *herkesi* öldürürdüm.

Hummer'ımı kulübün önünde park ederken kalbim küt küt atıyor, kulaklarımda bir davul gibi ağır ağır çarpıyordu. Binanın içine doğru uçtum.

Arkama baktım.

Korumalar beni tanıdı ve kenara çekildiler. Bir kabine kadar ipi takip ettim.

Eşimi bir adamın kucağında, dişleri boğazına gömülmüş halde bulduğum bir kabin. İkisinden de şehvet fışkırıyordu, kırmızı duman yoğun ve baş döndürücüydü.

Tepkim içgüdüselde.

Onu bir çırpıda piçin kucağından indirdim ve dişlerinin arasından kurtardım.

Bir süre sonra yumruğum yüzüne çarptı.

Bir sonraki adımda ellerim boğazındaydı.

"Dur!" Brynn'in çılgılığı öfkemin kalın ve şiddetli sisini delip geçti.

Ellerim daha da sıkılaştı.

Ellerimi pençeledi, çaresiz gözleri camlaştı ve sonra tekrar başının içine yuvarlandı.

Ölmesini izlemek için sabırsızlanıyordum.

Bir kalp atışı sonra Brynn'in vücudu benimkiyle vampirinki arasındaydı. Bir şeyler söylüyordu -durmamı söylüyordu- ama dudakları kırmızıydı.

Piçin kanıyla kıpkırmızı.

Kanı ağzındaydı. Dilinde.

Ne yaptığımı anlayamadan ellerim boğazını sıktı. Kabinin koltuğuna yığıldı, baygındı.

Elim kalçasını buldu.

Diğeri onun gevşek, altın sarısı saçlarını kavradı.

Dilim acımasızca dudaklarında gezindi, benden başka herkesin tadını yalayarak uzaklaştırdı.

Nefes nefese kaldı ve ben de ağzını doldurdum. Onu öpmüyordum, onu sahipleniyordum. Ağzının her santimini.

Parmakları saçlarımın arasına girdi, çekiştirdi, çekiştirdi ve çekiştirdi. Bu yeterli değildi.

Ellerim vücudunun tatlı kıvrımlarında sertçe hareket etti. Elbisesinin eteklerini buldular, kalçalarının üst kısmına kadar sardılar ve aşağı doğru kaydılar.

Çıplak kığını kavradığımda yine nefesi kesildi ve sonra ağzını benimkinden çekti.

Temiz hava içimde özlediğim sağduyuyu uyandırdı. Bir dakika daha geçseydi ondan beslenebilirdim.

Kendimi ona bu şekilde bağlayabilirdim.

Onu kabinde çırılçıplak soyar ve ellerimin hala muhteşem bir şekilde dolu olduğu çıplak kığından sadece birkaç santim ötede bilinçsiz bir vampirle onu benim yapardım.

"Burada ne halt ediyorsun?" Dudaklarımdan dökülen bu talep, sıkı sıkıya tutunduğum kontrolün her bir zerresinden yoksundu.

"Burada ne halt *ediyorsun*?" Gözlerindeki öfke neredeyse benim gözlerimdeki öfke kadar yoğundu. "Kardeşimin sana ne teklif ettiği umurunda değil, beni bir gece kulübüne kadar takip edip yatmak istediğim adamı öldürmeye çalışamazsın!"

Başka bir şey söylemeden önce kendini tuttu. Ne saklamaya çalıştığını tahmin edebiliyordum.

"Kanı dudaklarındaydı," diye hırladım. "Dişleri boğazındaydı. Bu birlikte yatmaktan çok daha fazlasıydı, Brynlee."

Bir vampirin kanını bir insana vermesinin tek bir nedeni vardı ve bu, yaptığım işi bitirmek için neredeyse eşimi itip geçmeme yetiyordu.

o pile başladı. Onu

dönüştürecekti.

Gözlerindeki öfke bu konuda masum olmadığını gösteriyordu. "Çık dışarı." Gece kulübünün çıkışını işaret etti. "Şimdi."

"Tamam." Onu belinden tutup omzuma attım ve kapıya doğru yürüdüm. Çığlığı müziğin yüksek ritmiyle bastırıldı ve yumrukları sırtıma vurdu.

Üzerimizde onlarca göz olmasına rağmen, fedailer yanlarından geçerken bana sadece başlarını salladılar.

Kadınımı Hummer'ımın yolcu koltuğuna bırakırken, kemerini bağlarken ya da kapıyı arkasından kapatırken kimse yaklaşmaya cesaret edemedi.

Kapıyı açmaya çalıştı ama ben çoktan çocuk kilidini açmıştım.

Ve bir an sonra, kulüpten uzaklaşıyorduk.

Brynn kapıdan vazgeçti ve başını koltuğunun arkasına çarptı. "Potansiyel eşini bulmaya gidiyorum," dedi sesi titreyerek.

Öfkeden titrediğinden oldukça emindim. Onun öfkesinin benimkiyle boy ölçüşme şansı yoktu; önümü zar zor görebiliyordum.

"Seni istemediğın bir eş bağına hapsedeceğim, seni de istemeyen bir kadına bağımlı hale getireceğim. Beni kontrol edebileceğini sanıyorsun ve yanılıyorsun."

Parmaklarım direksiyonu sıkıca kavradı.

Ona kadınımı bulmak için tek yapması gerekenin lanet olası aynaya bakmak olduğunu söylememek için çenemi sıktım.

Ya da ona zaten umutsuzca bağılı olduğumu, onunla işleri daha da ileri götürmemek için içimdeki her içgüdüyle .

Onu *kontrol etmek* istemedim.

Vücudunun her santimini tatmak istiyordum.

Tamamen kaybolana kadar ondan içmek

için. Onu doldurmak için.

Benden başkasını istemeyeceğinden emin olmak için.

Ve ben bunların hiçbirine sahip olamadım.

Bu yüzden çenemi daha da sıktım ve başka bir kelime söylememe izin vermedim.

OceanofPDF.com

SEBASTIAN beni dışarı çıkarmak için kapımı açtı, bana sert bir şekilde bir daha gitmememi söyledi ve sonra evin içinde kayboldu.

Asık suratla içeri girdiğimde, ailesini muhteşem, devasa mutfakta otururken buldum.

Evin geri kalanı gibi cansızdı. Aynı soğuklukta.

Bir o kadar da kalpsiz.

Anastasia'nın yüzündeki özrü gördüğümde gözlerim doldu ve yanlarından geçip gitmeden önce bir selam mırıldandım.

Başka bir şey bulamadım.

Yorulmuştum.

Üzgündüm.

Omzum acıyordu, yırtılmış derim ve ağrıyan yaram saçlarım tarafından gizlenmiş, adeta kanla yapışmıştı.

Tangam hâlâ arzularımla sırılsıklamdı ve alt karnım vibratörüm dışında hiçbir şeyle karşılanamayacağı belli olan bir ihtiyaçla kasılıyordu.

Hayatımı daha iyi hale getirmek için yaptığım tek plan da suya düşmüştü. Sebastian'ın ona yaptıklarından sonra Red'i beni dönüştürmeye ikna edebilmem için hiçbir şansım yoktu.

Vampir yaşıyordu -göğsünün sürekli inip kalktığını görmüştüm- ama Villin'lere karşı koyacak kadar cesur pek vampir yoktu. Hiçbirini tanımadığıma adım gibi emindim.

Red benim tek bağlantımdı ve artık kime bağlı olduğumu bildiğine göre benimle bir daha asla konuşmayacaktı. Beni dönüştürme ihtimali daha da düşüktü.

Miles'in beni de dönüştürmeyi reddedeceğinden hiç şüphem yoktu. Hastalanmadan kanımı içebilse bile bunu yapmazdı.

Tüm bunların üstüne, Sebastian'ın beni neden *öptüğünü* bilmiyordum.

Ve kıcımlı avuçladı.

Ve vücuduma dokunulduğunu hiç hayal etmediğim o sıcak, sahiplenici şekilde dokundu.

Bunu düşünmek bile beni yeniden ateşlendiriyordu.

Anastasia'nın eli kolumu kavradı ve benim hızıma ayak uydurarak yanıma geldi. "Olanlar hakkında konuşmak ister misin?"

Boğazım şişti.

Evet.

Hayır.

Olabilir mi?

Özgürlüğümden başka ne istediğime dair hiçbir fikrim yoktu.

"Bilmiyorum," diye fısıldadım sonunda. "Sanırım sadece sıcak bir duş almak istiyorum."

Anastasia benimle birlikte yatak odama girdi ve kapıyı arkamızdan kapattı.

Her şey vampire dönüşmeme bağlıydı, bu yüzden evime döndüğümde eşyalarımı toplamamıştım. Sadece birkaç şey almıştım.

kıyafet değiştirmek.

Benim için duşu açtı, sonra ben yıkanırken yatak odasında . yara çok kötüydü ve kurulandığımda hâlâ biraz kanıyordu. Banyoda bandaj bulamadım, bu yüzden koyu renkli havlulardan biriyle dikkatlice sıvazladım ve en iyisini umdum.

Yumuşak, siyah bir *Coffee & Toffee* tişörtü ve bir çift şort giydikten sonra kendimi köşe şeklindeki kocaman, siyah dekoratif bir koltuğa attım. Göründüğünden daha rahattı, ancak onu hayata geçirmek için sevimli bir yastık ya da başka bir şeye ihtiyaı vardı.

Anastasia zaten yan taraftaki aynı koltukta oturuyordu, ben de başımı minderlere yaslayıp bir dakikalığına gözlerimi kapadım.

Bilgi almak için zorlamadı ya da drtmedi, ki bunu takdir ettim.

"Kimseye söyleyemezsin," diye fısıldadım sonunda. "Ama Miles dışındaki tek vampir arkadaşımla beni dönüştürmesi hakkında konuşmuştum. Bu gece yapacaktı. August gittiğinde bunu gerçekleştirmeyi planlıyordum."

Kasım ayının başlarıydı, yani altı aydır dönüşmek istediğimi biliyordum ve bunu çok daha uzun süredir düşünüyordum.

Anastasya yanıt olarak bir şey söylemedi.

Yüzündeki yargıyı görmek için gözlerimi açmadım ve ekledim: "Kulağa delice geldiğini biliyorum. ılgınca *olduğunu* biliyorum. Ama kardeşlerim ölümsüz ve en iyi arkadaşlarım da yle. Başka kimsem yok. Yalnız yaşlanmak ya da yalnız ölmek istemiyorum."

"Bu hiç de çılgınca değil, Brynn." Anastasia'nın sesi yumuşak ama samimiydi. "Ailem bensiz yaşamaya devam edecek olsaydı ben de aynısını yapardım."

Sözleri karnımdaki gerginliği biraz olsun hafifletti. "Kulpte ne oldu?" diye sordu.

"Red'i ısırđım, sonra beni boşaltmaya başladı. Beklendiği gibi ısırđı yüzünden şehvet başladı. Bir anda Sebastian ortaya çıktı ve beni ondan kopardı. Daha önce kontrolünü kaybettiğini hiç görmemiştim; tamamen farklı bir insan gibiydi. Neredeyse Red'i öldürüyordu. Yapacağını sanmıştım. Onu ittim.

Kendimi onunla Red'in arasında buldum, onu durdurmaya çalışıyordum ve o çok rastgele bir şey yaptı."

Yüzüm kızardı, muhtemelen delicesine pembeleşti. "Beni *öptü*. Bir dakika sonra onu ittim ve gitmesini söylediğimde beni omzuna atıp kulüpten dışarı taşıdı."

Anastasya yine sessiz kaldı.

Gözlerimi açtım ve yüz ifadesini düşünceli buldum. Hatta belki biraz hınzır.

"Şaşırmış görünmüyorsun," dedim.

"Ben değilim." "Neden şehrin herhangi bir yerinden uzak durmaya çalışmadığını anladım" demeden önce bir süre beni inceledi.

Göz kırptım.

Oğlunun potansiyel eşini bulmaya çok önem veriyordu, ama bu rastgele bir konu değişikliği gibi görünüyordu.

"Tamam..." Planımı mahvettikten sonra beni öptüğü gerçeğinden bahsetmeyi tam olarak bitirmemiştim.

"*Senden* kaçmakla çok meşguldü." "Ne demek istiyorsun?"

Bana doğru eğildi, uzun saçları omzunun üzerinden düşüp bacaklarının duruyordu. "Birlikte aynı odada olmak zorunda kaldığınızda, o ne yapıyor?"

"Benden mümkün olduğunca uzak duruyor." Söylediklerinin parçalarını bir araya getirmeye başlamıştım ve bu beni çok korkutuyordu.

"Sana bakıyor mu?"

"Hayır."

"Seninle konuşuyor mu?" "Elinden gelse konuşmaz."

"Yine de, senin gittiğini fark ettiği anda ne olduğunu biliyor musun? Senin vampir olma planından haberi yoktu, peşinden cehennem gibi koştu çünkü senin başka bir adamla buluşacağını anladı. Onun potansiyel eşini bulamadık, çünkü *sen* onun potansiyel eşisin."

Gözlerimi tekrar sıkarak kapattım. "Kahretsin."

"Mmhm." Elini dizime koydu ve hafifçe sıktı. Pencereden atladığım için hâlâ biraz ağrıyordu.

"Bu çok kötü," dedim usulca.

"Ya da olabilecek en iyi şeydir."

Gözlerimi açtım, alnım kırıışmıştı. "Bunu nasıl anladın?"

"Bunu bir düşün, Brynn. Sevdiğin insanlar kadar uzun yaşamak ve kardeşlerinin kontrolünden kurtulmak istiyorsun. Ben oğlumun mühürlü bir eş bağının istikrarına sahip olmasını istiyorum."

"Eğer çiftleşseydik, Bash de kardeşlerim gibi kontrolcü olurdu. Onunla tanıştın mı?" Bana kullanmam için asla izin vermediği lakabın ağzımdan ne kadar kolay çıktığını kabul etmeyerek kapıya doğru işaret ettim. "Beni bir gece kulübüne kadar kovaladı, buraya geri getirdi ve bir daha ayrılmaya çalışmamamı söyledi. Resmen bir tutsağım."

"Aranızdaki bağ çözülmedi. Seni tanıdığı tüm yıl boyunca bununla savaştı. Ve Eldrich'e çekmiş; onun açlığını doyumak için çoğu iblisin yaptığından çok daha fazlası gerekiyor. Aç, çaresiz, zihni ve bedeniyle savaş halinde. Onu yatıştırırsanız tüm bunlar değişecektir." Sesi istekliydi. Hem de çok istekliydi.

Alay ettim. "Bana bakmamaya çalışıyor. Eş bağını mühürlemek istesem bile -ki ben öyle düşünmüyorum- işe yaramazdı. Adam resmen bir heykel."

"Seni öptüğünde bir heykel gibi mi hissetti?" Gözlerindeki bakış hâlâ çok kötüydü.

Eğildi ve kollarını hızlı, sert bir sarılma için bana doladı. "Eldrich ve ben yarın sabah erkenden kalkacak bir uçak rezervasyonu yaptık. Benim

İşin bittiği ortada. Eğer fikrini değiştirirsen, gücünü hafife alma Brynn. Sana bakmak, sana dokunmak ve seninle ilgilenmek için her dürtüsüyle savaşıyor. Sen onun için dünyadaki en büyüleyici yaratıksın, unuttun mu? Yeterince mücadele etmesini sağla, sonunda çatlayacaktır."

Konuşmamızdan sonra hâlâ şokta olmama rağmen ona tekrar sarıldım. "Teşekkürler, sanırım."

Fısıldadı, "Adamın yemek yemesi gerektiğini unutma. Bunu yaptığında yanından ayrılmak ya da seni de yanında götürmek zorunda kalacak. Eğer yapmazsa, daha da acıkacaktır. Açlıkla birlikte daha az kontrol gelir."

"İçimden bir ses bu sırrı bana söylemeni istemeyeceğini söylüyor," diye mırıldandım.

Sırıtarak beni serbest bıraktı. "Onu ben doğurdum. Beni kontrol edemeyeceği gibi, ne zaman ve ne kadar yemek yiyeceğine karar veren kadını da kontrol edemez. Özgürlük mü istiyorsun Brynn? Kendini kimsenin bokunu almayan bir iblise bağla. Kardeşlerin de dahil."

Bununla birlikte, kapıyı kapatarak odadan çıktı.

Sandalyeme yaslandım ve tavana bakarken sözleri zihnimde tekrar tekrar yuvarlandı.

Özgürlük mü istiyorsun, Brynn? Kendini kimsenin bokunu almayan bir iblise bağla. Kardeşlerin de dahil.

etmekten ne kadar nefret etsem de, aslında onun planını

düşünüyordum. Kimse Sebastian Villin'i kontrol edemezdi.

Nereye gidebileceğine ya da ne yapabileceğine kimse karar vermedi.

Kimse onu evine hapsedmedi ya da azgın olduğunda takılabileceği birini bulmasına engel olmadı.

Hiç kimse... belki potansiyel eşi hariç.

Ben.

Onu benden başka kimse kontrol edemiyorsa, beni de kendisinden başka kimsenin kontrol etmesine izin vermeyeceğinden emindi. Belli ki bunun için fazla sahipleniciydi.

Ona bağlanmak, kontrolün bazı yönlerini kaybetmek anlamına *gelecektir*.

Yine de bir kulübe gidemez, fırtına gibi flört edemez ve biriyle bir gece geçiremezdim. İlk birkaç yıl boyunca herhangi bir yere giderken onu da yanımda götürmek zorunda kalacaktım çünkü eş bağının iblis versiyonu aksi takdirde ikimiz için de psikoza neden olacaktı.

Ama bağ mühürlendikten sonra birbirimizin şehvetinden beslenmemiz gerekecekti, bu yüzden düzenli seks olacaktı. Düzenli *ateşli* seks, eğer o öpücük bir şey ifade ediyorsa.

Ve eğer resmi olarak ailenin bir üyesi olsaydım, arkadaşlarım ve onların arkadaşları, kardeşleri, onun beni uzun süre bir yere kapatmasını engellerdi.

Ayrıca, iş için çok seyahat ediyordu. Bu benim seyahat edebileceğim anlamına geliyordu. "Bu çılgınlık," diye fısıldadım kendi kendime.

Vampire dönüşme planımdan daha çılgınca.

Kardeşlerimden saklanabildiğim sürece gizlice yeni bir hayata başlama planımdan çok daha çılgınca.

Ama Anastasia haklıydı.

Özgürlük istiyordum.

Ve onu elde edebilirdim... Sebastian Villin'i beni eşi olarak alması için baştan çıkarabilirsem.

[OceanofPDF.com](https://oceanofpdf.com)

Zaman kaybetmek istemediğim için ertesi sabah yeni planımı uygulamaya koydum.

Sütyensiz, siyah Coffee & Toffee tişörtüm ve pembe dantelli tangamdan başka bir şey giymeden mutfağa doğru ilerledim. Omzum hâlâ fena halde ağrıyordu, bu yüzden plan gerçekleştikten sonra kesinlikle tıbbi malzeme aramam gerekecekti.

Beklendiği gibi Sebastian oradaydı, kahvaltı hazırlıyordu. Piçin tekiydi ama yemek yapmayı severdi. Yani hey, yüzü dışında en azından bir kurtarıcı özelliği vardı.

Şey... ve muhtemelen aleti, eğer dün gece aldığım his bir şey ifade ediyorsa.

Yani, üç kurtarıcı özellik. Yemek pişirmek, yüzü ve siki.

Yine de planımı anlamaması için ona hâlâ kızgınmışım gibi *davranmam* gerekiyordu.

Bir an omzunun üzerinden bana baktı, sonra kafası tekrar pişirmekte olduğu yemeğe döndü.

Zafer.

Sürüne sürüne mutfğa girdim, dolapları karıştırıp ihtiyacım olan şeyleri kontrol ederken yanıma onunkine değdirdim.

"Ne arıyorsun?" Sesi her zamanki duygusuz nötr halinden daha alçaktı.

"Malzemeler," diye karşılık verdim. "Yeni şeflerimden biri hastalandı ve az önce iki dükkanımızda birden fazla şekerleme çeşidinin azaldığını öğrendim."

Bir süre sessiz kaldı.

Döndüm ve dolapları karıştırmaya devam ettim. Gömleğim sırtımın ortasına kadar sıyrılmıştı, bu yüzden adam popomu ve tangamın kayışlarını tamamen görebiliyordu.

Omzumun üzerinden baktığımda, gözlerinin arkamda olduğunu gördüm.

Başımı tamamen çevirip ona ters ters bakmadan önce birkaç dakika daha bakmasına izin verdim. "Kıçıma mı bakıyorsun?"

Başını yukarı doğru salladı. "Ne? Hayır. Hayır. Bana bir liste gönder. Neye ihtiyacınız varsa bir saat içinde teslim ederim." Sesi savunmacıydı.

Sonunda duygularını bulmuştum.

Bir şeye para yatırmam gerekseydi, onun potansiyel eşi olduğumu bildiğimi bilmediğine bahse girerdim. Bu bir tür dil sürçmesiydi, ama tamamen benim lehime çalıştı.

"Eğer beni burada yaşamaya zorlayacaksan, bazı şeyleri açıklığa kavuşturmamız gerekiyor," dedim tüm vücudumu ona doğru çevirerek.

Elim kalçama indi ve bakışları tekrar yüzüme gelmeden önce bir kalp atışı için tekrar tangama daldı.

"Beni öpemezsin. Beni öperken kesinlikle kıçımı . Kıçıma da bakamazsın. Anladın mı?"

"Bu bir sorun olmayacak." Sesi yumuşadı, duyguları anında tekrar kurudu.

"Bugün markete uğrayıp malzemeleri kendim sonra kalan eşyalarımı toplayacağım. Yeni bir yatak odası da seçiyorum. Burada yaşadığım için kendimi evimde hissedeceğim."

"İyi." Kelimesi kırılmıştı. "Şu andan itibaren bensiz hiçbir yere gitmiyorsun."

"Harika. Huysuz, eli kolu bağlı bir yoldaşım olmasına bayılıyorum," dedim. "Bir şey daha var. Eğer yanımdan ayrılırsan, istediğim yere gider ve istediğimi yaparım. Bu kişisel bir şey değil, ama aslında kişisel, çünkü dün gece kulüpte kabaca sözümü kestin. Bunun için siktir git bu arada."

Çenesi sıkıştı.

Ona bir gülümseme gönderdim. "Güzel konuşmadı. Yirmi dakika içinde ayrılıyorum. Hummer'ına bin ya da binme. Her iki şekilde de alıyorum."

Mutfaktan çıktığımda bana baktığını hissedebiliyordum.

"Gözlerini kışkımdan çek, piç kurusu," diye seslendim omzumun üzerinden.

Nefesinin altında küfretti ve ben merdivenlerden yukarı çıkarken kendi kendime sııttım.

Sebastian, dönüşümü engellemek için kulübe çok geç gelmiş olmayı .

Ama Anastasia haklıydı, onun potansiyel eşi olduğumu bilmek beni çok güçlü hissettiriyordu.

Dışarıdaki soğuğa rağmen kısa, dökümlü çiçekli elbiselerimden birini giydim ve savaş botlarımı giydim. Fermuarlar yukarı kalktı, sonra üst kattaki kapıları açmaya başladım, içinde tıbbi malzeme olabilecek bir koridor dolabı .

Sebastian bulunduğum koridorun sonundaki bir odadan çıktı ve beni görünce gözleri kısıldı.

Ona ters ters baktım ve içeriye baktığım kapıyı kapattım.

"Ne yapıyorsun?" Sesi tekrar nötr hale gelmişti.

"Bir oda seçmeye çalışıyorum. Hiçbirinde renk yok." Yandaki kapıya yaklaşp içeri baktım.

Bir öncekinin neredeyse aynısıydı.

"Her şeyi satın almak için bir dekoratöre para ödedim," dedi, sesi yine savunmaya geçmişti.

"Yani sen de mi beğenmedin?" Kapıyı kapattım, bir sonrakine geçtim ve çekiştirerek açtım.

"Bu bir dolap."

Bingo.

Bolca yara bandı ve antibiyotik merhem.

Bir daha düşündüm de, omzumun boynumla birleştiği yerde açılan yarayı nasıl kapatacaktım?

Bir adım öne çıkarak, büyük bir yara bandı bulma umuduyla etrafı karıştırmaya başladım.

"Odalara baktığınızı söylemişsiniz." Arkamdan yaklaştı ve göğsü sırtıma değdiğinde nefes alma isteğimle savaştım.

Daha önce iki doğaüstü erkekle birlikte olmuşum, ikisi de vampirdi. Dürüst olmak gerekirse, kan emme kısmının büyük bir hayranı değildim. Ama boyut farkı? Buna bayılmışım. Göz göze gelmediğim ya da daha uzun olmadığım pek fazla insan erkeği yoktu. Gençken bu beni rahatsız etmişti ama artık hoşuma gidiyordu. Uzun olmanın faydaları vardı.

Ama aynı zamanda aptalca, muhtemelen anti-feminist bir nedenle bir erkek tarafından cüceleştirilmek de iyi hissettiriyordu.

"Öyleydim. Ben de bir yara bandı arıyordum."

"Neden?" Sesi yine alçaldı.

Düşük olduğu zamanları severdim.

"Piçin teki önce dişlerini sökmeden beni bir vampirden koparmış," dedim küstahça.

Sebastian'ın göğsü kaskatı kesildi.

Saçlarımı omzumdan çekti, elbisemi yana çekti ve acımasızca küfretti. "Lanet olsun. Bu hala iyileşmedi mi?"

"Ben insanım," diye belirttim, hâlâ etrafı karıştırıyordum.

"Vampir zehrinin kurbanlarını çabucak iyileştirmesi gerekir."

"Vampirler genellikle dişlerini besin kaynaklarının boynuna geçirmezler," diye takıldım.

Sebastian etrafımdan dolaştı. Bir tüp antibiyotik merhem ve gerçekten de yaramı kapatacak kadar büyük bir bandaj çıkarırken hareketleri şiddetliydi. "Bana söylemeliydin." Elbisemin omzunu kolumdan aşağı doğru çekti. Sütyenimin askısı da onu takip etti ama o göğüslerime bakmıyordu. "Kıpırdama. Bunu kapattıktan sonra seni doktora götüreceğim."

"Doktora gitmeyeceğim. Ben iyiyim." Bölgeyi nazıkçe merhemle kapladığında dişlerimi sıktım. Dikkatli davranıyordu; sadece ağrıyordu. "Eğer gerçekten iyileşmemi istiyorsan, beni gece kulübüne geri götürmeli ve beni vampire dönüştürmesi için birine para vermelisin."

"Kimsenin dişleri senin tenine yaklaşmayacak," diye tersledi.

"Red'den başka kimse yok mu, Crash?" Saçma lakabımı ağzımdan kaçırarak karşılık verdim.

Bir keresinde Miley ile ona Bash ile kafiyeli herhangi bir isimle seslenmeye başlayacağım konusunda . Bana gerçek lakabını kullanmam için hiç izin vermemişti, ben de öyle yapıyordum.

"*Başka* hiç kimse *birinin* dişlerinin tenime yaklaştığını ima etmiyor," diye belirttim.

"*Kimsenin dişi yok*," diye hırladı. "Hareket etmeyi bırak. Bunu doğru yapmaya çalışıyorum." Sessizce kendime bir puan daha versem de ağzımı usulca kapattım.

Bu raundu kesinlikle ben kazandım.

Dişlerinin tenime yaklaşan tek dişler olduğundan bahsediyordu ve ikimiz de bunu biliyorduk. Ben aptalı oynasam bile.

"İşte oldu." Bandajın kenarlarını düzeltti. "Malzemeleri ve diğer eşyalarını alıp döndüğümüzde değiştireceğim. Eğer daha da kötüleşirse, istesen de istemesen de seni doktora götüreceğim."

"Tamam."

Sonunda benden uzaklaştı ve ben de bir sonraki kapıya doğru yürüdüm. Birkaç dakika önce çıktığı kapıya.

İçeri baktığımda nihayet renk buldum. Çok fazla değildi; yatak takımı lacivertti ve soğuk fayansın üzerinde içinde biraz mavi olan bir halı vardı. "Yatak odan mı?" Kontrol ettim.

"Evet."

"Tasarımcınız bunun için her şeyi seçmedi." Hemen geri adım attım ve kapıyı kapattım. Yatak odasını seçmek muhtemelen onu çok fazla zorlayacak ve benden bir adım geri atmasına neden olacaktı. Bu planın bir parçası değildi.

"Birkaç şeyi değiştirdim."

"Sen onun işinde daha iyisin," dedim. Cevap vermedi.

Neredeyse koridorun tam karşısındaki yatak odasına doğru yürüdüm. Onu seçeceğimi zaten biliyordum ve şeytani planımın başka bir bölümünü hazırlıyordum.

Kapıyı açıp içeri baktım. Diğer odaların sahip olmadığı bir dağ manzarası vardı -ki bu da mükemmel bir bahaneydi.

"Dağ manzarası bana evimi hatırlatıyor. Bunu seçiyorum," diye yüksek sesle karar verdim.

"Harika. Hadi gidelim." Bana merdivenleri işaret etti ve ben de şikâyet etmeden yürüdüm. "Kapıları açayım. Omzunu daha fazla incitmeni istemiyorum."

İstek, huysuz olsa da, tatlıydı.

"Hâlâ sağlam bir omzum var," diye belirttim, sağlam kolumla kapı kolunu tutma gösterisi yaparak.

Kaşlarını çattı.

Hummer'a ulaştığımızda, ben fırsat bulamadan yolcu kapısını açtı ve beni de araca bindirdi.

Bu da çok hoştu. Ve kaslarının göstermelik olmadığını kanıtladı, çünkü ben dal değildim.

Belki de onunla o kadar da kötü olmazdı.

Kapıyı arkamdan kapattı ve çok geçmeden arabayla uzaklaştık.

Arabayı itmeme ya da raflardan bir şey almak için ellerimi kullanmama izin verilmeyen bir market gezisinden sonra (evet, sinir bozucuydu) evime vardık.

İçeri girer girmez bakışlarım etrafı taradı. Her yerde yastıklar ve battaniyeler vardı.

Belki de tek seferde halletmem gereken çok fazla şey vardı. Özellikle de dükkânlar için şekerleme yapmam gerektiğine dair uydurduğum hikâyeye uyuyorsam.

Muhtemelen her şeyi benim için toplaması için birine ödeme yapma planını kabul etmeliydim.

"Bu biraz zaman alacak. Tatum'a bugün yemek yapacak vakti olup olmadığını soracağım," dedim ve telefon etmek için banyoya girdim.

Tatum'a bu yalanı kabul etmesini istediğimi fısıldadığımda, hiç sorgulamadan kabul etti.

Birkaç dakika sonra dışarı çıktım. "Fırın halledildi. Sanırım eşyalarımı toplamak için bütün günümüz var."

Sebastian telefonunda bir şeyler yazıyordu ve başını kaldırıp bana bakmadı. "Evde yapmam gereken işler var. Bunu halletmesi için birine para verimiz."

"Hayır." Onun planı benimkinden çok daha iyi görünse de prensip olarak karşı çıktım. "Ben toparlanırken sen masada oturup çalışabilirsin. Hummer'ında bir dizüstü bilgisayar gördüm."

Kaşlarını çattı. "Hiç kutu getirdin mi?"

Ben de kaşlarımı çattım. "Hayır. Çöp torbaları işe yarar."

"Nakliye şirketini arıyorum. Bulmalarını istemediğiniz her şeyi alın."

Oflasam da emrine uydum. Bir dahaki

sefere daha çok mücadele edecektim.

Evine döndüğümde, vibratörümü yatağımın komodinine yerleştirdim. Sonra, taşıma şirketinin Bash'in düşündüğünden daha uzun sürmesi ihtimaline karşı yanıma aldığım fazladan kıyafet çantasını açmaya başladım.

Çantamı hazırlarken kapı çaldı, ben de aşağıya indim.

Nakliye şirketi olmak için çok erkendi, peki kapıdaki kimdi?

Açtım ve *Sweet Dreams* tişörtü giymiş muhteşem bir kadın görünce göz kırptım. Kahveleri olmamasına rağmen şehirdeki en iyi ev yapımı şekerleme dükkanıydı ve ev yapımı şekerleme pazarındaki tek gerçek rakibimizdi. Tatum'un mevsimlik tariflerini birçok kez kopyalamaya çalışmışlardı, bu yüzden prensip olarak onlardan nefret ediyorduk.

Sahibi Cindy'yi sosyal medya sayfalarından tanıdım.

Gözlerim elindeki çantaya kaydı.

Elindeki *kocaman* çanta.

Sweet Dreams bizden daha fazla ücret aldı ve eğer bizim dükkanlarımızdan birinden alınmış olsaydı o çantada yüzlerce dolarlık ev yapımı şeker olurdu.

"Siz Sebastian'ın hizmetçisi misiniz?" Kadının ifadesi neşeli kalmaya devam etti. "Haftalık siparişi burada. Genelde o alır."

kendisi."

Haftalık mı?

Sweet Dreams'ten her hafta yüzlerce dolarlık şeker mi sipariş etmiş? O piç ölecekti.

"Onun gibi bir şey," dedim tatlı bir sesle, çantayı elinden alırken. Bu kadar büyük bir sipariş için kesinlikle peşin ödeme yapardı, bu yüzden nakit beklemesine imkan yoktu. "Bunu kendin teslim ettiğin için teşekkürler, Cindy. Bir mağaza sahibinin ev ziyaretleri yapması pek sık rastlanan bir şey değil, yüzden gerçekten minnettarız. Sebastian bundan siparişlerini iptal edecek, ama tekrar çok teşekkür ederim."

Bununla birlikte, kapıyı yüzüne kapattım.

Kapanırken gözlerindeki tanıma hissini gördüm. Kaltak beni de tanıyordu.

Kapıyı arkamdan kilitledim ve etrafımda döndüm.

Tabii ki Bash merdivenlerin dibinde, benden çok da uzak olmayan bir yerde duruyordu. Gözlerinde paniğe benzer bir şey vardı.

"Ben baldızlarına söylemeden önce ya da sonra neden her ay *Sweet Dreams*'te binlerce dolar harcadığını bana söylemek ister misin?" Ona sordum, sesim hala şekerli-tatlıydı.

Cindy'nin Tatum'un son eşsiz mevsimlik lezzetinin kendi versiyonunu yaptıktan sonra Rafael'in onları dava etmek istediğini düşünürsek, kardeşlerinin de bu konuda söyleyecek bir şeyleri olacağından oldukça emindim.

Gerçi benden ne kadar uzak durmaya çalıştığını düşününce, sırf dükkânımdan uzak durmak için bu kadar alçalabileceğini öğrenmek beni hiç şaşırtmadı.

Beni şaşırtmadı... Ama

yine de acıttı.

Sebastian sonunda, "İkisi de kulağa pek cazip gelmiyor," dedi. "Arayıp iptal edeceğim."

"Biliyor musun? Zahmet etme." Şeker torbasını yere bıraktım. "Onun yerine Cindy'yi ara ve çıkma teklif et, böylece Red'i bulmak için zamanım olur. İyi bir sikiş için can atıyordum ve seni beslemek için çok hevesli görünüyordu."

Onu ittim ve gitmeme izin verdi.

Belki de planımı gerçekleştirmeye hazır değildim.

OceanofPDF.com

six

NN

Baştan çıkarma planıma birkaç gün ara vermeye karar verdim. Çoğunlukla, çünkü hala incinmişim.

Sebastian konuşmamızdan kısa bir süre sonra bana çöp kutusundaki çikolata poşetinin fotoğrafını gönderdi ama görmezden geldim.

Bundan bir saat sonra Sweet Dreams ile yaptığı iptal sözleşmesinin fotoğrafı geldi. Onu da görmezden geldim.

Bundan kısa bir süre sonra, mağazamın çevrimiçi portalına onun adına büyük bir sipariş geldi. Onaylamak yerine iptal düğmesine bastım.

Tekrar denedi.

Tekrar iptal ettim, ardından Miles ve Tatum'a mesaj atarak diğer mağazalardan herhangi biriyle denerse aynısını yapmalarını istedim.

Kızlar arkamı kolladı.

Onlara potansiyel eş olayını, baştan çıkarma planını ya da kendimi bir vampire dönüştürme planını anlatmadığım için kendimi suçlu hissediyordum ama yine de anlayıp anlamayacaklarını bilmiyordum. Olan biten her şey hakkında kendime daha fazla güvenmek için biraz daha zamanım olduğunda, onlara anlatacaktım.

Sebastian o gün mağazama sipariş vermek için beş kez daha denedi, bunlardan ikisi nakliye şirketi kutularımı teslim ettikten sonra eşyalarımı yerleştirirken oldu.

Tüm siparişleri iptal ettim.

Küçük ve pasif agresif miydi?

Kesinlikle evet.

Kötü mü
hissettim?

Hayır,
yapmadım.

O piç kurusu benden kaçmak için en büyük rakibime binlerce dolar vermişti.
Bir süre acı çekebilir.

Ertesi sabah, kahvaltı hazırladığımı kokladım ve yatakta kaldım. Elinde yiyeceklerle kapıyı çaldığında ona aç olmadığını söyledim. Kendime erken bir öğle yemeği sipariş ettim, böylece aynı şeyi tekrar deneyemezdi.

Onu almak için aşağı indiğimde Bash mutfığa ve ön kapıya en yakın kanepede çalışıyordu, bu yüzden bir anlığına gözleriyle karşılaştım, başımı hafifçe salladım ve yukarı çıktım.

Akşam yemeği için benden önce davrandı, bu yüzden midem şiddetle guruldamasına rağmen yine aç değildim.

Birkaç saat sonra aşağı indiğimde hâlâ kanepede çalışıyordu. Buzdolabından kalan yemekleri alıp odama götürdüğümde gözleri kısılmıştı.

O gece kapımı çaldı ve yaramı kontrol etmek için ısrar etti. Bunun savaşılmaya değer bir mücadele olmadığını bildiğimden, talep ettiğim alandan çıktım ve sessizce bandajımı değiştirmesine izin verdim.

BİRKAÇ GÜN DAHA GEÇTİ.

Daha fazla siparişi iptal ettim.

Gözleri her geçen gün daha da kısıldı ve gözlerinin altında koyu halkalar belirdi.

Zaman geçtikçe biraz suçluluk duymaya başlasam da, kinime sıkı sıkıya bağlı kaldım.

O piç özür bile dilememişti.

Mağazamdan defalarca bir sürü şeker sipariş etmeye çalışması, yaptıklarını silmedi ya da hiçbir şeyi doğru yapmadı.

Sonunda, baştan çıkarma planını yeniden başlatacaktım.

...Ona olan kinimi bir noktada bırakmaya karar verdiğimi varsayıyorum.

TATUM, kin tutmamın yedinci gününün yarısında beni aradı. Her zamanki gibi lafı dolandırmadı.

"Bash ile aranızda neler oluyor?"

Gözlerimi kırptım, bakışlarım bilgisayar ekranıma sabitlenmişti. Saatlerdir üst üste reklamlarımla oynuyordum.

Baştan çıkarma planımı biliyor olamazdı ve beni nasıl öptüğünü kimseye söylemesine imkan yoktu, yani... başka bir şeyden bahsediyor olmalıydı.

"Ne demek istiyorsun?" diye sordum.

"Raf garip davrandığını söyledi. Her zamankinden daha sinirli. Daha az mantıklı. Bana onun için hiçbir siparişi yerine getirmememi söyledin - hiç sipariş almadım - o yüzden orada bir şeyler dönüyor olmalı."

Oh.

İşte
bu.

Bir an sessiz kaldım. Uzun bir an.

Sonunda dedim ki, "Birkaç gün önce kapıyı açtım ve Cindy'yi buldum. Kapının eşiğinde *Tatlı Rüyalar*."

Bir dakika boyunca sessiz kalma sırası Tatum'daydı. "Onunla yatıyor mu?" diye sordu sonunda.

Bu fikir bende şiddet hissi uyandırdı. "Bilmiyorum. Yine de elinde yüzlerce dolar değerinde ev yapımı şeker vardı. Görünüşe göre haftalık teslimatlar alıyormuş."

"Piç," diye tısladı Tatum. "Bana onu öldürdüğünü söyle ki ben de öldürmek zorunda kalmayayım."

"Onu ben öldürmedim. Bana çöp kutusundaki kutuların resmini ve hemen ardından iptal makbuzunu gönderdi. Başka sipariş geleceğini sanmıyorum."

"Özür diledi mi?"

"O Bash. Tabii ki özür dilemedi." Şakaklarıma masaj yaptım. "Buradan gitmem lazım ama onsuz gitmeme izin vermiyor. Ne yapacağımı şaşırdım."

"Teselli olacaksa, o da öyle görünüyor." Tatum içini çekti. "Raftan onunla konuşmasını isteyeceğim."

"Bunun ne yararı olacak?"

"Ara vermen gerek. Çok acıkmış. Bir gece kulübüne gitmek senin için pek kazançlı olmaz ama odanda tıkılıp kalmaktan iyidir. Ayrıca, bir iblis çok acıktığında ne olduğunu biliyorsun, değil mi?"

Kaşlarımı çattım. "Hayır."

"Seks rüyaları, Brynn. Var olan en seksi seks rüyaları. Hemen ardından seks yapacağın biri yoksa bunları yaşamak istemezsin. O zaman bile tavsiye etmem."

Yüzümü buruşturdum, gözlerimi sıkarak kapattım.

Başkasının şehvetiyle beslenebilsin diye onunla bir gece kulübüne gitsem kendimi ne kadar aşağılanmış hissederdim?

Çok aşağılandım.

Ama benden özür dileme zahmetine bile katlanmamışken onunla yatağa girmeyeceğimden emindim.

"Rafa onu bir gece için davet etmesini söyleyeceğim. Miles ve Zander da gelecek. Eğlenceli olacak, B," dedi Tatum.

İçimi çektim. "Peki."

Görüşmeyi sonlandırdık ve yatağımın başlığına yaslanıp gözlerimi kapattım.

O noktada gerçekten bir vampir olabilmeyi diledim. Dönüşmek bizi birbirimizden bile kurtarabilirdi; Miles vampir olana kadar Zander'in eşi olmamıştı.

Birkaç dakika sonra kapım çalındı. Küfretmek istedim.

"Ne?" Onun yerine yataktan kalkmadan seslendim.

"Konuşmamız gerek." Sesi yine nötrdü. Bu kadar tarafsız olmasından nefret ederdim.

"Çalışıyorum."

"Şimdi, Brynlee."

Tam adımı kullandığında sıcak olmamalıydı ama öyleydi. "Sonra," dedim.

Kilidimin klik sesini duydum ve kapı açıldı. Kapıdan içeri girdiğinde ona dik baktım, duruşu sert ve gözleri ateşliydi.

"Hayır, hayır demektir, Dash."

"Şimdi şimdi demek, Brynlee," diye karşılık verdi. "Benden kaçırıyorsun."

"Neden senden kaçmayayım *ki*? Beni kızdırmak için yaptığın her şeyi sıralamalı mıyım, seks yapacağım bir adamın kucağından beni çekiştirmekle başlayarak?"

"Seni dönüştürecek," diye neredeyse hırslıyordu Bash. "Ve sen ona ait değilsin."

"Ben kendime aitim ve hem dönüştürülmek hem de becerilmek istedim," diye karşılık verdim.

Bash çenesini sıktı.

Yumrukları kısa sürede onu takip etti.

Yüzü her zamankinden daha solgundu ve gözlerinin altındaki halkalar iyice koyulaşmaya başlamıştı. "Yemek yemem gerekiyor," dedi ve konuyu aniden değiştirdi. "Rafe birkaç saat içinde onlarla bir kulüpte buluşmamızı istiyor. Biz gidiyoruz."

"Kibar olmak diye bir şey duydun mu hiç,

Mash?" "Lütfen," diye homurdandı.

"Tamam."

"Sekizde yola çıkacağız." Odadan çıktı ve kapıyı arkasından çarptı. Yine de ayaklarının yere bastığını duymadım. Bir an sonra kapı tekrar açıldı. Burun delikleri alevlendi. "Dükkânınızdan şeker almama izin vermeniz gerekiyor."

Kelimeleri çıkarmakta zorlanıyor gibiydi. Bir

kaşımı kaldırdım.

"Lütfen," diye tersledi.

"Bunu neden yapayım ki? Rakiplerimi bana tercih ettiğinizi açıkça belirttiniz."

Gözleri öfkeyle parlıyordu. "Dükkânlarınızdan herhangi birinden sipariş vermiş olsaydım, hepiniz ne kadar şekerle uğraştığımı bilirdiniz. Böyle bir seçeneğim yoktu. Sizi incittiğim için özür dilerim."

Bununla birlikte dışarı çıktı ve kapıyı arkasından tekrar çarptı.

Telefonumu elime aldım ve hızlı, öfkeli bir mesaj gönderdim.

BEN

BOKTAN ÖZÜRLER DILIYORSUN.

BASH

BOKTAN BİR INTIKAM
ALİYORSUN.

BEN

S.KTİR

BASH

SENİ DE SİKERİM

8'DE HAZIR OL VE LANET SİPARİŞİ KABUL ET LÜTFEN.

Ofladım, telefonumu yatağın üzerine bıraktım ve başımı bir kez daha yatak başlığına çarptım.

Baştan çıkarma planını yeniden başlatmam gerekiyordu, çünkü bütün hafta aramızda her ne olduysa kazanamadığımdan emindim.

Baştan çıkarma planında kazanmak için duş almak gerekiyordu. Ve tıraş olmayı.

Ve kesinlikle saçımı yıkıyorum.

İçimi çektim, bilgisayarımı kapattım ve yataktan kalktım. Sipariş geldiğinde telefonum çaldı ve kabul etmek için düğmeye bastım.

Bash'in bir sonraki mesajı bir kalp atışı sonra geldi.

BASH

Teşekkür .

Mesajı görmezden geldim.

Ne de olsa yeni bir tartışma başlatmanın anlamı .

Saat sekize doğru bodycon elbisemi düzeltmeyi bitirdim. Bash kapımı tekrar çaldı, geçen seferkinden daha az sert bir şekilde.

Kapıyı açtım ve bakışları vücuduma kaydı. Ve oyalandı.

Gözleri aynı hem ısındı hem de kısıldı. "Ne giyiyorsun lan sen?"

Her zamanki gibi görünüyordu. Yağlı veya parlak görünmeden mükemmel bir şekilde jölelenmiş aynı saçlar, aynı delicesine pahalı takım elbise ve aynı süslü ayakkabılar. Gözlerinin altındaki koyu halkalara rağmen hâlâ şaşırtıcı derecede çekiciydi.

"Bir elbise." Onu ittim ve gitmeme izin verdi.

Adam sırtımı görünce keskin bir nefes aldı.

Elbisenin müstehcen olduğunu biliyordum. Siyah, kısa ve dardı, yanlardan ve ortadan yatay kesikler vardı. Kesik olmayan tek kumaş parçası doğrudan göğüslerimin, vajinamın ve kığımın üzerindeydi.

"Bu elbiseyi daha önce hiç görmedim." Sözleri kesin ve sertti.

"Bunu özel günler için saklıyorum. Uzun zamandır senin evinde kilitli kaldığım için bugün özel bir gün." Ruh halim baştan çıkarma oyunu için çok boktandı. Belki alkol bunu düzeltirdi.

Ya da çikolata; gerçekten biraz çikolata yiyebilirim. Şeker yemeyeli çok uzun zaman olmuştu.

"Bununla uyumlu bir ceket var mı?" Beni garaja kadar takip etti.

"Hayır, ona uygun bir ceket yok. İki beden olmadığı için kığımın kapatayım mı?" Ona ters ters baktım, o da bana ters ters baktı.

"Kığımın örtmelisin ki kulüpteki her erkek onu ellemeye kalkışmasın."

"İçinde bulunduğum kuraklık dönemini düşünürsek, ne kadar cazip olurlarsa o kadar iyi." Gevşekçe kıvırdığım saçlarımı omzumun üzerinden itip yüzümden uzaklaştırdım.

Direksiyonu tuttuğunda çenesi sıkıca kenetlenmişti.

"Şu anda araba kullanmak senin için güvenli mi? Her zamankinden daha sinirli görünüyorsun." Emniyet kemerimi şiddetle bağladım.

"Benimleyken asla tehlikede değilsin." Sözleri, onları en ufak bir şekilde satmayacak kadar kırılmıştı.

Güzelce iyileşmekte olan boynumdaki yaradan bahsetmek belden aşağı vurmak gibi geldi, ben de yapmadım.

SESSİZLİK İÇİNDE DALDIK, hoparlörlerden onun tipik klasik müziği çalıyordu. Yumuşak ve sessizdi ve eş bağıını görmezden gelmeye başlamadan önce nasıl biri olduğunu merak etmeme neden oldu.

Rafael de hapse girmeden önce.

Ona her ne zarar verdiyse ondan

önce.

Belki saçmaydı ama bir yanım onu anlamak istiyordu. Beni neden bu kadar uzun süre görmezden geldiğini anlamak için. Neden benden de kaçtığını. İsteddiği kadar iyi mücadele edemediği belli olan eş bağından neden bu kadar korktuğunu.

Ama bunların hiçbirini yüksek sesle söylemedim. Ne anlamı vardı ki?

Sebastian kulübün önüne park ettikten sonra, "BUNU YAPTIĞINIZ İÇİN TEŞEKKÜR EDERİM," dedi.

Ne diyeceğimi bilemediğim için cevap vermedim.

Onu doyurmamı ya da onunla gece kulübüne gitmemi falan istememiş olmasına rağmen, onu aç bıraktığım için kendimi bir sürtük gibi hissetmeye başlamıştım. Karnınız guruldadığında mutfığa öylece giremeyeceğinizi bilmek zor olmalıydı.

Belki Anastasia'nın neden oğullarının çiftleştiğini görmek istediğini anlayabilirdim.

Ne yazık ki, anlayışım baştan çıkarma planını yeniden başlatmanın bir yolunu bulmam gerektiği anlamına geliyordu.

"Bekle." Uyarısı keskindi.

Neyi beklediğimden emin olmasam da koltuğumda bekledim. Bir

süre sonra kapımı açtı ve elini uzattı. Evet, bu kalbimi biraz eritti.

Ya da birazdan fazlasını.

Hummer'dan inmeme yardım etmesine izin verdim, gözlerinin vücudumda gezinmesi yüzümü ısıttı.

"Siktir git" gibi bir şey mırıldandı.

Neredeyse bunun bir davet olup olmadığını soracaktım ama vazgeçtim.

Eğer gerçekten ilgilenseydi, acıktığında bana teklif ederdi.

Ya da

azgın. Ya

da ikisi

birden.

Yürüdüğümüz kulübe daha önce hiç ; açıkçası gece kulüplerini sevmezdim. Müzik çok gürültülüydü ve herkesin içinde dar bir elbiseyle dans etmektense iç çamaşırlarımla tek başıma dans etmeyi tercih ederdim. Birkaç kelime konuşmadığım sürece yabancıların ellerinin üzerimde olmasından da hoşlanmıyordum.

Ama iblis meselesi göz önüne alındığında bu gerekli bir kötülük gibi görünüyordu, bu yüzden bundan kaçmanın bir yolu yoktu. Ve hey, yine de eğlenirdim. Yeterli çabayla hemen hemen her yerde eğlenebilirdim.

Fedailer Sebastian'ı açıkça tanıyarak başlarıyla selamladılar ve bizi kimliksiz olarak içeri aldılar.

Kulüpteki müzik sesi odayı inletirken yüzümü buruşturdum. Burası vampir kulübünden çok daha küçüktü ama yine de benim zevkime göre çok fazla insan vardı.

Bash yüzünü benimkine doğru indirdi. "Geceyi kavgasız atlatmak istiyorsan hiçbir erkeğin sana dokunmasına izin verme."

"Buna sen de dahil misin?"

Dudakları hafifçe yukarı doğru kıvrıldı. "Eğer akıllıysan, öyle olur."

Yüzümü ona döndüm, o da alt dudağımı yakaladı ve aynı anda beni hazırlıksız yakaladı. Başparmağı hassas derimin üzerinde yavaşça gezindi.

Biri bize çarparak onu o andan kopardı ve hızla uzaklaştı.

"Arkadaşların barda. Ben yemeğimi bitirene kadar onlarla kal." Emri yüksekti ama nedenini sormaya zahmet etmedim.

Bunun nedeni potansiyel eş bağıydı.

OceanofPDF.com

seven

NN

TATUM VE MILES barın uzak ucundan bana el salladılar. Yüzlerindeki merakı görebiliyordum, Bash'in kardeşlerinin de öyle.

Kahretsin.

Arkası onlara dönüktü, bu yüzden bir şey görmediklerini umuyordum. Yine de onlara itiraf etmeyi planlıyordum.

Henüz hazır değildim.

"Çok görünüyorsun!" Tatum seslendi, hızlıca sarılmak için bir kolunu bana attı.

"Hangi adamları öldürmek için buradasın?" Miles benimle alay etti. Zander'la çiftleştikten beri çok daha rahattı, bu gerçek dışıydı.

İmkânsız gibi görünse de ben de kendim için bunu istiyordum.

"Uzun boylu, kıvrımlı sarışıklardan hoşlananlar!" Benim için ayırdıkları tabureyi alarak haykırdım.

Barmen bana sırtarak, "Bütün zeki olanlar o zaman," dedi. Anlaşılan konuşmaya kulak misafiri olmuştu.

Hay aksi.

Yine de zeytin rengi teni ve dağınık bir topuzla bağlanmış uzun, siyah saçlarıyla muhteşemdi. Muhtemelen ondan biraz daha uzun boyluydum, ama az önce umursamadığını söylemişti.

"Buna sen de dahil misin?" Barın üzerine biraz eğilerek alay ettim. "Tabii ki kapsıyor." Göz kırptı. "Sana ne getireyim?"

"Şimdilik sadece su. Teşekkürler." Elimi onun elinin üzerine koymak için uzandım ama Bash'in uyarısını hatırladım ve geri çektim. Yine de elimi tuttu, dudaklarına götürdü ve gitmeden önce arkasına bir öpücük kondurdu.

Tatum şakacı bir tavrıyla, "Bu çok tatlıydı," dedi.

"Bash orada sana ne dedi?" Rafael merak dolu bir sesle sordu.

Gözlerimi devirdim. "August'un aşırı korumacı rolüne sıkı sıkıya sarıldı. Sanırım sizi hapisten uzak tutmak onun için özgürlüğünden bir yıl daha çalmaya değer."

İkisi de yüzünü buruşturdu.

Miles ve Zander da Tatum ve Rafe'in diğer tarafında oturdukları yerden baktılar.

Miles, "Onun dikkatini dağıtmaya çalışabiliriz, böylece sen de biriyle sıvışabilirsin," diye önerdi.

"Hayır, onunla işe yarayacağını sanmıyorum. Şu anda delicesine korumacı" diye karşılık verdim. "Şimdiden bazı insanları öldürmekle tehdit etti."

Yüz buruşturmalar derinleşti.

"Sorun değil. Seks yapmadan da eğlenebilirim!" Yanlışıyla kararttığım havayı hafifletmek umuduyla hepsine sııttım.

Ne yazık ki, seksle ilgili kısmı söylediğim anda barmen benim suyumu ve Tatum ile Rafael'in içkilerini getirmeye başladı.

"Daha da eğlenceli hale getirmek istersen köşede seni harika bir dinlenme odası var," dedi, geçen seferkinden daha da geniş sırtarak.

Büyük bir el yaralanmamış omzuma indi. Bir diğeri kalçama indi. Dokunuş o kadar sıcaktı ki ürperdim.

Bash barmene, "Müdürünü çağır," diye emretti.

Bakışları ben ve Bash arasında gidip geldi ve parçaları bir araya getirdi.

Doğru parçalar mıydı?

Muhtemelen hayır.

"Sorun yok," diye seslendim, elimi hafifçe sallayarak. "Müdürünüzü çağırmayın. Hepimiz iyiyiz."

Sebastian arkamdan homurdandı ve başka bir şey söyleyemeden karnına bir dirsek atarak önünü kestim. Çarpmanın etkisiyle homurdandı ama bana yol verdi.

Barmen hızla barın diğer tarafına yöneldi, başka birine sırtıyordu ve muhtemelen ona da teklifte bulunuyordu.

Arkadaşlarıma dönüp baktığımda, onlar da arkadaşlarıyla birlikte yine yüzlerini buruşturuyorlardı.

Bash dudaklarını kulağıma indirerek, "Kimseye dokunma," diye . "Bu boş bir söz değildi, Brynlee."

"Biliyorum, Tanrım. Git yemeğini ye." dans pistine doğru kışkırttım ve yüz ifadesi gergin olsa da piste geri döndü.

"Burada *bir şeyler* oluyor," dedi Tatum, benimle Bash'in arasını işaret ederek.

"Sinir bozucu bir şey," diye katıldım, Tatum'un içkisini elinden aldım ve uzun bir yudum aldım.

Belki alkolün yardımı olur.

"Dans etmek ister misin?" Miles omuzlarını oynatarak seslendi.

"Beş dakika içinde." Bir elimi kaldırdım ve suyumdan bir yudum

aldım. Umarım Bash beş dakika içinde yemeğini bitirebilirdi.

Bu arada, yemek yemiş miydim?

Midem guruldayarak kesinlikle öyle bir şey yapmadığımı söyledi.

Rafael bir an için telefonuna baktı. "Bash neden bana bir şeyler yediğinden emin olmamı söylüyor, Brynn?"

Bu piç inanılmaz derecede açıktı. Daha

önce nasıl kaçırmışım?

Hiç bu kadar korumacı ya da sahiplenici olmamıştı. Ya da zorba.

"Bilmiyorum. İşemem lazım!" İçkimi barın üzerine bıraktım ve arı gibi tuvalete doğru yürüdüm. Tatum ve Miles beni odanın yarısında yakaladılar, kollarını benimkilere doladılar ve benimle birlikte yürüdüler.

Bizi kulübün geri kalanından ayıran duvarlar müziği biraz azalttı, düşünmeyi ve nefes almayı kolaylaştırdı.

"Neler oluyor, B?" Miles bir kabine girerken bana sordu. Etrafta birkaç kadın daha vardı ama herkes kendi işine bakıyordu.

"Bu konuda konuşmak istemiyorum."

"Sana zarar verdi mi?" diye .

"Kasıtlı olarak değil."

Tatum, "Bundan daha fazla ayrıntıya ihtiyacımız olacak," diye uyardı.

İçimi çektim. "Bunu çözmem için bana birkaç hafta verebilir misin? Henüz hiçbir şey hakkında konuşmaya hazır değilim. Tehlikede değilim, bana zarar vermiyor ve koruyuculuk konusunda August'tan daha iyi. Yani sorun yok. Bununla başa çıkıyorum."

Ben kabinden çıkıp ellerimi yıkarken ikisi de sessizdi. Tatum sonunda,

"Senin için endişeleniyoruz," dedi.

Kollarımı ikisine de doladım ve sarılmak için onları kendime çektim. "Biliyorum. Özür dilerim. Takvime üç hafta sonrası için bir kızlar gecesi yazın, size her şeyi anlatacağım."

Miles iç çekerek, "Peki," dedi.

"Onunla yatıyor musun?" Tatum kontrol etti.

"Ne? Hayır. Garip ve karmaşık ama hayır. Sana söyledim, üç hafta içinde her şeyi açıklayacağım. Sadece önce bazı şeyleri çözmem gerekiyor."

"Tamam," diye kabul etti Tatum, sesi isteksizdi.

Kol kola girerek gece kulübüne geri döndük.

"Böyle yerlerden nefret ediyorum," diye seslendi

Tatum.

Miley sırttı, ben de güldüm. "Ben de!"

Sebastian kardeşlerinin yanında oturuyordu, üçünün de bakışları üzerimizdeydi. Tatum el salladı ve Rafael de Miles üçümüzü kalabalığın içine sürüklemeyi önce el salladı. Birbirimize çarpıp sürtünürken bir adamın ellerinin üzerimde olmasını nasıl önleyeceğimden emin değildim ama bunu mümkün olduğunca evcil tutmaya çalışacaktım.

Bir an sonra Zander'ın kolları Miles'a dolandı, birlikte hareket ederken vücudu Miles'inkine sarıldı. Miles'ın kulağına bir şeyler söyledi ve Miles bir kahkaha patlattı, Miles'a doğru sallandı ve kalçalarını tamamen müstehcen bir şekilde döndürdü.

Tatum ve Rafael aynı pozisyondaydı, ikisi de sırtarak müzik eşliğinde birlikte sallanıyorlardı.

Görünüşe göre gece kulüpleri hakkındaki hisleri değişmişti, en azından şimdilik.

Bir çift sıcak, kocaman el kalçalarımın indi ve hızla geri çekilmeye çalıştım. "Oh, üzgünüm, gerçekten yapmamam gerekiyor-" Gözlerim Bash'inkilerle buluştuğunda sözümü kestim.

Bakışları onu itmeyi için bana meydan

okuyordu. Bedenim onu daha yakına

çekmemi söylüyordu.

Geri adım attım ve kığım takım elbisesinin içinden

ereksiyonuyla buluştu. Beni kavrayışı sıkılaştı ve kalçalarımı

hareket ettirdim.

Benimle birlikte hareket etti.

Isı vücudumda yuvarlandı ve kalçalarımı diğer çevirdim. O da beni takip etti.

Müziğin nabzı etrafımızda atıyor, bedenlerimiz birlikte sallanıyordu.

Tutuşu sıkılaştıkça, hareketleri sertleştikçe kalçalarımın arasında ıslaklık birikti.

Sadece dans bile Bash ile seks yapmanın yumuşak ya da tatlı bir yanı olmayacağını gösteriyordu. Beni mahvedecekti ve ben de bunun her dakikasını sevecektim.

Şarkı bittiğinde dudakları kulağıma değdi. "Eve gitmemiz gerek. Arkadaşlarına yorgun olduğunu söyle."

Parmakları yavaşça, isteksizce belimden çözüldü. Ondan uzaklaştım, vücudum daha fazlası için ağrıyordu.

Daha fazla
dans.

Daha
dokunaklı.

Ondan daha
çok var.

Miles ve Tatum'a kollarımı ikisine de dolayarak, "Ben bu geceyi bitiriyorum," dedim. Kalabalık hâlâ etrafımızda hareket ediyordu ama kimse iblis adamları itip kakmaya cesaret edemiyordu. Onlar çok büyüktü. "Eğlenceliydi! Ya da en azından eğlenceliydi!" Onlara göz kırptım ve Tatum güldü.

"Bir dahaki sefere benim evimde dans edelim," diye .

"Anlaştık!"

"Kızlar gecesinin tarihini sana mesaj atacağım, böylece takvime ekleyebiliriz!" Miles söz verdi.

Kalabalığın arasından sıyrılırken Bash beni tekrar yakalamadı, ancak vücudu benimkinin tam arkasındaydı.

Ben de ona dokunmadım.

Hummer'a giderken ya da kapıyı açıp beni araca bindirdiğinde birbirimize tek kelime etmedik.

Yerine oturdu ve motoru çalıştırdı. Gözleri etrafımızdaki şehre takıldı, benden uzak durdu ve ben de dışarıya baktım.

Sonunda "Sana bir şey söylemem gerek" demeden önce uzun bir an geçti.

Sesi alçaktı, sevdiğim tondaydı ama kelimelerdeki bir şey daha soğuk görünüyordu.

"Devam et." Ayakkabılarımı çıkardım ve bacaklarımı koltuğa çektim, elbisemin aşırı dar olmasına rağmen esnek olmasına sevindim.

"Sen ve annem benim potansiyel eşimi arıyordunuz. Seni çoktan bulduğunu fark ettiği için gitti. Seni çoktan bulmuştum. İstemedim. Hiçbir zaman bir eş istemedim, bu yüzden senden uzak durmaya çalıştım. Artık işe yaramıyor."

"Biliyorum. Gitmeden önce bana söyledi."

Uzun bir nefes verdi. "Tabii ki yaptı." Başımı salladım.

Burnunun köprüsünü sıkıştırdı.

"Eğer bir eş istemiyorsan, iki potansiyel seçenek görüyorum," dedim, hâlâ dosdoğru önüme bakarak. "Beni dönüştürecek bir vampir bulabilirsin ve bunu yapabiliriz. Bunun aramızdaki bağı silme ihtimali yüksek, tıpkı Miles ve Zander arasında yarattığı gibi."

Bu fikir karşısında hırladı. "Hayır. Kardeşlerin beni öldürür, öldürmeseler bile sana asla böyle zarar veremem."

"Vampirlik acı verici bir şey değildir," diye karşı çıktım.

"Cehennem gibi değil. Hiç başka bir şey düşünemeyecek kadar yoğun bir açlık yaşadınız mı? Çok acımasız. İblis olmak yeterince zorken, tek ihtiyacınız şehvet olduğunda, kana ihtiyaç duyduğunuzda, bu sizin yaşam tarzınızı ciddi şekilde değiştirebilir.

Düşünüyorsun. Dönüşmek bazı insanları tamamen değiştiriyor. Başka seçenekler varken bu riski almayacağız."

"Peki." Hâlâ anlattığı kadar kötü olduğunu düşünmüyordum ama diğer seçenekler hakkında konuşabilirdik. "Bunun alternatifi ikimizden birinin taşınması. Çok uzağa."

"Denedim. Ne zaman ayrılısam, tek düşünebildiğim sana geri dönme arzusu oluyor. Saplantılı hale geliyorum ve kaçınılmaz olarak kontrolümü kaybettiğimde bu arzuyla savaşmak daha da zorlaşıyor." Sesindeki hayal kırıklığı belirgindi. "İşte bu yüzden doğaüstü varlıklar potansiyel bir eşle karşılaşmadan önce harekete geçerler. Aklını karıştırıyor."

"Beni bulamayacağın rastgele bir yere taşınabilirim. Önemli bir şey değil. Zaten taşınmayı düşünüyordum."

"İşe yaramayacak. Aramızdaki bağ bu noktada mesafeden etkilenmiyor. Başka birinin şehvetini içmeyi zar zor hazmedebiliyorum ve seninkini tatmadım bile." Hırıltısı şiddetliydi. "Durum tam bir karmaşa."

"Böyle bir yük olduğum için özür dilerim." Dışarı çıkmak için kapımı açmaya çalıştım ama lanet olası çocuk kilidi hâlâ . Ona ofladığımda gözlerini bana diktiğini gördüm.

"Sana kızgın değilim, Brynlee. Durumdan dolayı hayal kırıklığına uğradım." "Durum benim!"

"Hayır. Durum şu ki, bir eş istemiyorum ama artık bu konuda başka seçeneğim yok gibi görünüyor."

"Doğru kadınla bunun bir önemi yok," .

"Tabii ki öyle. Kapana kısılmaktan senden daha fazla zevk aldığımı mı sanıyorsun?"

Beni kandırdı.

Özgürlüğünü kaybetmekten hoşlanmayan biri varsa o da bendim.

"Tamam. Kişisel hissettirse bile kişisel değil." Saçımı kulağımın arkasına sıkıştırdım. "Bizim için ne gibi seçenekler görüyorsun?"

"Bağın ortadan kalkacağını umarak birkaç yıl daha görmezden geliriz ya da onu kucaklayıp mühürleriz. Her ikisinin de artıları ve eksileri var."

Benimle bir bağ kurmanın eksileri olacağını duymak hoşuma gitti. Gerçekten, *gerçekten* sevdim.

"Bana artılarını ve eksilerini anlat o zaman."

Park yerinden çıktı ve arabayı sürerken konuştu. "Aramızdaki bağ görmezden gelmek benim için zor olmaya devam edecek. Fiziksel olarak zaten olduğumdan daha fazla sana doğru çekileceğim. Sen bunun etkilerini hissetmemeye devam edeceksin, çünkü sen insansın. Ana avantajı, potansiyel olarak kaybolması ve ikimizi de özgürleştirmesi. İkincil artısı ise, tipik günlük olaylar için ayrı kalabilmek suretiyle özgürlüğümüzü daha fazla koruyacak olmamız."

"Pekala."

"Bağın mühürlenmesi daha fazla yükümlülük getiriyor. Birbirimize uygun olmadığımıza karar versek bile ayrılamayız. Fiziksel olarak birlikte kalmaya, hayatımızın geri kalanında birbirimizden beslenmeye zorlanacağız. Bu bize birbirimize bağımlı olma konusunda istikrar kazandıracak ve hiçbir belirsizlik kalmayacak."

"Ve siz tercih edersiniz..." Sustum.

"Bağın mühürlenmemesi. Bunun artıları eksilerinden daha ağır basıyor, ise mühürlemenin artılarından daha ağır basıyor."

Bu yüzden benden bu kadar uzun süre uzak durmaya karar vermişti.

Harika.

"İstikrar ve kesinlik oldukça büyük artılar," dedim, yanımdaki adam yerine hâlâ pencereden dışarı bakarak.

"Yani bağ mühürlemeyi tercih ediyorsun."

"Evet. Ölümsüzlük benim için de avantaj olurdu, sevdiğim insanların hiçbirinin yaşlanmadığını ve benim yaşlandığımı düşünürsek."

"Sürekli açlığın bedelini ödemeye değmez." Sözleri keskindi.

"Senin için değil belki. Yalnız ölmemek uğruna pek çok şeye katlanabilirim."

Çenesi sıkıştı. "Aynı olmadığımızı kabul edeceğiz."

"Sen benim hatalı olduğumu düşünmeyi kabul edeceksin, ben de senin hatalı olduğunu düşünmeyi kabul edeceğim, demek istiyorsun." Başımı pencereye yasladım.

Bana istediğimi vermesi için onu zorlayamazdım. Bir eş bağı onun kucağına öylece bırakabileceğim bir şey değildi. Onun da kabul etmesi gerekiyordu.

Reddetmesinin beni tekrar dönüştürecek bir vampir aramaya başlayacağım anlamına gelmesi çok boktandı. Hem de sinsice.

Telefonumu çıkardım ve Anastasia'ya mesaj attım.

BEN

Bana senetten kendisi bahsetti. Mühürlemek istemediğini söylüyor. Sanırım plan öldü.

ANASTASIA

Şehirden ayrılıyor mu?

BEN

Hayır. Görünüşe göre beni terk edemiyor. Sadece benimle birlikte olmak istemiyor.

ANASTASIA

O zaman planın mükemmel işlediğini söyleyebilirim.

BEN

Yine de beni istemeyen biriyle bağ kurmaya çalışmak kötü bir fikir gibi görünüyor.

ANASTASIA

O seni istiyor. Sadece seni istemiyor, değil mi?

BEN

Sanırım...

ANASTASIA

Sizi istemesini sağlayın. Kendinizi onun hayatına öyle bir ki, siz olmadan yaşamak istemediğini itiraf etmekten başka çaresi kalmasın. Rafael'in Tatum'a yaptığı da buydu, değil mi?

BEN

Evet mi?

ANASTASIA

Evet, öyle. Ve bağı mühürlemeden önce pek çok lezzetli adım var. Kendinizi gömme sürecinde bunların tadını çıkarın.

BEN

Bu muhtemelen kulağa iyi bir fikir gibi gelmemeli, ama biraz öyle

ANASTASIA

Aşkta ve savaşta her şey mübahtır, Brynn ;)

Gülmemek için dudağımı ısırarak zorunda kaldım.

Anastasia biraz kötüydü... ve oğulları da öyleydi.

Öyleyse neden Bash'e kendi ilacının tadına

baktırmıyoruz?

Benden uzak durmak uğruna benden nefret ediyormuş gibi davranmasına izin veriliyorsa, neden benim onu yanımda kalması için baştan çıkarmama izin verilmesin?

Baştan çıkarma planı kesinlikle geri . Son

bir mesaj gönderdim.

BEN

İblisler şehveti bir kapıdan görebilir/duyabilir mi?

ANASTASIA

Eğer o kapı tam yüzlerinin önündeysen, evet

İyi şanslar :P

Dudaklarım yukarı doğru kıvrıldı.

Belki ben de biraz kötüydüm.

OceanofPDF.com

eight

NN

Sebastian'ı ön kapıda bıraktım, önümüzdeki birkaç dakika içinde bana yemek getireceğinden oldukça emindim. Akşam yemeği yemediğimi biliyordu.

Planı tekrar başlatmak için beklemenin bir anlamı yoktu, bu yüzden elbisemi ve iç çamaşırlarımı çıkardım, çıplak bir şekilde yatağıma yayıldım.

Kapı kilitli kaldı, çünkü Bash gibi zor birini baştan çıkaracaksam, bunu onun için kolaylaştıramazdım.

Sahip olamadığı şeyi istedi.

Kendimi onun sahip olamayacağı bir şey haline getirirdim, ta ki beni elde etmesi gerektiğini anlayana kadar.

Vibratörümü komodinden çıkardım ve klitorisime doğru kaldırdım, gözlerimi kapattım ve titreşimler başladığında düşük bir inilti çıkardım.

Çok uzun zaman olmuştu.

Dairemin açık kat planı sayesinde August benimle yaşarken duştan başka bir yerde kullanamamıştım ve duşta orgazm olmayı gerçekten sevmediğimi keşfetmiştim.

Ya da orgazm olurken kendimi sessiz kalmaya zorlamaktan.

Sebastian'ın odamın dışındaki ayak seslerini duyana kadar hazzı uzatarak bitirmeme izin vermedim.

Kapının diğerk tarafında aniden durdular. Ben de keskin bir nefes alma sesi duydum.

Dudaklarım yukarı doğru kıvrıldı, sonunda uçurumun kenarından geçerken vücudum sarsıldı. Çığlıklarım odayı doldurdu ve sert bir şeyin kapıya çarptığını duydum.

Bir yumruk, belki.

"Alo?" nefes nefese kalmıştım. Cevap vermedi.

Dudaklarım yukarı doğru kıvrıldı, göğsüm hızla inip kalktı. Ohh evet, bunu her gece yapardım.

Birkaç dakika geçti ve onun uzaklaştığını duymadım. Belki biraz daha kötü olabilirdim.

Vibratörü tekrar açtım ve yumruğu hemen kapıya vurdu. "Akşam yemeğini yemedin, Brynlee." Sesi çakılıydı.

"Aç değilim," diye seslendim, vibratörü klitorisime tekrar bastırmamış olmama rağmen açık bıraktım.

"Şimdi yemeğini ye, yoksa bu kapıyı kırar ve seni yaparım."

Vibratörü kapattım ama yatak odasına geçip kapıyı açarken elimde . Bir elimi kalçama koyarken onu görebileceğinden emin oldum.

Gözleri çıplak bedenimi yakıyordu. Vibratöre neredeyse hiç dokunmuyor, geri kalan kısımlarımda oyalanıyorlardı.

"Ciddi misin? Beni eve götürecek birini bulmama izin vermedin, şimdi de yalnız zaman geçirmeme izin vermiyor musun?" Ben çizdim.

Boğazı düğümlendi. "Senin... yemek yemen lazım." Sonunda gözlerini göğüslerimden ayırdı. Benimkilerle karşılaştıklarında alev alev yanıyorlardı. "Yemek. Yemek yemelisin

yemek."

Sözleri hiç tökezlemedi. Onu

hazırlıksız yakalamayı başarmıştım.

Ve eğer pantolonundaki çadır bir işaretse, onu tahrik etti.

"Meşgulüm." Tabağı elinden aldım, sonra odama geri döndüm ve kapıyı yüzüne kapattım.

Yine de gitmedi.

Yatağıma yayılıp vibratörü tekrar açtığımda dudaklarım yukarı doğru kıvrıldı. Çılgınlıklarım kısa sürede odayı doldurdu ve tekrar kapıya vurdu. Kontrolümü kaybettiğimde, sesim yüksek ve çaresiz, onun boğuk lanetini duydum.

Umarım seslerime dokunmuştur.

Dudaklarında adım, kulaklarında sesim varken kontrolünü kaybetmesini umuyordum.

Çünkü savaştaydık... ve ben mühürlenmiş bir eş bağından daha azına razı değildim.

ERTESİ GÜN, şefime bir mesaj göndererek internetten aldığımız büyük siparişe ilgileneceğimi bildirdim ve her zamanki tanga ve tişörtümle mutfağa gittim. Sütyensiz yemek pişirdiğim için göğüs altım terleyecekti ama bunu atlatacaktım.

Benden uzak duracağını açıkladıktan sonra Sebastian'ın hayatına gireceksem, şeker en iyi yol gibi görünüyordu. Kıyafet sadece pastanın üzerindeki krema gibiydi.

Onu hiçbir yerde bulamadım, bu yüzden önlük yemek yapmaya başladım. Ne de olsa bu sütyensizliğimin amacını boşa çıkaracaktı.

Telefonumu mutfağın köşesinde hoparlörle nasıl senkronize edeceğimi bulamadım, bu yüzden çalışırken doğrudan ondan müzik çaldım. Kalçalarım sallanıyor, omuzlarım yuvarlanıyor, dudaklarım şarkıların sözlerini oluştururken ezbere bildiğim tarifleri takip ediyordum.

Sebastian nihayet ortaya çıktığında neredeyse öğle yemeği vakti gelmişti. Onu görmeden önce *hissettim*, bakışları kıcımda sıcaktı.

"Hey, Hash," dedim arkama bakmadan omzumun üzerinden. "Telefonumu hoparlörüne nasıl bağlayabilirim?"

"Bir şifre var. Ben yaparım." Sesi yine alçaktı, sevdiğim gibi ve tezgahtan telefonumu almak için yanımdan geçti.

Nötr vida.

Her zamanki pahalı takım elbisesini giymişti, saçının bir teli bile yerinde değildi.

"Teşekkürler!" Ona bir gülümseme gönderdim ve o da başını eğerek selam verdi. Bakışları hâlâ sıcak olsa da yanımdan geçerken bana dokunmamak için çaba sarf etmişti.

Bu iyiydi.

Eninde sonunda bunu aşacaktık.

Bir an sonra hoparlörlerden benim müziğim çalmaya başladı ve yüzümde bir gülümseme belirdi.

Bu çok daha iyiydi.

Kalçalarımı daha sert bir şekilde döndürdüm, ocaktaki tencerenin içindekileri karıştırırken başımı ritimle birlikte salladım.

"Ne yapıyorsun?" Sesinde kanımı kaynatan bir hırıltı vardı.

"Dans." Ona göz kırptım. "Ve dükkanımdan beş yüz dolar değerinde çikolata sipariş eden bir ucube için şekerleme yapıyorum. Hiç şekerleme bile almamış. Görünüşe göre naneli trüfleri çok seviyor. Buzdolabında bir orduyu doyuracak kadar var."

Beklediğim gibi, buzdolabı bir kalp atışı sonra açıldı ve Sebastian bundan bir dakika sonra bir yer mantarı ısıırıyordu.

Alçak sesle inlemesi beni gülümsetti.

Kafasının arkası buzdolabına çarptı. "Teşekkür ederim." "Mmhm. Çikolata açlığınıza nasıl yardımcı oluyor?"

"Bütün şekerlerin etkisi . Ben en çok çikolatayı seviyorum."

"Gerginliği gidermek ne demek?"

Bir an düşündü, ben karıştırmaya devam ederken ikramından bir ısırık daha aldı. "Gerçekten acıktığında ve su içtiğinde açlığının bir anlığına nasıl geçtiğini biliyor musun?"

"Evet." Başımı salladım, vücudum hâlâ müzikle birlikte sallanıyordu. "İşte böyle."

"Ve sen her zaman açsın?"

"Her zaman." İkinci yer mantarını yemeye başladı. Ya da belki üçüncüsüne. "Bütün erkek iblisler her zaman açtır, değil mi?"

"Farklı derecelerde. Kişilik bunda rol oynar. Genetik de öyle. Hepimiz belli bir düzeyde sürekli açlık hissederiz, ancak bazı erkekler için bu sadece yemek yiyebilecekleri hissidir. Diğerleri içinse bu asla doyurulamayacak bir açlık hissidir."

Islık çaldım. "Lanet olsun."

Yanıt olarak çikolatadan bir ısırık daha aldı.

"Tatum ve Miles daha önce erkeklerini doyurmakla ilgili bir şeyler söylemişlerdi. Sen doyurulabilirsin, değil mi?"

"Teoride."

"Bunu daha önce hiç hissetmedin mi?" Omzumun üzerinden ona baktım, gözlerimde merak vardı.

"Hayır. Açlığımı asla bir son bulamadım. Annemle çiftleşene kadar babam da böyleydi."

Çikolatama tekrar baktım. "Bunu bildiğin halde hala bir eş istemiyor musun?"

"Çiftleşmek açlığı yatıştırmaktan daha fazlasıdır, Brynlee."

"İçin yemek pişirmek gibi mi? Ya da birbirinizin bandajlarını değiştirmek gibi mi?" Buna cevap vermedi.

Belki de onu biraz fazla zorlamışımıdır.

"Aramızdaki mesafeyi korumak için bir dahaki sefere arkadaşlarımın dükkânlarından birinden sipariş vermelisin," dedim. "Kendi yemeklerimizi de kendimiz halletmeliyiz. Yemek paylaşmak benim için samimi bir şey. Benim ailemde yemek eşittir aşktır."

Buna da cevap vermedi.

Bir anlık sessizlikten sonra nihayet konuştu. "Arkadaşlarına *Tatlı Rüyalar*'dan Cindy ile yattığımı söyledin mi?"

Gözlerimi kırptım. "Hayır."

Bana telefonunu uzattı. Ekranda önceki geceden bir mesaj vardı.

RAFAEL

Brynn'le dans ederken Cindy'yi böyle beceriyorsan, seni öldürmek zorunda kalacağımı biliyorsun.

Bash cevap vermemişti.

O günün erken saatlerinde cevapsız bıraktığı bir tane daha vardı.

RAFAEL

Sweet Dreams'ten tekrar sipariş verin ve sizinle çalışmayı bırakayım.

Vay be.

"Peki, onunla yatıyor musun?" Telefonu geri uzatarak sordum.

"Tabii ki hayır." Cevaben hırlaması şiddetliydi. "Senin olduğunu fark ettiğim zamandan beri hiçbir kadına dokunmadım. O zamandan beri de dokunmadığıma eminim."

Seninkiler.

O kadar kolay söyledi ki. Sanki doğal ve değişmez bir şeymiş gibi.

"Sen benim değılsin. Dün gece bunu oldukça açık bir şekilde ifade ettin, diyebilirim." Tenceremi ocaktan indirdim ve çikolatayı dikkatlice kalıplarına döktüm. "Tatum dün aradı ve seninle aramızda neler olduğunu sordu. Ona senin için sipariş vermemesini söylemiştim, o yüzden bir şeyler olduğunu düşündü. Cindy'yi kapının önünde bulduğumu söylediğimde onunla yatıp yatmadığını sordu, ben de bilmediğimi söyledim. Muhtemelen Rafael'e söylemiştir."

Çenesi sıkıştı. "Öyle olmadığımı bilmen gerekirdi. O kadınla hiç flört etmedim."

"Biz arkadaş değiliz, bu yüzden senin seks hayatın beni ilgilendirmez." Ona tatlı tatlı gülümsedim ve o da gözlerini bana dikti. "Tıpkı benim seks hayatımın seni ilgilendirmediğı gibi."

"Cehennem gibi değil."

Konuyu değıştirdim. "Muhtemelen Rafael'e cevap vermelisin. Cindy'den gerçekten nefret ediyor. Birkaç ay önce neredeyse ona dava açıyordu."

"O ne?"

"Bunu nasıl fark etmediniz bilmiyorum ama Tatum'un tariflerini kopyalıyor. Elbette tam olarak doğru değıller ama aynı ismi verecek kadar yakınlar. Mevsimlik limonlu lavantalı trüfleri duyurursak, ertesi gün onları duyuruyor. Nane kurabiyeli trüfleri duyurursak, o da duyuruyor."

Bash cevap vermedi.

"Tatum bunu umursamamaya çalışıyor ama bu Rafe'i çok *kızdırıyor*. Son seferinde onu dava açmamaya ikna etti, zar zor. Eminim onları tek başına ayakta tuttuğunu öğrenmek onu mutlu etmemiştir. Eğer bu bir daha olursa, sanırım Cindy'nin hayatını tehdit eden kocaman, büyüleyici bir Villin olacak."

Yine cevap vermeyince omzumun üzerinden baktım ve parmaklarının telefonunun klavyesinde uçtuğunu gördüm.

Hmm.

Ne yaptığını sormak istedim ama muhtemelen onu sabah için yeterince zorladığımı düşündüm.

Bir dakika sonra telefonum çalmaya başladı, ben de son çikolatamı da bitirdikten sonra cihazı aldım.

"Hey, Tatum."

"Ne yaptın sen?" Fısıltısı panik içindeydi. "Bu soruyu açıklığa kavuşturmanı istiyorum." "Bash'e

*Tatlı Rüyalar'*ı mı anlattın?"

"Evet. Nasıl olup da daha önce bilmediğini anlamıyorum. Kardeşleri seninle ve Miles'la çiftleşti."

"Bizden kaçıyordu. Öyle olmasaydı bile, haberi olmazdı. Bash'e böyle şeyler söyleyemezsin, o gerçekten bir şeyler yapar," diye tısladı.

"Ne gibi?"

"Cindy'nin dükkanının bulunduğu araziyi satın alıp onu tahliye etmek gibi." "Kahretsin." Sebastian'a baktım.

Hâlâ hararetle yazıyordu.

"Ben hallederim," dedim ve telefonu kapatıp yere bıraktım.

Sanırım onu biraz daha zorlamam gerekecekti.

Parmağımı kâseye yapışmış çikolataya daldırdım ve Sebastian'ın kişisel balonuna adım attım.

Vücudum neredeyse onunkiyle buluştuğunda bakışları yukarı doğru kaydı.

"İyi olduğundan emin olmak için tadına bakabilir misin?" Cevabını beklemeden parmağımı dudaklarına götürdüm.

İlk başta hareket etmedi.

Parmağımı alt dudağının üzerinde gezdirmeye başladım, tıpkı kulüpte benimkine dokunduğu gibi, ama bitirmeme fırsat vermedi. Bileğimi yakaladı ve dudaklarını parmağımın etrafına sararken göz temasını sürdürdü. Dili parmağımın derisini yavaşça okşadı ve ben de nefesimi içime çektim.

Etrafımdaki şehvet muhtemelen kabardıkça gözleri ısındı. O dili vücudumun daha hassas bölgelerinde hayal ettiğimden emindim. Umarım o da öyledir.

Beni bırakmak için hiç acele etmedi, dizlerim birbirine vurana kadar yaladı ve emdi.

Belki de her şeye rağmen nazik olabilir.

Sonunda beni serbest bıraktı. "Çok lezzetli." Sesindeki hırıltı bana çikolatadan bahsetmediğini söylüyordu.

Ayak parmaklarım kıvrıldı. "Madem seks hayatımla bu kadar ilgileniyorsun, belki de onunla yakından tanışmalısın."

"Beslenmeden bunu yapmak çok zor." Sesindeki hırıltı derinleşti.

"Ve eğer beslenirsen, bağımlı olursun."

"Şüphesiz."

Şehvetim onu başka hiç kimsenin tatmin şekilde tatmin edecekti.

Bu düşünce ayak parmaklarımın biraz daha kıvrılmasına neden oldu.

"Sanırım ihtiyaçlarımı karşılayacak başka birini bulmam gerekecek." Geri adım atmaya başladım ama eli yan tarafımı yakaladı.

Tam göğüslerimin altında.

Başparmağı göğsümün alt tarafında hafifçe -çok hafifçe- gezindi. "Sana dokunan bir sonraki erkek hayatını kaybeder, Brynlee."

"Sen de dahil misin?"

"Hayır. Sen bana aitsin."

"Ben *kendime* aidim."

Başparmağı sanki bu bir cezaymış gibi göğsümün alt tarafını biraz daha sert bir şekilde tekrar okşadı. "Yine aynı fikirde değiliz."

Argh.

Sinir bozucuydu.

Ve hala onun telefonunu çalmam
gerekiyordu. Bu da dikkat dağıtmaya devam
etmek demekti.

"Ya önce bana çiçek alırsa, Dash? Biliyorsun çiçekler bir erkeğin ciddi olduğu anlamına gelir."

"Sana istediğin kadar çiçek alabilir; benim ön kapımdan geçemez ya da senin tenine dokunamaz."

Telefonunu elinden aldım. "Bunu not alacağım. Sadece verandada seks yap ve bana sadece kıyafetlerimin arasından dokunmasına izin ver."

Bana hırladı, elleri kalçalarımın indi ve sertçe kavradı.

Telefonuna baktım, ekranda neredeyse bitmiş bir e-posta buldum. Bir mülkün adresi vardı -ki Tatlı Rüya olduğına inanmak zorundaydım
-Ve ne şekilde olursa olsun onu elde etmek için bir talimat.

Taslağı sildim ve telefonu sütyenimin içine sokmaya başlamıştım ki sütyen giymediğimi fark ettim.

Saçmalık.

Telefonu gömleğimin yarısına kadar içindeyken ona baktığımda Sebastian'ın kaşları kalkmıştı. "Şimdi ne yapıyorsun?"

"Küçük bir işletmeyi yok etmeni engelliyorum." Onu göğsünden dürterek telefonunu göğüslerimden uzaklaştırdım ve arkama sıkıştırdım. "Sana Cindy'den sorunu çözesin diye bahsetmedim. Her şeyin düzeltilmesi gerekmiyor. Kardeşinle neden konuşman gerektiğini anlaman için anlattım."

"Bu sorunun açıkça düzeltilmesi gerekiyor." Arkamdan elini uzattı, ben de hızla uzaklaştım.

Peşimden geldi.

Bir adım daha attım ve sırtım mutfığa dönük olacak şekilde döndüm. O da beni takip etti.

Ve beni takip etmeye devam etti - ta ki kığım mutfak masasının çıkıntısıyla buluşana kadar. Temas anında bir "oof" sesi çıktı.

Keskin kenarlı, modern mobilyaları tam bir baş belasıydı. Tam anlamıyla.

"Bununla başa çıkıyorum," dedi ve sırtıma doğru uzanırken bana yaslandı.

Saçma, çılgınca, son bir girişimde bulundum ve telefonu tangamın askısının altına sıkıştırdım.

Parmakları dantele dokundu, sonra durdu.

"Benim yüzümden ailenden kaçıyordun," dedim. "Saklanmıyor olsaydın bu meseleyi çoktan öğrenmiş ve halletmiş olurdun."

"Saklanmıyordum." Sesi yine alçaktı.

"Bana ya da kendine yalan söyleme, Rash. Aramızdaki bağdan korkuyorsun."

"Tabii ki hayatımızın geri kalanında kendimi sana bağlamaktan korkuyorum. Bırakın eş ya da koca olmayı, birinin nasıl ortağı olacağıma dair hiçbir fikrim yok."

"Nasıl arkadaş olunacağını biliyorsun. Oradan başlayabiliriz. Arkadaşlık kimseyi mahvetmez."

O kaşlarını çatı. "Bendeğil hazır içinkatılıyorum için herhangi bir şey doğru Şimdi. Arkadaşlık bile."

Acının sızısını görmezden geldim.

Aşkta ve savaşta her şey mubahtı. Sadece bunu hatırlamam gerekiyordu.

"O zaman arkadaşlarım ve işimle ilgili her şeyi seninle paylaştığım için özür dilerim," dedim açıkça. "Ve eğer Cindy'nin işine zarar verecek bir şey yaparsan, kiraladığı mülkü satın almak da dahil, yaptığım her şeyi çöpe atarım. Çikolata tedarikin yine kesilir ve bakkaldan aldığın şeylere başvurmak zorunda kalırsın."

Gözleri kısıldı.

Benimki hemen geri daraldı.

"Onun işine karışmayacağım," dedi sonunda.

"O zaman sipariş ettiğiniz şekeri bitireyim ve başınızdan çekileyim. Yemekler için benim planımı uygulayacağız. İkimiz de kendi yeme alışkanlıklarımıza kendimiz karar verir ve kendimizi besleriz."

Çenesi sıkıştı. "İyi."

"Harika."

Bir an geçti ve sonunda bir adım uzaklaştı. Elini uzattı. "Telefonumu geri istiyorum."

Bu tarafsızlık bende kaş çatma isteği uyandırdı.

Telefonunu kıcımdan çekip . "Bunu yıkamak isteyebilirsin."

Uzaklaşırken nefesinin altında bir şeyler mırıldandı. Doğru duymuş olamazdım, çünkü "*Dilimle*" gibi bir şeydi.

İkimiz de işe geri döndük.

Bu... sabahın böyle geçmesini beklemiyordum.

Ben olsam arkadaşlıktan vazgeçene kadar gece vibratörü devam ederdim.

nine

B HAS

BRYNN sonraki hafta boyunca benden kaçtı. Yemeklere gelmediğinde ona yemek getirmemek için tüm çabamı harcadım. Yeterince yediğinden emin olabilmek için kendimi kanepede çalışmaktan alıkoyamadım.

O yapmadı.

Bir yanım, benimki birkaç gün sonra bittiğinde daha fazla şeker yapmayı teklif edeceğini umuyordu ama bunu da yapmadı.

Benim hatamdı.

Ona arkadaş olmak istemediğimi söylememeliydim. Bu bir yalandı ve muhtemelen onu incitmişti.

Bunun için kendimi bok gibi hissettim.

Açlığım her geçen gün daha da arttı. Özellikle geceleri, vibratörünü kullandığında ve çığlıklarıyla evi doldurduğunda. Onun zevk sesiyle mastürbasyon yapmaktan kendimi alıkoyamıyordum. Ya bunu yapacaktım ya da kapısını kırıp onu kendim orgazm edecektim.

Sekizinci günün sabahında o kadar aç uyandım ki kendimi yataktan zor attım.

Bu şekilde devam . Ya da en azından *ben*
devam edemezdim.

Özür dilemek ve onunla anlaşmanın bir yolunu bulmak zorundaydım. Arkadaşlık iyi olacaktı. En son bir kadını önemsememe izin verdiğimde olduğu gibi aklımı kaybetmeden bu ilişkiyi yürütmenin bir yolunu bulacaktım.

Bir özür hediyesi siparişi verdikten sonra kendimi zorla duş'a soktum, sonra da takım elbisemi giydim. Kumaş her zamankinden daha sıkı ve rahatsız ediciydi ama bunun suçlusu açlığımdı.

Kimse kapıyı çalmadan önce hediye için aşağıya indim, sonra odasına yöneldim ve kapıyı çaldım.

Cevap vermeyince kapıyı tekrar çaldım. Daha
yüksek sesle.

Zihnim bizi birbirimize bağlayan ipliği takip ederek onun hâlâ benimle birlikte evde olduğunu kanıtladı.

Ayakları nihayet yere değdi, adımları düzensizdi. Kapıyı açtığında saçları birbirine karışmış, göz kapakları uykudan ağırlaşmıştı. Coffee & Toffee tişörtü göbek deliğinin üzerine kadar kıvrılmıştı ve giydiği minik tanga yüzümü gömmek istediğim kıvrımları zar zor gizliyordu.

Lanet olsun, hayatımda gördüğüm en seksi şeydi.

Kapısında beni gördüğünde alnı birbirine çarptı, elinde paketlenmiş ve tepesinde fiyonk olan bir hediye vardı.

"Bu senin için." Onu . "Bir barış teklifi."

Şüpheyi baktı, sonra aynı ifadeyle bana baktı. "Neden? Biz arkadaş değiliz ki."

"Öyle olmamızı isterim." Boşta kalan elimi cebime soktum, böylece onu kollarıma çekme cazibesine kapılmayacaktım.

"Benden bir şey istiyorsun, değil mi Cash?" Kapıya yaslandı. O lanet olası tanga hala kumaşı vücudundan söküp atmam için beni baştan çıkarıyordu.

ve dostumu yakından tanımak istiyorum.

"Beslenmem gerek," diye itiraf ettim. "Ve çikolataya ihtiyacım var." "Sana Tatum ya da Miles'tan sipariş vermeni söylemiştim."

"Sen yapınca tadı daha güzel oluyor." Yalan dudaklarımdan çok kolay döküldü. Tadı aynıydı ama *Sweet Dreams*'ten sipariş vererek onu bu kadar incittikten sonra kendimi onun arkadaşlarından birinden almaya zorlayamazdım.

Kaşlarını attı. "Yalancı."

Neyse ki hediyeı aldđ ve yine de açmaya başladı. İçindeki kutu şık ve siyahtı.

Olduğum yerde kaldım, o atıka karnım gerildi.

Ona bakarken gözleri büyüdü. Yanakları da pembeleşti. Kahretsin.

Kızgındı.

Açıklamak
zorundaydım.

"İhtiyalarınızla ilgilenecek birine ihtiyacınız olduğunu söylemiştiniz. Ben halledebilirim." Başımı kutudaki kalın vibratre doğru eğdim. Onunki sadece klitorisini için yapılmıştı; benimki onu da dolduracaktı.

Benim yapabileceğim kadar iyi değıldi ama ona dokunan herkese neler yapacağımı düşünürsek, oyuncak onun tek seeneğıydi.

Dudağıını ısırdı.

Glmsemesini bastırıyordu.

Omuzları biraz sarsıldı ve sonunda kahkahayı patlattı. "Tamam, arkadaş olabiliriz." Bira damla gözyaşını sildi. Mutlu gözyaşları.

Göğsüm yandı.

Rahatlama mı?

Cazibe mi?

Mutluluk mu?

Hangi duygunun yanmayı körüklediği hakkında hiçbir fikrim yoktu. Üçü birden mi? Belli ki boyumdan büyük işlere kalkışmıştım.

Eğer onun kahkahası bana kendimi bu kadar yabancı hissettirebiliyorsa, bir adım geri çekilmem gerekiyordu. Nasıl yapabilirdim ki? Kendimi onun yanından ayrılmaya bile ikna edemiyordum.

Yanakları hala pembeydi, dudakları hala mizahla yukarı doğru kıvrılmıştı. "Bu gece seninle bir kulübe gideceğim ama yemeğini bitirir bitirmez gitmeyi tercih ederim. Kulüpleri sevmiyorum. Yüksek sesli müzik düşünmeyi çok zorlaştırıyor."

"Bu konuda hemfikiriz."

En azından *bir şey* vardı.

"Alkol istersem sen alacaksın," diye ekledi.

"Tabii ki."

Bir adım geri attım ama bir şey daha ekleyince kendimi durdurdum.

"Ve eğer arkadaş olacaksak, artık bir pislik gibi davranmana izin yok. Bana dik dik bakmak yok. Kaşlarını çatmak da yok. Bana arkadaşlarına davrandığın gibi davranacaksın."

"Benim hiç arkadaşım yok." Bu sözler kulağa biraz sert geliyordu ama doğrudu.

"Tatum ve Miles'a davrandığın gibi o zaman."

Ona kardeşlerimin arkadaşlarına davrandığım gibi davranamazdım, kendimi onun kışına bakmaktan alıkoyamazdım. Harekete geçemesem bile o *benimdi*.

Yine de başımı salladım.

Gülümsemesi çok parlaktı. "Mükemmel."

Kapıyı kapatmaya başladı, sonra tekrar düşündü ve yarı yolda durdurdu. "Şükran Günü yaklaşıyor ve kardeşlerim için kaçamıyor. Senin

Annem beni size katılmaya davet etti ama kabul ederek haddimi aşmak istemedim, bu yüzden ona düşüneneğimi söyledim. Ne yapmamı istiyorsun?"

Brynn'in tatili yalnız geçireceği düşüncesi çenemi sıktı. "Sensiz gitmiyorum. Kardeşine seni güvende tutacağıma söz verdim." İkinci kısım, ağzımdan kaçan kelimeleri yakalamak için sonradan aklıma gelmişti.

İstediğimden daha sert oldu.

"Harika. Bir uçak bileti alacağım." Kapıyı tekrar kapatmaya başladı ama ben durdurdum.

"Ne zaman uçsam bütün sırayı ayırıyorum. Sen benim yanımdaki koltuğa oturacaksın. Sana bilgileri e-posta ile gönderirim."

Gözlerini kırptırdı.

Ben kapıyı bıraktım, o da kapattı.

İkinci ofisim haline gelen kanepeye geri dönerken vücudum bir haftadır hiç olmadığı kadar rahatlamıştı.

Öğle yemeği vakti gelip Brynn'den bir iz bulamayınca, içimden tartışmayı bıraktım ve saatlerdir dikkatimi dağıtan mesajı ona gönderdim.

BEN

Artık arkadaş olduğumuza göre, atladığında sana yemek getirebilir miyim?

BRYNN

Hiç sanmıyorum. Yemek yiyip yemediğimi fark etmek, arkadaşça davranmaktan biraz daha fazlası gibi görünüyor.

Ekrana dik dik baktım.

BRYNN

Arkadaş olmamız, bir takas ayarlayabileceğimiz anlamına gelebilir. Bana günde bir öğün yemek getirir ben de sana şeker stoklayabilirim. Öğle yemeği yemeyi hatırlamakta berbatım ve bunu telafi etmek için akşam yemeğinde çok fazla yiyorum.

BEN

Çikolata karşılığında günde iki öğün yemek. Öğle ve akşam yemeği.

BRYNN

Bu kulağa adil gelmiyor. Günde iki öğün çok fazla.

BEN

Çok fazla çikolata tüketiyorum.

BRYNN

O kadar da değil.

Beni günde iki öğün beslemek ve adil olmak istiyorsanız, takasa ekleyebileceğim başka bir şey düşünmeniz gerekecek.

Parmaklarım ben onları durduramadan hareket etti.

BEN

Gece indiğinizde kapınızı açık bırakın.

Kahretsin.

Bunu göndermemeliydim.

Neredeyse gönderme butonuna basacaktım ama mesajı çoktan gördüğünü biliyordum. Eğer mesajı geri alırsam, gücenecekti. Ya da en azından, onunla ve bizimle ilgili her konuda ne kadar kararsız olduğumu öğrenecekti.

BRYNN

Makul bir takas. Anlaştık.

Göz kırptım.

Tüm bunları bu kadar kolay kabul edeceğini bilseydim, ona bir hafta önce lanet olası bir barış teklifi getirirdim.

BEN

Bana sonra yiyeceğini ya da aç olmadığını söyleme.

BRYNN

Gitmeyeceğim. Kulübe gitmek için ne zaman ayrılmak istiyorsun?

BEN

Bu gece ne zaman hazır olursan.

Bana göz deviren bir emoji gönderdi.

BRYNN

Bana bir zaman
ver.

BEN

8

Bir başparmak işareti gönderdi ve konuşma sona erdi.

Karnımdaki açlığa rağmen, yemek yemeyi umursayacak durumda değildim.

Daha sonra kadınının vibratörümle kendini doldurmasını izleme düşüncesiyle
sikim zaten sertleşmişken olmaz.

Uzun bir gün olacaktı.

OceanofPDF.com

ten

NN

SEBASTIAN beni kredi kartı ve kimsenin bana dokunmasına izin vermemem için bir uyarıyla barda bıraktı, sonra dans pistindeki kalabalığın içinde kayboldu. Geçen sefer gittiğimiz kulüple aynıydı ama arkadaşlarımızdan hiçbiri orada değildi.

O kalabalıktan beslenirken ben meyveli bir içki yudumladım ve neyse ki kimse benimle flört etmedi.

Başka bir durumda olsaydım, flört etmediğim için biraz üzülürdüm. Ama Bash'in önceki mesajını düşününce, heyecandan başka bir şey hissetmiyordum.

Ve belki biraz da sinir.

Mesajda, *gece indiğinizde kapınızı açık bırakın, deniyordu.*

Beni dinleyip dinlemediğini bile bilmiyordum. Sadece dinlediğini umarak devam ettim. Bana vibratörlerin anasını -ya da babasını, sanırım- verdiğini düşünürsek, beni dinlediğini söylemek yanlış olmazdı.

Onun da mastürbasyon olabileceği düşüncesiyle vücudum kızardı.

Bizi arkadaştan kız arkadaş/erkek arkadaşla götürmesi için onu ikna ettiğimde bunu ona sorardım. Her şey düşünüldüğünde muhtemelen biraz zaman alacaktı ama başaracaktım.

Umarım başaramaz ve ben de onun kendine dokunuşunu görebilirim.

Yine de Bash'i çıplak gördükten sonra bir daha kimseyle birlikte olamayacağımdan emindim. Çok gülünç derecede muhteşemdi.

Kız arkadaş/erkek arkadaş noktasına geldiğimizde, ona bir çift eşofman alırdım. Eğer biraz olsun rahatlık hissi varsa, bundan sonra bir daha asla takım elbise giymezi.

Birkaç dakika sonra tekrar yanıma geldi ve kolunu belime dolayarak gitmeye hazır olduğunu bildirdi. Barmene işaret verdi ve hesabı mümkün olduğunu bildiğimden daha hızlı ödedi.

Dokunuş, vibratörümü kullanırken beni izlemesinden daha arkadaşça değildi, ama bunu adama göstermeyecektim.

"Yeterince yemiş olamazsın." Tekrar kalabalığa baktım. Hâlâ şehvet görmüyordum ama bir sürü insan vardı.

"Ben iyiyim. Hadi gidelim."

"Lash," diye itiraz ettim, "buraya kadar geldik. Dışarı çık ve biraz daha ye. Bütün hafta açlıktan öldün."

"Onların şehvetine aç değilim, Brynlee." Gözleri sıcaktı.

Dokunuşu da öyleydi.

"Benden bir şey içmek istiyorsan, istemen yeterli," dedim.

"Keşke yapabilseydim." Beni bar taburesinden indirdi, sonra kapıya doğru götürdü. Ona yaslandığımda beni kendi tarafına doğru çekti.

Ona ne kadar kızsam da Sebastian Villin'i anlamaya başlıyordum.

Beni istemediği için benden uzak durmuyordu. Beni istemediği için bile benden uzak durmuyordu.

Benden uzak duruyordu çünkü özgürlüğünü kaybetmekten korkuyordu. Benim tarafımdan reddedilmekten, şu anda değil ama gelecekteki bir zamanda.

İncinmekten.

Ve kim incinmekten korkmaz ?

Korkusunu kendim düzeltebileceğimden daha fazla ona karşı tutamazdım.

Ama elinde bir hediyeyle kapıma geldiğinde, mecbur kaldığında savaşımaya hazır olduğunu kanıtlamıştı. Yemek yemesi gerekiyordu, bu yüzden arkadaşım olmayı kabul etti.

Kesinlikle erkek arkadaşım olması gerektiğine karar vermesi için ne gerekiyordu? Ya da nişanlım? Ya da kocam? Ya da eşim?

Emin değildim.

Bilmek istediğimden de emin değildim.

Benim hakkımda asla o kadar emin olamama ihtimali vardı ve bu da korkutucuydu. Bana bağlanmayı reddeden bir erkeğe bağlı kalacak türden bir kız değildim. Ona karar vermesi için zaman tanıyacaktım ve eğer karar vermezse, ayrılacaktım.

Cehennem gibi acıtacaktı ama ben gerçekten hâlâ insandım. Ve bu, ölümsüz hayatını benimle geçirmek istediğine asla karar veremeyecek biriyle harcayacak on ya da iki yılını olmadığı anlamına geliyordu.

Ama acelem de yoktu.

Hoşuma gitse de gitmese de bir yıl boyunca ona mahkûmdum. Daha sonra, diğer iki kardeşim Jasper ve Elijah beni tutsak etmek için sırayla August'la birlikte çalışacaklardı. August'tan kaçmayı başaramamıştım ama akıllı davranırsam Eli'nin ya da Jasper'ın burnunun dibinden sıvışabileceğime emindim.

Ve nihayetinde Anastasia'nın planında haklılık payı vardı. Bash hâlâ hayatımızı birlikte geçirmeye hazır değilse, çekip gitmeye karar vermeden önce elimden gelenin en iyisini yapacaktım.

Beni takip edebileceğini söylediği için ondan kaçmak da zor olacaktı ama oraya vardığımda o yolu geçecektim.

Her zamanki klasik müziği sessizce çalarken, evine dönüş yolu rahatlatıcıydı. Camı açtım ve rüzgârın saçlarımla oynamasına izin verdim.

Gözlerim kapandı ve nefes alıp verdim, bunun tadını çıkardım.

Scale Ridge çok güzeldi.

Etrafım ejderha şekil değiştirenlerle çevriliyken insan olarak doğmanın en zor yanlarından biri de uçmanın nasıl bir his olduğunu asla bilemeyecek olmamdı. Ejderhalar bunun için yaşırdı. Özgürlüklerini korumak için ne gerekiyorsa yapıyorlardı -bedenleri ve büyüleri onları eş edinmeye zorladığında bile bekâr kalıyorlardı- çünkü gökyüzünü ne kadar çok seviyorlardı.

Bunu kendim için
istedim. Bu özgürlüğü.

Bu mutluluk.

Bash'in eli kalçama dokundu ve ben bu temasa tepki vermedim. İyi hissettiriyordu ama onu ürkütmek istemedim.

İri yarı, kaslı bir adamın *korkmuş* olduğunu düşünmek ne kadar aptalca olsa da gerçek buydu. Ve aptalca değildi. Benim için değildi.

Belli ki geçmişte bir şey onu incitmişti. Ne olduğunu bilmiyordum ve soramıyordum ama bunun doğru olduğunu biliyordum.

Eninde sonunda bana söylerdi.

Ya da planımı uygulardım.

Önümüzdeki bir yıldan daha uzun bir süre baştan çıkarma oyunu oynamayacaktım ne de olsa.

Onu cesaretlendirecektim ama onun koyduğu sınırları zorlamayacaktım. Aramızdaki şeylerin değişmesini istiyorsa, bu seçimi yapmak zorunda kalacaktı.

Evine döndüğümüzde, ben üst kata çıkarken o mutfığa girdi. Hiç çikolatası kalmamıştı, bu yüzden ne aradığından emin değildim. Kahve olabilir mi? İçinde bir ton şeker olan mı?

Dar elbisemi *Coffee & Toffee* tişörtüm ve tangamla değiştirdim.

Soyunmamı ya da bana verdiği kocaman vibratörü kullanmamı istiyorsa, bunu benden istemesi gerekecekti.

Ya da bana *emret*.

Ohh, sonuncusu hoşuma gitti.

Yine de odama girmeye istekli olduğuna karar vermesinin biraz zaman alacağından emindim. Gördüğüm gelecek, Bash'in kapı aralığında durup ateşli gözler ve sıkılmış bir çeneyle orgazm olmamı izlemesiyle doluydu.

Ve pantolonunda bir çadır, tabii ki.

Elimi kalçalarımın arasına sokmadan önce bir dakikalığına yatağında rahatladım. Tangam üzerimde kalmıştı; onun için hiçbir şeyi kolaylaştırmıyordum.

Ya da en azından ben onun için *her şeyi* kolaylaştırmıyordum.

Nefes alışım hızlandı, zevk sesleri benden kaçmaya başladı ve Sebastian kapıda belirdi.

Hâlâ o lanet takım elbiseyi giyiyordu ve saçları hâlâ mükemmeldi.

Onu dağınık görmek istedim.

Onun çözülmesini izlemek istedim.

Vibratörümü aldım ve klitorisime bastırdım, bu his karşısında çığlık attım.

Kalçalarım kemerli.

Vücudum sarsıldı.

Göğsüm kabardı.

Paramparça olduğumda çığlıklarım odayı doldurdu ama gözlerim Bash'inkilere kilitlenmişti.

Beni *çok* istiyordu.

Ama geçip geçmemek onun seçimiydi. Ve harekete geçmedi.

Yine de odasına doğru sert adımlarla yürümeden önce elini iki kez saçlarında gezdirdi. Benim aksime, kapıyı arkasından kapattı.

Ama yine de kendini serbest bırakırken hırladığını duydum ve yüzüme yayılan memnun gülümsemeye engel olamadım.

Acelesi yoktu.

Anastasia haklıydı; eninde sonunda kontrolü kırılacaktı.

İKİ HAFTALIK arkadaşlık, daha fazla giysili orgazmı ve Bash'ten kıyafetlerimi çıkarmam veya vibratörü kullanmam için bir gık, istek veya komut olmadan hızla geçti. Söz verdiği gibi beni besledi, çikolata verdim ve haftada iki kez birkaç dakika beslenebilmesi için bir gece kulübüne gittik.

Anastasia, bayram kutlaması için havaalanına giderken bana mesaj attı.

ANASTASIA

Tüm aileyi bir araya getireceğim için heyecanlıyım! Planda işler nasıl gidiyor?

Küçük gülümsememi engelleyemedim.

BEN

Henüz beni ailenin bir parçası olarak görecektir kadar iyi değilim.

ANASTASIA

Ama ilerleme var mı?

BEN

Birazcık

ANASTASIA

O zaman çalışıyor. Siz buradayken daha hızlı çalışması için de bir fikrim var.

BEN

Ne olduğunu sormalı mıyım?

ANASTASIA

Şaşırsan daha iyi olur.

Sırtıtmamak için kendimi zor tuttum.

Kötülük başlasın.

Havaalanından Eldrich ve Anastasia'nın Kaliforniya'daki evine bir saatlik bir yolculuktu. Yol boyunca üzerimize yağmur yağdı ama bakışlarım hâlâ etrafımızdaki muhteşem, karsız manzaraya sabitlenmişti.

Benim tarzım olmasa da ev elbette göz alıcıydı. Her şey süslü ve karmaşıktı.

En azından Sebastian'ın evinin modernliğini sevdiğimden çok daha fazla sevmiştim. Köşe şeklindeki sandalyeyi bir daha hiç görmesem bile, yine de çok erken olurdu.

Miles, Tatum ve arkadaşları da bizimle birlikte geldiler ve herkes odalarına gitmeden önce bir kucaklaşma ve haykırış telaşı yaşandı.

"Brynn'in valizini misafir odasına koyacağım," dedi Bash, bir elinde kendi valizi, diğerinde benimkiyle merdivenlere doğru ilerlerken.

"Mükemmel. Bilmeni isterim ki odanı Anthony ile paylaşacaksın," dedi Anastasia yumuşak bir sesle. "O da bu gece geç saatlerde gelecek."

Bash gözlerini
kırpıştırdı.

Zander
homurdandı.

Rafael genişçe sırttı.

"Ne?" Bash'in sesi nötrdü ama gözlerinde ateş vardı. "Anthony kim?"

Miles sordu.

"Kuzenlerimizden biri. Onunla çiftleşme kutlamasında tanışmıştın." Zander kaçan bir bukleyi topuzuna geri soktu, hâlâ sırtıyordu. "Tam bir şamata."

"Brynn'in göğüslerine saatlerce bakan o muydu?" Tatum kaşlarını kaldırarak sordu.

Rafael kahkahaya

boğuldu. Zander yüksek

sesle öksürdü.

Bash'in gözleri annesine dikildi.

Sırtmamak için kendimi zor tuttum.

Planı *korkunçtu*. Ben bayıldım.

"Kutlamada onu izlemiyordum ama her zaman kibar ve arkadaş canlısıdır. Tatil boyunca yapacak başka bir şeyi yoktu, ben de onu davet ettim."

"Ona bir otel odası ayırtabilirdin," diye Bash.

"Bugün Şükran Günü, tatlım. Her şey aylardır dolu." Ona özür dileyen bir gülümseme fırlattı. "İstersen kanepe açık."

Çenesi sıkıştı ve merdivenlere yöneldi. Ayak sesleri biraz şiddetliydi.

Zander yine öksürdü. Ona baktığımda gözlerinin yaşardığını gördüm, gülmek için kendini zor tutuyordu.

"Anthony'yi hatırlıyor musun?" Çocuklarla birlikte yukarı çıkarken Tatum bana sordu.

"Evet. Kesinlikle göğüslerime çok baktı. Bana onunla takılmak isteyip istemediğimi sordu ama August neredeyse boğazını parçalıyordu," diye onayladım.

Üstümüzde bir kapı şiddetle çarparak açıldı.

İfadem masum tuttum, ancak içimden bir ses bunun geçici odamın kapısı olduğunu söylüyordu.

"Bunu sormalı mıyız?" Miles kontrol etti.

"Muhtemelen hayır." Sesim neşeliydi ve gülmek için neredeyse Zander kadar çaba sarf ediyordum.

"Bash neden Anthony'den nefret ediyor?" Merdivenlerden yukarı çıkarken Tatum Rafael'e baktı.

"Miles ve Zander'ın çiftleşme kutlamasında kavga etmişler." O

kısmı bilmiyordum.

"Ne tür bir kavga?" Görünüşe göre Miles da benim kadar biliyordu.

"Yumruk yumruğa bir kavga. Anthony'nin sağ kolunun iyileşmesi üç hafta sürdü," diye açıkladı Rafe. Bir doğaüstü için bu uzun bir süreydi. "O bizim işimizde değil. Bash

adamı fazla çaba harcamadan öldürebilirdi."

"Bash'in gerekçesi neydi?" Tatum sordu.

Rafael omuz silkti.

Zander tekrar öksürdü.

Miles beni inceleyerek, "Sanırım bunun bakışlarla bir ilgisi var," dedi.

Bash, bana ait olduğunu tahmin ettiğim odanın kapısında duruyordu, kollarını kavuşturmuş ve karanlık bakışlarla bana bakıyordu. "Gash kendini benim yeni kardeşim sanıyor," dedim sakince ve yanından geçerken koluna dostça bir şaplak attım.

Bana hırladı ama ben onu duymazdan
geldim. Zander takma adımı duyunca yine
öksürdü.

"Ona ne yaptı?" Tatum Miles'a mırıldandı.

"Hiçbir fikrim yok," diye fısıldadı Miles. "Kızlar gecesine ne kadar kaldı?"

"Çok uzun."

Bash odama girdi ve kapıyı kapattı. Gözleri hâlâ kısıktı.

"Bana dik dik bakmayı keseceğini söylemiştin." Bavulumu aldım, fermuarını açtım ve önünde diz çöktüm. Uçuş için eşofman ve tişört giymiştim ama Bash'in sahipleniciliğiyle oynamam gereken bir akşam yemeğinde bunların işe yaramayacağı açıktı.

"Bunu annemle planladın."

"Aslında ben yapmadım. Bu tamamen onun fikriydi." Saçlarımı kulağımın arkasına ittim. "Sen söyleyene kadar onun geleceğini bilmiyordum."

"Sana dokunmayacak." Bash'in sözleri sertti. "Öyle
olduğunu hiç söylemedim."

"Ağustos'ta şehre geldiğinden beri bir ilişki arıyorsun Brynlee."

"Beni bu kadar sığ gösterdiğin için teşekkürler," dedim.

"Söylediğim bu değildi." Sesi... sinirliydi. "Bu odayı paylaşıyoruz."

Dik oturdum, sırtım hâlâ ona dönüktü. "Biz *neyiz*?"

"Bu odayı paylaşmak. Seninle aynı evde kalmasına güvenmiyorum ve ona sarılmayacağım."

"Sen de bana sarılmıyorsun *dostum*," diye karşılık verdim. "Annen açık bir kanepede olduğunu söyledi. Orada uyuyabilirsin. Ben arkadaşlarımla kucaklaşmam."

"Seni Tatum ve Miles ile en az yarım düzine kez kucaklaşırken gördüm." Hırıltısı geri gelmişti.

Onu bu kadar çok sevmekten nefret ediyordum.

"Bu farklı. Onlar benim kız kardeşlerim ve beni hiç orgazm olurken izlemediler. Eğer erkek arkadaş ayrıcalıkları istiyorsan, benim erkek arkadaşım olmalısın. Şu anda sadece *sana* fayda sağlayacak şekilde arkadaşız."

Bir an sessiz kaldı.

Kapı açıldı ve kapandı, sonra aniden yalnız kaldım.

Gözlerimi sıkarak kapattım, başımı yatağa yasladım ve uzun bir iç çektim.

Baştan çıkarma planım

berbattı. Çok fazla çaba

gerektiriyordu.

Neden beş dakikalığına benim için işleri kolaylaştırmıyor?

Kabul ediyorum, sadece işimi kolaylaştırmak için bir yol önermişti ve ben de onu geri çevirmiştim.

Ama bu farklıydı, değil mi? Hayatımı kolaylaştırmak ya da beni mutlu etmek için teklif etmiyordu. Israr ediyordu çünkü buna ihtiyacı olduğunu düşünüyordu.

Anastasia'nın hain planı benim aleyhime işliyordu.

Birkaç dakika geçtikten sonra biri kapıyı çaldı. "İçeride misin, B?" Miles seslendi.

Gözlerim yaşardı.

Belki de sadece biriyle konuşmaya

ihtiyacım vardı. "Evet. İçeri gelebilirsin."

Tatum ve Miles odaya girip kapıyı arkalarından kilitlediler.

"Bu pek rahat görünmüyor," dedi Tatum. Hâlâ yatağın önünde yerdeydim ve yüzümü yatağın kenarına dayamıştım.

"Öyle değil." İçimi çektim. "Ne yapacağımı bilmiyorum."

"Programımızdaki kızlar gecesini iptal etmek ve bize neler olduğunu anlatmak ister misin?" Miles sordu.

Sulanmış gözlerimi ona doğru kaldırdım ve şok olmuş gibi açtım. "Bir şeyi iptal mi edeceksin? Zander sana ne yaptı?"

"Sana söylesem muhtemelen iğrenirsin." Tatum

homurdandı.

Güldüm.

"Konuyu değiştirme, B."

"Biliyorum. Ben sadece... Bu garip. Beni yargılayacaksınız."

İkisi de bana deli olduğumu söyleyen bakışlar attı.

asla yargılamazdık. En azından kabaca değil.

"İyi. Sebastian'ın benden nefret ettiğini düşündüğümü hatırlıyor musun? Hani bana hiç bakmazdı ve mümkünse benim olduğum yerde asla bulunmamayı alışkanlık haline getirmişti?"

İkisi de başını salladı.

"Şey, benden nefret etmiyor. Çoğunlukla. Aslında, belki hâlâ ediyordur. Her neyse, söylemeye çalıştığım şey, ben onun potansiyel eşiyim. Anastasia bunu anladı.

Beni bir gece kulübüne kadar kovalayıp bir vampirin dişlerinin altından çıkardıktan sonra. Bu uzun hikaye. Ama evet, bana kafayı takmış durumda. Ayrıca benden nefret ediyor ve benimle birlikte olmak istemiyor. Fikrini değiştirmesi için onu baştan çıkarmaya çalışıyorum. Yani kısacası, tam bir karmaşa," diye bitirdim.

Miles gözlerini
kırpıştırdı.

Tatum iki kez göz
kırpıttı.

"Bu hikâyenin uzun versiyonunu dinleyelim mi?" Tatum sonunda Miles'a bakarak konuştu.

Miles şiddetle başını salladı. "Uzun versiyonuna ihtiyacımız
olacak." İçimi çektim ama yine de anlatmaya başladım.

Hikâyeyi anlatmayı bitirdiğimde beni kollarının arasına aldılar ve sıkıca sarıldılar. Gözyaşlarım kurumuştu ama hâlâ ne yapacağımı bilemiyordum.

Tatum açıkça, "Sen ve Anastasia haklısınız," dedi. "Bash inatçı bir piç kurusu. Seni kendi başına sahiplenmeyecekse, fikrini değiştirene kadar onu zorlamalısın. Eğer fikrini değiştirmezse, çekip gidersin. Bunu yapmana ben de yardım edeceğim."

Boğazım . "Deli olduğumu düşünmüyorsun değil mi?"

"Tabii ki hayır." Miles bana kaşlarını çatı. "Siz potansiyel eşlersiniz. Ya seni istediğine karar verecek ya da çekip gidecek. Bu konuda benden çok daha nazik davranıyorsun."

Dudağımı ısırarak başımı salladım. "Peki ben ne yapacağım?"

"dur. Erkek arkadaşın olmak ister ya da . Buna karar vermesini sağlamak onu eşin olmaya zorlamak değildir. Bu onu neyi kaybetmek istediğine karar vermeye zorlamaktır. Eğer seni kaybetmek istiyorsa, seni hak etmiyor demektir," dedi Tatum.

Tekrar başımı
salladım.

Haklıydılar.

Uzun bir nefes verdim ve yüzümü sildim. "Sanırım akşam yemeği için hazırlansam iyi olacak."

Miley
gülümsedi.

Tatum sırtttı.

Bash ya benimle daha fazlasını istiyordu ya da . Biz potansiyel eştik ve yeterince uzun süredir *sadece arkadaştık*.

OceanofPDF.com

eleven

B HAS

Kesinlikle deli gibi görüldüğümün farkındaydım ama hayatımda bir kez olsun umursamıyordum. Yağmur bardaktan boşanırcasına yağmaya başlamıştı ve her yerim sıırılsıklam olmuştu.

Saçım
darmadağındı.

Takım elbisem
yamuktu.

Kravatım bile çözölüyordu.

Brynn zaten beni mahvediyordu ve biz sadece *arkadaştık*. Sözleri
aklımdan tekrar tekrar geçiyordu.

*Eğer erkek arkadaş ayrıcalıkları istiyorsan, benim erkek
arkadaşım olmalısın. Şu anda sadece sana fayda sağlayacak
şekilde arkadaşız.*

Daha hızlı koştum.

Kendimi de daha çok zorladım.

Anlaşmamız adildi, değil mi? Şartlarımı kabul edene kadar onun orgazmını
izlemekle ilgili mesajı gönderdiğim için pişman olmuşum ama kabul etmişti.

Zaman açısından da bu değiş tokuş adil görünüyordu.

Ayrıca, ikolata karşılığında ona yemek yapmayı teklif etmiştim. Beni geri çevirmişti.

Ama fiziksel olarak dengesizliğı görebiliyordum.

Her gece onun çözülüşünü izledim. Onu ıplak görmedim - istediğim gibi vibratrmle kendini doldurmasını izleyemedim - ama benim ona karşı olmadığım bir şekilde bana karşı savunmasızdı.

Dudaklarımda onun adı varken doruğ ulaşmamı izlemedi.

Kulaklarımda onun çığlıkları varken kendimi okşamamı izlemedi. Kendini paylaştığı gibi benim de bir parçamı alamadı.

Eğer erkek arkadaş ayrıcalıkları istiyorsan, benim erkek arkadaşım olmalısın. şu anda sadece sana fayda sağılayacak şekilde arkadaşız.

Arkadaşlığımızı kurarken de benden ne istediğini sormamıştım. Yemeklere karar vermiştim, tıpkı çikolataya ve her gece onu izlemeye karar verdiğim gibi.

şikayet etmeden ya da talep etmeden bana yol verdi.

Ama herhangi bir şey istemiş miydi?

Hayal kırıklığıyla yavaşlayarak yürümeye başladım ve bir elimi damlayan saçlarımda gezdirdim.

Bok gibi görünüyordum ama daha kötü hissediyordum.

Eğer erkek arkadaş ayrıcalıkları istiyorsan, benim erkek arkadaşım olmalısın. şu anda sadece sana fayda sağılayacak şekilde arkadaşız.

Ona karşı bencilce ve aynı zamanda onu kendimden uzak tuttum. Onu yine incittim.

Ona benden çok daha iyi birini hak ediyordu. Ama gitmesine izin veremezdim, bu yüzden nasıl o *olacağımı* bulmak zorundaydım.

"Lanet olsun," diye mırıldandım nefesimin altında.

Nasıl erkek arkadaş olunacağını bilmiyordum.

Ben de aklı başında, mantıklı her adamın yapacağını yaptım:

Tavsiye için annemi aradım.

"Alo," diye seslendi telefona. "Nereye kaçtın? Bunlar bir saatlik yürüyüş için uygun ayakkabılara benzemiyor."

"Seni aradığıma pişman etme beni," diye homurdandım. "Yardıma ihtiyacım var."

Durakladı. "Sokakta biri sana saldırmaya falan mı çalıştı?"

Alay ettim. "Sen beni ne sanıyorsun, kadın? Biri üzerime atlamaya kalksa ölürdü. *Brynn* konusunda yardıma ihtiyacım var. Ve *Anthony*'yi Şükran Günü'ne davet ettiğin yanlış yönlendirilmiş türden bir yardıma değil."

"Neden bahsettiğiniz hakkında hiçbir fikrim yok. Ben asla böyle bir şey yapmam."

"Ben ciddiylim. Bana burada ne yapmam gerektiğini söylemeni istiyorum, beni bağlamak istemen açısından değil."

İç çekti. "Peki. Sorun nedir?"

"Uzun lafın kısıası, sıçtım batırdım. Benden daha fazlasını istiyor ve bir erkek arkadaş gibi davranmamı istiyor. Nasıl erkek arkadaş olunacağı hakkında hiçbir fikrim yok."

Bir an sessizlik oldu. "Alo?"

Homurdandım.

"Buradayım. Sadece bu inanılmaz haberi

işliyorum." İnledim.

Güldü. "Uzun zamandır çiftleşiyorum. İnsan etiketlerinin nasıl çalıştığını bilmiyorum. Ona nasıl iyi bir erkek arkadaş olacağını öğrenmek istiyorsan, neden ona sormuyorsun? *Brynn* böyle şeyleri paylaşmaktan çekinecek biri değildir. Senden ne istediğini söyleyecektir."

Burnumun kenarını çimdikledim. "Bu pek yardımcı olmadı."

"Her ilişkinin en önemli parçası iletişimdir, Bash. Eğer iletişim kuramazsan, uzun süre devam edemezsin. Senden ne istediği konusunda onunla dürüst bir konuşma yapamıyorsan, gitmesine izin vermelisin."

"Bu bir seçenek değil." Sözlerim hırıltılıydı.

"O zaman konuşmaktan kaçınmak da doğru değil. Onun hakkında zaten ne bildiğinizi düşünün. Özür dilemek için samimi bir yol bulun, ona ciddi olduğunuzu gösterin ve sonra onunla *konuşun*."

Uzun bir nefes aldım. "Pekâlâ. Teşekkürler, sanırım." "*Tahmin* mi ediyorsun?" diye alay etti.

Şakağıma masaj yaptım. "Evet, *sanırım*."

"Seni bırakmamı ister misin?"

"Hayır. Eğer Anthony oraya gelirse, o pisliği eşimden uzak tut. Eğer ona dokunursa, hükümete yeğenini nasıl öldürttüğünü açıklamak zorunda kalırsın."

"Eş mi? Kız arkadaşına ne oldu?" diye alay etti.

"Tam bir baş belasısın," diye homurdandım.

"Sen de öyle."

Aramayı sonlandırdım, beni alması için bir araba ayarladım ve özür dilemek için aklıma gelen fikirleri düşündüm.

Brynn'le yeterince konuşmamıştım. Ona geçmişini ya da onun için neyin önemli olduğunu sormamıştım.

Ama *bir* şeyden bahsetmişti... ve ben de elimden ne gelirse yapacaktım.

twelve

NN

"HEY, ANTHONY." Ellerimi yumuşak, gri kazak elbisemin ceplerine soktum ve ona en büyük gülümsememi gösterdim. Villine' çok benziyordu ama Anastasia'nın tarafından akrabaydı, yani başka bir şeydi. Bana çiftleşme kutlamasında söylemişti ama hatırlayamadım.

Tatum ve Miles'la konuşmak her konuda kendimi daha iyi hissetmemi sağlamıştı ama Sebastian'ı "*Sana dokunursa onu öldürürüm*" konusunda test etmek istemiyordum.

Hâlâ kayıp olmasına rağmen.

Anastasia akşam yemeği için döneceğine söz vermişti ama o saat gelmişti ve onu hiçbir yerde bulamamıştım. Muhtemelen iyi olup olmadığını öğrenmek için ona mesaj atmalıydım ama nasıl gittiğini düşününce benimle konuşmak istediği izlenimini edinmedim.

Çantasını odamda bırakmıştım.

Muhtemelen çok umutlu olduğum *içindi* ama... umutluydum. Özür dilemesini ya da en azından şu anda olduğumuzdan daha fazlası olmayı denemeyi kabul etmesini istiyordum. Olduğumuz şeyden bıkmıştım.

"Hey, güzelim." Anthony bir adım daha yaklaştı.

Geri çekildim.

İhtiyacım olan son şey Bash'in *birazcık* bile özür dileyerek gelmesi ve Anthony'yi bana dokunurken bulmasıydı.

"Burada olman çok güzel." Anastasia gülümseyerek kolunu belime doladı ve beni yanına çekti. Bu bir sarılmaydı ama aynı zamanda Anthony'yi uzak tutmanın da iyi bir yoluydu.

Çenesini biraz eğerek sıırttı. "Sebastian nerede?"

"Oh, yolda geliyor. Halletmesi gereken bazı işler vardı ama eminim her an burada olabilir," dedi.

Kıkırdadı. "O piç her zaman çalışıyor."

"Eh, gayrimenkul kendi kendini satın almaz." Kadın ona göz kırptı ve Anthony sıırttı. "Buraya gel, sana yerini göstereyim." Beni bıraktı ve onu bir koltuğa götürdü. Bir saat önce mutfuğı kontrol etmek için aşağı indiğimde önünde kesinlikle Sebastian'ın yer kartı vardı.

Bash ve ben daha önce masanın karşı taraflarına oturmuştuk, ben ve Anthony karşılıklı oturuyorduk. Bunun Anastasia'nın planının bir parçası olduğunu düşünmüş ve kartların yerini değıştirmeye cesaret edememiştım.

Benim zevkime göre bile biraz fazla kötü görünüyordu. Ama onun evindeydik, bu yüzden kuralları o koymalıydı.

Yine de kartları değıştirmeye karar vermesi muhtemelen herkes için daha iyiydi. Özellikle de ben ve Anthony için.

"Yemekler geldi," diye seslendi Eldrich mutfaktan, poşetlerden paket servis kutuları çıkarıyor ve hiç vakit kaybetmeden masaya taşıyordu. Hepimiz siparişlerimizi bir saat önce vermiştik, umarım o ya da Anastasia Bash için bir şeyler sipariş etmiştir.

Belki de bunu halletmeliydim.

Sonra tekrar, biz sadece arkadaştık. Ve *zar zor* arkadaştık.

"Haydi, B." Miles beni masaya doğru eliyle işaret etti, o da zaten benimkinin bir yanındaki sandalyesine oturmuştu. Tatum diğetine oturdu ve ikisi de

Arkadaşları babaları için kalan kutuları almak üzere mutfağa yöneldi.

Kapı arkamdan açıldığında masaya doğru . Sebastian'ın varlığı o kadar güçlüydü ki neredeyse onu hissedebiliyordum.

Omzumun üzerinden baktım, elindeki kocaman kırmızı gl buketini gördüğümde kalbim yerinden çıkacak gibi oldu.

Bakışlarım onun geri kalanına kaydı ve lanet olası kalbim yine sıkışmaya başladı.

Sırılsıklam olmuştu. Saçları sıırılsıklamdı ve dağınık dalgalar halinde her yere dökülüyordu. Takım elbisesini kanepenin arkasına atmış, beyaz gömleğinin düğmelerini açmış ve kollarını n kollarına kadar kıvırmıştı. Kravatı hiçbir yerde yoktu.

Ve şu gller.

Bir sürü vardı.

"iekler bir erkeğin ciddi olduğu anlamına gelir," demiştim ona.

Annesi için olsalardı, bu onun eşyalarını yatak odamdan atmam ve kuzeniyle yatakta garip bir gece ya da kanepede rahatsız bir gece geçirmesini sağlamam gerektiğinin açık bir işareti olurdu.

Ama bunları ona götürmedi.

Onları bana doğru yürüdü, kollarıma koydu ve yüzümü ellerinin arasına aldı.

Dudakları benimkilerle buluştu ve sert ya da kaba değildi ama yumuşak ve tatlı da değildi.

Kendinden emindi.

Sahipleniciydi.

Çok sıcaktı.

Ve yüzümü bırakıp bir kolunu belime doladığında çok erken sona erdi.

O durumda doğru *düzgün* cevap veremeyecek kadar sersemlemiştim.

Odadaki tüm gözler üzerimizdeydi.

Çoğunun yüz ifadesi şaşkınlığın bir tonuydu.

Anastasia'nın hariç. O sırtıyordu.

Bash beni sandalyeme götürdü, koltuğa oturttu ve itti. Gülleri kollarımdan aldı, usulca mutfığa taşıdı ve bir dakika geçmeden bir vazoya koydurdu.

Sonra benimkinin karşısındaki koltuğa oturdu.

Bacakları benimkilere değdi ve ben soğuk, nemli kumaştan uzaklaştım.

"Donuyorsun," diye mırıldandım.

Dudakları hafifçe yukarı doğru kıvrılmış olsa da, "Özür dilerim," diye karşılık verdi. Herkes hâlâ bize bakıyordu.

"Hadi yiyelim, olur mu?" Anastasya'nın sesi sessizliği bozarken neşeliydi.

"Hava harika, değil mi Bash?" Rafael dudak

büktü. Tatum homurdandı ve arkadaşı ona bir sırtış fırlattı.

Sebastian onu görmezden geldi, onun yerine yemeğinden bir ısırık aldı.

"Yeni dükkanlar nasıl gidiyor?" Eldrich Miles'a sorarak aradaki garipliği biraz daha hafifletti.

"Beklediğimden daha iyi," diye itiraf etti Miles.

"Onu eziyorlar. Sadece bunu kabul edemeyecek kadar alçakgönüllü," diye karşı çıktım. "Wolfcrest ve Wildwood'daki yerler çıldırmış durumda. Onlar için neredeyse hiç reklam yayınlamıyorum ve dükkanlar hala tımarhane gibi."

Miles, "O şehirlerde henüz rakipleri yok," diye belirtti. Rafael, "Bash'in *Sweet Dreams*'i öldürmesi için henüz çok geç değil," dedi.

"Değil," diye kabul etti.

Bacağına tekme attım ve bakışları bana

doğru kaydı. Gözlerimi ona diktim.

"Öyle," diye homurdandı.

Tatum, "Brynn en büyük müşterilerini kaçırdığına göre artık hayatta kalamayabilirler," dedi. "Cindy'yi zaten düşmüşken bir de biz tekmelemeyelim."

"En büyük müşterileri kimdi?" Eldrich alnı düğümlenerek sordu.

Bash yemeğinden bir ısırık daha alırken masadaki neredeyse tüm gözler ona çevrilmişti.

Neredeyse, yani Anthony sıkılmış bir halde tabağına bakmakla meşguldü.

"Bana bunun Bash olmadığını söyle," dedi Anastasia.

Bash bir ısırık daha aldı.

"Bash'ti," dedim.

Gözlerini bana dikme sırası ondaydı.

"Neden onların en büyük müşterisiydiniz? Herkes Cindy'den ne kadar nefret ettiğimizi biliyor. Ya da en azından yaptıklarından." Anastasia karşılık verdi.

"Onunla *yatıyor* muydun?"

"Onunla yatmıyordu. Kimse ona dramdan bahsetmemiş, bu yüzden benim yerime onlardan uzak durması gerektiğini bilmiyordu. Öğrendikten sonra işlerini kapatmaya çalıştı, bu yüzden çoktan affedildi ve artık daha iyi bir çikolata tedarikçisi var."

"Umarım özrünü çok iyi öder," dedi annesi. "Öder."

Miles'ın gözleri bana kaydı.

O benim muhasebecimdi ve bu nedenle masada Bash dışında bana çikolata için ödeme yapmadığını bilen tek kişiydi. Yine de herkesin kendi başına ulaşabileceği bir sonuç gibi görünüyordu.

Bakışlarım Bash'inkilerle tekrar buluştuğunda gözleri artık kısık değildi.

Gözlerinde *minnettarlık* vardı.

Eldrich, bir aziz gibi, konuyu mevsimlik tariflere çevirdi. Tatum olasılıklar hakkında en az bir saat konuşabilirdi ve diğer herkesin katkılarıyla bu süre iki saate çıkabilirdi.

Bash'in soğuk, ıslak pantolonu tekrar bacaklarıma değdiğinde, teması takdir ettiğimi söylemek için ayağımla baldırına vurdum.

Ama *çok* üşümeden geri çektim tabii ki.

Yemekten sonra Bash gül vazosunu kaptı, elimi tuttu ve beni odamıza götürdü. Herkese iyi geceler demedi, bu yüzden beni bütün gece rehin tutmayı planlamadığını anladım.

En azından *henüz* değil.

Kapıyı arkasından kilitledi ve vazoyu şifonyerin üzerine koydu.

Gömleğinin diğer düğmelerini de çözmeye başladığında bakışlarım kollarına yapışmıştı.

Ön kolları güzeldi.

Gerçekten güzel önkollar.

"Sana güllerin ve öpücüğün ne için olduğunu sormam gerekirdi," dedim, gözlerim o lanet kollarda takılı kalmıştı.

"Güller bir özürdü. Öpücük bir açıklamaydı."

Kaşlarımı çattım, sonunda gözleriyle tekrar karşılaştım. Çoktan bana odaklanmışlardı. "Kavga ederken hiçbir sorun yokmuş gibi bana gül öpemezsin, Trash. Bana sığ bir sürtük dedin ve Anthony buradayken onu pantolonumun içinde tutacağıma güvenmediğini söyledin."

"Bunlar benim sözlerim değildi," diye hırladı. "Ve o özel lakabı kullanmayalım, olur mu?"

O haklıydı.

Çöp olayı boktan bir hareketti. Sadece kızgındım ve karşı koyamadım.

"Özür dilerim."

" değil. Bunu hak ettim. Yine de bir daha olmaz, değil mi?" Başımı salladım.

"Tartışmaya geri dönelim, Brash."

"Bunu sevdim sayılır. Yine de Smash kadar iyi değil." Bir homurtu kaçtı benden. "Kes şunu. Sana kızgıyım."

"Olmaya hakkın olduğu gibi. Ama ikimiz de biliyoruz ki sana *sığ* bir *sürtük* demedim ya da Anthony'nin aletine atlamayacağına güvenmediğimi söylemedim."

"Aslında bu benim tercümemdi."

"O zaman çevirmenini yeniden bağlamalısın." Tarafsızlığı geri gelmişti, ama bunu o kadar da önemsemediğimi fark ettim. Neredeyse... kuruydu.

Belki biraz alaycı.

Kuru ve alaycı bir şekilde çalışabilirim.

Tişörtünü çekiştirerek çıkardı ve banyonun içinde fark etmediğim boş bir çamaşır sepetine attı. Tüm o muhteşem kaslara bakıp ağzımın suyunu akıtmamaya çalışsam da kesinlikle başaramadım.

Onu daha önce hiç üstsüz görmemiştim ama lanet olsun, bu alışabileceğim bir manzaraydı. Ona uzanıp dokunmamak için ellerimi elbisemin ceplerine sokmak zorunda kaldım.

"August sana taşındığından beri bir ilişki aradığını söyledim. Gerçek bu. Senin *sığ* biri olduğunu söylemedim, seks istemek *sıglık* değildir. Eğer öyleyse, şu anda senden çok daha kötüyüm. Senin bir ilişki için yanıp tutuştuğundan çok daha uzun süredir senin zihnindeki görüntünü yumrukluyorum."

Vücuduma bir sıcaklık yayıldı. "Umarım kapımı açık bırakmamı istediğinden beri *zihinsel* bir *imge* kullanmıyorsundur."

Gözleri yavaşça vücudumda gezindi. "Kesinlikle hayır."

Güzel.

"Arkanı dön, Brynlee."

Alnım kırıştı.

Parmağını döndürdü ve ne sorduğunu anladım. Yavaşça arkamı döndüm.

Onunla tekrar yüzleştiğimde, pantolonundaki şişkinlik daha büyüktü.
"Kahretsin, o elbise."

"Anthony ile aynı evde olmama güvenmediğini de söylemiştin."

"*Ona* güvenmiyorum. Çocukluğumuzdan beri benden nefret ediyor. Seni baştan çıkarmak için ne gerekiyorsa yapacaktır, artık yüksek sesle benim olduğunu iddia ettiğime göre. Yalan söyleyecek. Yanıltacak. Eski şeyleri gündeme getirecek."

"Ben hallederim o zaman."

"Hayır, *ben* halledeceğim. Gözümün önünden ayrılmana izin vermeyerek."

"Beni gözünün önünden ayırman gerekecek, çünkü kanepede uyuyorsun," dedim açık açık.

"Yatağı paylaşıyoruz." Pantolonunun düğmelerini açtı ve bakışlarım ereksiyonuna sabitlendi. Pantolon aşağı kaydı ve boxer-şortu benden neredeyse hiçbir şey saklamadı.

Kahretsin,

muhteşemdi. Onu *fena*

halde istiyordum.

Nefes aldı. "Şehvetin inanılmaz kokuyor."

Yüzüm pembeleşti. "*Dur*, Splash. Konuşuyoruz. Ve yatağı paylaşmıyoruz. Sana söyledim, zar zor arkadaşken erkek arkadaş ayrıcalıklarına sahip olamazsın."

Banyoya girdi ve duşu açtı. Boxer-şortunu çıkardığında bir an için nefes almayı tamamen bıraktım. Sırtı bana dönüktü ama gözümün takıldığı yer *sırtı* değildi.

Kıçını.

Vay canına, kıç!.

"Erkek arkadaşın olmaya karar verdim," dedi ve bana doğru dönmeden duşa girdi. Aramızda taş duvar olan bir duşakabindi, bu yüzden onu daha fazla göremiyordum.

Ya da mükemmel kıçını, ne yazık ki.

Soyunduktan sonra söylediklerini zihnimin işlemesi tam bir dakika sürdü.

"Bekle, ne? Erkek arkadaşım olduğuna öylece *karar veremezsin*. Bu işler böyle yürümez."

"Neden olmasın?"

Onu göremiyordum ama ellerinin kalın, gergin kaslarının üzerinde gezindiğini hayal edebiliyordum. Kıçının üzerinde kayıyordu. Sikişinin.

Isınıyor muydu?

Isınıyor olmalıydı.

"Çünkü flört etmek her iki tarafın da karar vermesi anlamına gelir. Bana kız arkadaşın olmayı *teklif* edebilirsin. Ben de hayır diyebilirim."

"Neden hayır diyesin ki? Biz potansiyel eşiz, Brynlee. Sen zaten benimsin."

"Ben zaten senin *değilim*. Sana söyledim, ben kendime aidim. Ve sana da söylediğim gibi, şu anki ilişkimiz bana sana sağladığı faydayı sağlamıyor. Beni çünkü ve her zaman yanımda kalıyorsun çünkü kardeşime onun yerine geçeceğine söz verdin. I-"

"Biliyorum." Sözümü kesmesi beni

duraksattı. "Biliyor musun?"

"Evet, biliyorum. Daha fazlasını hak ediyorsun." Duştan çıktı ve duvardaki kancadan bir havlu aldı.

Onu tamamen çıplak gördüğümde kalbim karnıma -ya da belki vajinama- düştü.

O mükemmeldi.

İnanılmaz derecede mükemmel.

Kalın kaslar, her yerde.

Kocaman bir penis, sert ve gururlu.

Ve o kış.

"Sen-ne?" Kelimeler boğuk boğuk çıkıyordu.

Benim zevkime göre çok hızlı bir şekilde kurulandı, sonra havluyu kalçalarına sararak eşyalarını örttü.

"Arkadaşlığımızın tek taraflı olduğunu biliyorum. Bunu düzelteceğim."

"Nasıl düzelteceksin?"

"Aslında ben de sana bu soruyu sormayı planlıyordum." Bavulunun fermuarını açtı.

Tüm o muhteşem kaslarını havasız, sıkıcı, pahalı bir takım elbiseyle örtmesi onun için utanç verici olurdu.

"Benim önümde bu şekilde soyunamazsın," derken buldum kendimi.

"Biz hâlâ arkadaşken kapını çıplak açmıştın. Şimdi çıkıyoruz."

"Bunu hâlâ kabul etmedim."

"Senin için kabul ettim." Havlusunu bıraktı.

Gözlerim tekrar onun kışına kaydı. Onları kapatmaya çalıştım ama korkunç bir şekilde başarısız oldum.

"Eğer masada seks yoksa biriyle çıkmam. Olmadığını sen söyledin. O yüzden çıkamayız," dedim, hâlâ poposuna bakarak.

"Bunu düzelteceğimi söyledim."

"İhtiyaçlarımı *giderecek* misin?" İğneleme sert bir şekilde vurdu.

Bir çift boxer külot ve ardından bir çift pantolon giydi. "Daha önce insanlarla seks yaptım, Brynlee. Beslenmeye karşı koyabilirim. Kolay değil ama başarabilirim. Yani evet, halledeceğim."

Öfke seline kapıldım. "Benimle yatmayı halledilmesi gereken bir angarya olarak gören biriyle seks yapmak istemiyorum, Sash. Ben düzeltilmesi gereken bir sorun değilim. Lanet olası kanepede uyu." Kapıyı açıp gitmesini işaret etmek niyetiyle odanın karşısına geçtim.

Ben ona ulaşmadan eli bileğime indi.

Tek bir hareketle beni kendisine doğru döndürdü. Göğsüm neredeyse onunkine çarpacaktı ama kendimi birkaç santim ötede durdurdum.

Elimi ereksiyonuna doğru indirirken, "Çevirmenini yeniden bağla," diye tekrarladı.

Elimi boxer-şortunun kumaşı üzerinden sikine doladığında kalbim boğazıma düğümlendi. Elimde zonkladı ve vücudum kızardı.

"Hakkımda en kötüsünü düşünmeye devam ediyorsun. Kes şunu. Aramızdaki dengesizliği düzeltmekten bahsediyorum, *seni* düzeltmekten değil. Masada seks olmadan benimle çıkmayacağını biliyorum."

"Az önce benimle seks yapmayı *başarabileceğini* söyledin. Kolay değil ama üstesinden . Çevirmenini yeniden ayarlayan gerekiyor." Ereksiyonunu bırakmaya çalıştım ama eli benimkini sıkıca kavradı.

Aleti daha sert zonkluyordu ve ben daha çok

kızardım. "Kastettiğim bu değildi," dedi.

"Aynen öyle."

Göğsü mutsuzca guruldadı ama bir süre sessiz kaldıktan sonra şöyle dedi: "Beslenme içgüdüsüne teslim olmadan seninle seks yapmayı başarabilirim. Şehvetini içmeye direnmek kolay olmayacak ama bu çabaya değer ve üstesinden gelebilirim."

"Bu biraz daha iyi." O konuştukça öfkem biraz azaldı ama yine de arzulandığımı hissetmiyordum.

Aleti elimde tekrar zonklamaya başladı, daha da sertleşti.

Ben de karşılık olarak sıktım, o da homurdandı. "Dikkatli ol, Brynlee."

"Erkek arkadaşım olduğunu söyleyen ." Vurgulamak için tekrar sıktım ve gözleri kısa süreliğine kapandı.

"Ailem alt katta. Arkadaşların da." "Ne olmuş yani?"

"Yani, seni duyabilecekleri bir yerde seninle ilk kez seks yapmıyorum. Fark etmemiş olabilirsin ama boşalırken çok ses çıkarıyorsun."

"Hakaretler gelmeye devam ediyor değil mi?" Ben çizdim.

Gözleri irkilerek açıldı ve tekrar bana dikildi. "Bu bir hakaret değildi."

"Tabii ki değildi."

Gözleri daha da kısıldı. "Bununla ne demek istiyorsun?"

"Yani, belli ki ben boşalırken gördüklerin ya da duydukların hoşuna gitmiyor. Hoşuna gitseydi odama gelir ya da olaya dahil olurdun," dedim. "Tek kelime etmeden kapı aralığından orgazm oluşumu izliyorsun. Soyunmamı bile istemiyorsun."

"Bunun haddimi aşmak olacağını düşünmüştüm."

"Ve her gece vibratörümü kullanırken kapımı açık bırakmamı istemek *haddini* aşmıyor *muydu*?"

Elleriyle yüzümü kavradı ve gözlerimin içine bakabilmek için başımı geriye doğru eğdi. Bakışları benimkileri aradı. "Seni istemediğimi mi sanıyorsun?"

"Bence sen beni benim seni istediğim kadar bile istemiyorsun." "Siktir et," diye hırladı.

Göz kırptım.

Ben cevap veremedim beni ayaklarımdan kaldırdı ve yatağa doğru sürüklemeye başladı. Kırım kenarla buluştu ve iri elleri elbisemi vücudumdan yukarı iterek kalçalarımı ve ardından tangamı ortaya çıkardı.

İnce dantel bir kalp atışı sonra yerdeydi.

Bundan bir kalp atışı sonra bacaklarımı açtı ve eğilerek çekti. Onu bacaklarımın arasında görünce tüm vücudum ürperdi.

"Kokun beni öyle ki, başka bir şey düşünmek şöyle dursun, nefes bile alamıyorum." Burnunu klitorisimin üzerinde gezdirdi.

Nefesimi içime çektim, kalçalarım biraz hareket etti.

Elleri bacaklarımı daha da ayırdı, beni ona daha da açtı.

"Şehvet teninde *alev alev yanıyor*. Duman gibi görünmeli, ama seninki ateş gibi. Benim için yanıyor. Beni içine çekiyor. Her yerimi ısıtıyor. Her seferinde onu içime çekmemek için her şeyimi veriyorum. Eğer birimiz diğerini daha çok istiyorsa, o benim. Her günün her dakikası, o benim."

Sonunda klitorisimi yaladı ve ben zevk sesimi bastırmak için çenemi zar zor sıktım.

Sıcak

.

Islak.

Sert.

Dili *inanılmaz* hissettiriyordu.

Yataktan bir yastık aldı. "Isır, Brynlee. Seni benden başka kimse duymayacak." Kelimeler o kadar delice sahipleniciydi ki başım döndü.

Beni tekrar yalaması için tam zamanında yastığı ısırđım. Ve tekrar.

Ve tekrar.

Kalçalarım sallanırken ve vücudum sarsılırken yastığa doğru ağlayarak ağzında çözölmem için dilinin klitorisime birkaç vuruşu yetti.

"Kahretsin, zevkinin tadı çok güzel," diye homurdandı Bash, dili bir an için kanalıma girip beni daha fazla yaladı. "Aşğı inmene izin vermeden önce bana bir orgazm daha yaşatacaksın."

Yastığa doğru inledim.

Dili klitorisimi tekrar buldu ve beni ağzıyla becerirken parmakları kabaca kalçalarımın saplandı.

İkinci orgazm da neredeyse birincisi kadar çabuk geldi. Orgazmı atlattıktan sonra beni bırakmasını bekleyerek yatağa yığıldım.

Bunun yerine beni diliyle doldurdu, zevkimi daha fazla yaladı.

Yastığa doğru haykırdım ve kalçalarımın başını kavrayarak onu kendime hapsetti.

Göğsü gümbürdedi, elleri kalçalarımı onu tuttuğu kadar sert tutuyordu ama onları çekmedi.

Doyana kadar beni yaladı, sonra bacaklarımı açtı ve serbest kaldı.

Göğsüm hızla inip kalkıyordu. Saçlarım dağınıktı ve elbisem hâlâ kalçalarımın sarılıydı.

Bash külotumu yerden aldı ve pantolonunun cebine soktu.

"Onlara ihtiyacım var," dedim hâlâ nefesimi tutmaya çalışarak.

"Yemezsin. Annemin bu gece için planladığı şeyi bitirdiğimizde seni tekrar yiyeceğim." Elbisemi tekrar yerine yuvarladı ve kalçalarımın altına aşağıya doğru çekti.

"*O kadar* da muhtaç değilim."

"Öyleyim." Kelimeler açıktı. Ve

lanet olsun, beni ateşlendirdiler.

"Sen bana aitsin, Brynlee. Bunu sakın unutma." Ayağa kalktı ve bavulundan temiz, beyaz bir gömlek çıkardı. Çok geçmeden düğmelerini ilikledi ama takım elbisesine uzandığında elimi onunkinin üzerine koydum.

" unut. Kollarını seksi oluyor. Kravat da yok." Bir an beni inceledi.

Elimi kaldırdım ve onu ne yapmaya karar verdiyse onu serbest bıraktım. Bir an geçti ama paltoyu bıraktı.

Ve kollarını ön kollarına kadar sıvadı.

Vücudum ısındı ve gözleri tenimde gezindi. Tahmin etmem gerekirse, şehvetimin üzerinde.

"Benden içiyor olsaydın, az önce yaptıklarımız seni doyurur muydu?" Saçını düzeltmek için banyoya girdiğinde sordum.

Sonunda onu eşofman giymeye ve dalgalarını biraz daha gevşek bırakmaya ikna ettim. Henüz o noktaya gelmemiştik ama hey, bebek adımları.

"Senden besleniyor olsaydım, daha yeni başlıyor olurduk." Bu sözler beni heyecanlandırdı.

Belki de baştan çıkarma planım işe yaramıştı.

OceanofPDF.com

thirteen

NN

Hepimiz geç saatlere kadar kart oynadık ve sohbet ettik. Bash'in beklediği gibi, Anthony gecenin çoğunu bana asılmaya çalışarak geçirdi.

Üçüncü denemesinden sonra Bash beni kucağına çekti ve kalçasının üzerine oturttu. Üzerimde külot olmadığı için çıplak göbeğim birkaç kez pantolonunun kumaşına değdi.

Odadaki her iblis tenimdeki şehveti ve yanaklarımdaki pembeliği görebiliyor olmalıydı ama neyse ki kimse bu konuda yorum yapmadı.

Anastasia'nın bütün gece yüzü güldü.

Sonunda yukarı çıktığımızda, Bash beni tahtaya doğru itmeden ve ayaklarımın dibine diz çökmeden önce kapının kapanmasını zar zor bekledi. Elbisemi kalçalarıma kadar itti ve bir nefes sonra klitorisimi yalayıp yutmaya başladı.

Ben çenemi sıkarken, vücudum onun hareketleriyle sallanırken gömleğinin düğmelerini açtı ve göbeğime yeniden odaklanmadan önce kumaşı ısırمام için bana hırladı.

Ağzı inanılmazdı.

Üç orgazmdan sonra beni yatağa yatırıyordu. Üzerinde tişört yoktu ama pantolonu kalmıştı.

"Dilim üzerindeyken uyandırılmak hakkında ne hissediyorsun?" Sesi alçaktı. Vücudum ve onun ağzının birleşimi sayesinde hâlâ kalçalarımın arası sıırsıklamdı ve biraz da sersemlemiştim.

"Her zaman. Her zaman," diye fısıldadım.

Göğsü guruldadı. "Bu elbiseyi çıkarmanı istiyorum." "Çıkarmama yardım et o zaman."

Tekrar gürlledi, elleri kumaşı başımın üzerinden yumuşakça sıyırdı. Saçlarımı altımdan çekerek beni kendine doğru çekti, sırtım onun önüne dönüktü. Ereksiyonu kıcımda taş gibi duruyordu ama benden onunla ilgilenmemi istemedi.

Teklif etmek için ağzımı açtım ama o kadar yorgundum ki söylemeye fırsat bulamadan ne söyleyeceğimi unuttum.

Bir inilti odayı doldurdu, sıcak zevk vücudumda yuvarlanıyordu. Kalçalarım sallandı, vücudum kavislendi ve kendimi orgazmın eşiğinde hissedebiliyordum.

Kumaş ağzımı doldurmadan önce muhteşem, alçak bir ses "Bunu ısır," diye emretti.

Isırdım.

Islak ısı klitorisimi tekrar doldurdu ve vücudum kendi iradesiyle hareket etti, sahip olduğum her şeyle orgazmı kovaladı.

Baskı, kumaşın etrafında haykırana kadar arttı, yoğun zevk her santimimi sular altında bıraktı.

Sıcak eller kalçalarımda geziniyor, klitorisime sürtünüyordu. Karnıma doğru kaydıklarında gözlerimi açmaya çalıştım, ağzımdaki her neyse onun etrafında nefes nefese kaldım.

Bash'in sıcak, mavi gözleri göğüslerimdeydi, elleri karnımda, boynumda ve kollarımda geziniyor, açıkta kalan her santim derime dokunuyordu. Hâlâ sütyen giyiyordum, bu yüzden göğüslerimi rahat bıraktı.

"Vay canına," diye mırıldandım kumaşın etrafında.

Ağzımdan çekti ve temiz havayı içime çektim.

"Günaydın." Gürlemesi yumuşaktı ama bakışları hâlâ alev alevdi. "Şaka yapmıyorum." Alt zonklamayı görmezden gelerek gözlerimi kapattım.

"Bunun gitmesini istiyorum." Parmakları sütyenimin kuplarını çekiştiriyordu.

"Çıkar o zaman," diye mırıldandım.

Elleri sırtımın altındaydı ve ben daha konuşmamı bitirmeden klipslerini açmıştı. Bir an sonra göğüslerime uzandı ve onları sıktı.

"Hoşuna gitti mi?" Fısıldadım.

"Hiçbir fikrin yok." Aleti yan tarafımda zonkluyordu ve elimi üzerinde gezdirdim.

Nefesinin altında küfretti. "Dikkatli ol, Brynlee."

"Neden dikkatli olayım ki?" Pantolonunun düğmesiyle boğuştum ama sonunda çözüldü. "Peki sen neden benim kadar çıplak uyumadın?"

"Hâlâ dengesizliği düzeltmeye çalışıyorum." Elimini boxer-şortunun ön kısmında gezdirirken sesi sertti.

"Tamir edildi."

"Bu-" Elimini pantolonunun kemerinin altından geçirip ereksiyonunun sıcak çeliğine doladığımda bir tıslamayla sözünü kesti. "Sik beni."

"Ben de bunu planlıyordum." Elimini hafifçe üzerinde gezdirdim ve sertçe zonkladı. "Senin beni boşalttığın kadar hızlı boşaltabilir miyim seni, Slash?"

"Brynlee..."

"Mhm?" Yatakta daha da aşağı kaydım, ellerini göğüslerimden saçlarıma doğru kaldırdım. Saç tellerime battılar, dolandılar ve sertçe kavradılar.

"Yapmak zorunda değilsin-" Dilimi onun alt tarafında gezdirdiğimde sözleri boğuklaştı. "*Siktir.*"

"İyi hissettiriyor mu?" Dudaklarımı sikinin başına doladım ve bakışlarıyla buluştum.

Zonkluyordu, sertçe.

"Çok iyi." Saçlarımı tutuşu beni tuttuğunu unutmamı engelleyecek kadar sıkılaştı ama canımı yakacak kadar da sertleşmedi.

Hafifçe emdim ve tekrar küfretti.

Boyunun üzerinde sallanıyordum ve saçlarımdaki tutuşu tekrar sıkılaştı. Kontrolü ele almaya çalışıyordu.

Adam her zaman kontrolü ele almaya çalışırdı. Genelde buna aldırılmazdım ama bazı temel kurallar koymazsam beni ezip geçerdi.

Ve açıkçası, bunun olmasına izin vermeyecektim.

Ağzımı ondan kaydırdım ve tekrar bakışlarıyla buluştum, konuşurken dudaklarım sikinin başını okşuyordu. Sessizdim, bütün evin bizi duymasını istemediğini biliyordum. Muhtemelen inlemelerimi çoktan duymuşlardı ama bunun için endişelenmek için artık çok geçti. "Eğer ağzımda bitirmek istiyorsan, hızını benim ayarlamama izin vereceksin. Anladın mı?"

Alnındaki bir damar zonkladı.

Başı hafifçe sarsıldı.

Kontrolü bana vermek istemedi.

"Bağımlı olma riskini almak istediğine karar verirsen benden beslenebilirsin," diye ekledim. "Bu beni rahatsız etmez."

Gözleri kapalıydı.

Damar biraz daha şişti.

"Bana bunu söyleyemezsin." Sesi biraz gerilmişti.

Bu gerginlik hoşuma gitmişti.

"Besleyebildiğiniz mi?"

"Hayır. Yapmamamı söyle. Bizi bu şekilde bağlamak istemiyorum." Bu acıttı.

"Bunu söylemeyeceğim Nash." Sesim yumuşaktı.

Vücudum hâlâ sıcak olsa da, sözleri arzumu biraz azaltmıştı. Çenesi daha da sıkılaştı, gözleri hâlâ kapalıydı.

"Sen-" Başladım ama *bir şey* hissettim. Bir tür çekim.

Bedenim gevşedi ve arzumun her zerresi yavaşça kayboldu.

Yüzümü Bash'in doğru indirdim, mutluluk veren uyuşukluk şehvet, endişe, üzüntü, korku... yani her şeyi bastırdı.

Bash'in gözleri açıldı.

Adam bir kalp atışı sonra kükreyerek odanın ucuna uçtu ve kapıyı yırtıp açtı.

Hareketlerini takip edebilmek için başımı biraz eğmekten başka bir şey yapamayacak kadar kendimden geçmişim.

Yumruğu Anthony'nin yüzüne bir kez, sonra tekrar ve tekrar çarptı. Birisi bir şeyler bağırdı.

Sebastian bir şeyler hırladı. Zander ve

Rafe, Bash'i Anthony'den uzaklaştırdı.

Eldrich, Anthony'nin cansız bedenini koridorda sürükledi.

Biri odamın kapısını kapattı ve ben de gözlerimi kapadım.

Aslında kestirmek kulağa harika geliyordu.

"BRYNN." Miley omzumu sarsarken sesi hafifti. Hâlâ biraz uyuşmuş olan gözlerimi zorla açtım. "Hey, nasıl hissediyorsun?"

"Çok sakin." Gözlerimi tekrar kapattım.

"Üzgünüm ama sana ihtiyacımız var. Bash aklını biraz yitirdi. Anastasia senin onu düzeltebileceğini düşünüyor."

Esnedim. "O iyi olacak. O Bash."

"Bu sefer değil, B. Hadi. Sana da birkaç giysi almamız gerek." Tatum, Miles'a doğru bakarak odaya girdi. "O nasıl?" "İyi. Giyinmesine yardım et."

Tekrar esnedim. "Bırak da uyuyayım."

"Bash'in sana ihtiyacı var, B." Tatum'un sesi Miley'ninki kadar hafifti ama gözlerinin arasında bir kırılganlık vardı.

Endişeliydi.

Bavulumu karıştırdı, sonra onu bıraktı ve yerden Bash'in düğmeli gömleğini aldı.

"Tam olarak ne hatırlıyor musun?" Miles, Tatum'la birlikte kollarımı gömleğin içine sokarken bana sordu.

"Ona oral seks yaparken benden içmek istemediğini söyledi. Canım yanıyordu ama şehvetle birlikte acı da yok oluyordu," diye mırıldandım. Gözlerim tekrar kapandı.

Miley yan tarafımı sertçe dürttü ve ben de şikâyet eder gibi bir ses çıkardım. "Uyumak yok, Brynn. Bash'i sakinleştirmen gerekiyor," dedi. İçimi çektim.

Tatum tüm düğmeleri tamamladıktan sonra geri çekildi ve görünüşümü inceledi. Yüzünü buruşturdu ama ne kadar kötü görüldüğüm umurunda değildi.

"Sadece takım elbiseyi de al ve iyi olduğunu söyle. Bash'e de pantolon al." İçimde bir şeyler kıpırdandı.

Kıskançlık mı?

"Ben getiririm." Sözcükler hızla ağzımdan

döküldü. İki kız da şaşkınlıkla bana baktı.

Kıskanç bir insan değildim ama en iyi arkadaşlarımdan birinin Sebastian'ın kıyafetlerini taşıdığını düşünmek istemiyordum.

Önce boxer-brief'ini, ardından da pantolonunu almak için eğildiğimde hareketlerim yavaştı. Tekrar ayağa kalktığımda da bacaklarım biraz titriyordu.

"Nerede o?" Hâlâ nötr hissediyordum, ama az önce hissettiğim *şeyin* küçük bir kısmı vardı. O azıcık şey de Bash'e yönelikti.

Tatum yine yüzünü buruşturarak, "Bodrumda,"

dedi. Gözlerimi kııptım. "Bir bodrum katı

olduğunu bilmiyordum."

"Var. Adamlar şiddet yanlısı vampirlere karşı kanıt toplarken onları burada tutarlardı," dedi Miles, Bash'in takım elbisesini giymeme yardım ederken.

"Anastasia uygun bir şekilde şehir dışına çıkardı. Eldrich kalır ve bağ onları delirtmeye başlamadan önce elinden geldiğince yardım ederdi."

"Huh," dedim.

"Yorgun olduğunu biliyorum ama kendini hazırlamaya çalış. Bash şu anda oldukça kötü durumda. Hiç bu kadar kontrolünü kaybeden bir iblis görmemiştim," diye uyardı Tatum beni odadan çıkarırken. "Anastasia kendini zar zor toparlıyor ve o her zaman toparlar."

"Bunu duydum," dedi Anastasya büyük mekânı arşınladığı oturma odasından.

İpek bir pijama giymişti ve saçları hâlâ mükemmel görünüyordu ama yüzünde daha önce hiç görmediğim çizgiler vardı. Ayakları da çıplaktı ve gömleğinde kana benzeyen birkaç leke fark ettim.

"Özür dilerim," diye çabucak özür diledi Tatum.

"Sorun değil. Bu doğru." Bir elini saçlarının üzerinde gezdirdi ve saçları hemen yerine düştü.

"Anthony öldü mü?" diye sordum. Sesim kulağıma Sebastian'inki kadar nötr geliyordu.

"Henüz değil," dedi Anastasya. "Ama yakında olacak."

Yolda durdum, Tatum ve Miles'ı da benimle birlikte durmaya zorladım. "Neden?"

"Başka bir iblisin eşinden izinsiz beslendi. Aranızdaki bağ mühürlü değil ama yatakta birlikteydiniz. Hepimiz Bash'in dün sizi sahiplendiğini gördük, bu yüzden ihlal ciddi bir ihlal. Doğaüstü hükümetin tarafsız üyeleri karar vermek için şu anda buraya geliyorlar. Bizden yana olacaklar ama onlar karar verene kadar Anthony'nin ölmesine izin veremeyiz," diye açıkladı.

Yüz ifadesi karanlıktı ve... üzgündü.

İçimdeki *bir şey* biraz büyüdü.

Bunun duygularımın geri dönüşü olduğuna karar verdim.

Altımızdan gelen bir uğultu başımı bir gece önce kilitli olduğunu hatırladığım açık kapıya doğru çevirmeme neden oldu.

"Ona yardım edin," dedi Anastasia, sesi çaresizliğe yaklaşıyordu.

Eğer doğaüstü hükümet geliyorsa, Sebastian'ı bir an önce normal haline döndürmemiz gerekiyordu.

"Buraya gelmeleri ne kadar sürer?" Ben

sordum. "Bir saat. Belki iki."

Bash'i normale döndürmek için bir saatim vardı. Onu görene kadar bunun ne kadar zor olacağını bilemezdim.

"Gitsem iyi olacak," dedim ve merdivenlere doğru yöneldim. Dizlerim hâlâ biraz titriyordu, bacaklarım sallanıyordu.

Miles tekrar kolumun altına girerek, "İnmene yardım edeyim," dedi.

"Seni bıraktığım yerde kalacaksın tatlım," diye karşılık verdi Zander, merdivenlerin başında bizi karşılayarak. Birkaç kanayan yarası vardı ve

Çıplak göğsünde ve kollarında birkaç kan lekesi vardı. Bu lekeler kurumanın çeşitli aşamalarında gibi görünüyordu.

Miley yüzünü buruşturdu ve başını salladı. "Ona yardım et ama Bash görmeden bırak."

Zander dirseğimi tutmadan önce saçının tepesine bir öpücük kondurdu. "Sakin ol Brynn. İhtiyacımız olan son şey seni bıraktığından daha hasarlı bulması."

"Ben zarar görmedim."

"Şehvetli değilsin ve tipik olarak şehvetlisin. Bu bir iblis için hasar belirtisidir. Bash fark edecektir." Zander benimle birlikte merdivenlerden indi, dirseğimi kavrayarak beni sabit tuttu.

En alt basamaklara ulaşmadan önce beni serbest bıraktı ve son birkaç basamağı dikkatlice inerken arkamda kaldı.

Bash'i görecektir kadar öne çıktığımda donakaldım.

Kalbim durdu.

İblis formundaydı, muhteşem, mor kanatları arkasından uzanıyordu. Başından koyu renkli boynuzlar çıkıyordu ve büyümlü dövmler derisinin görünen her santimini kaplıyordu.

Büyüleyiciydi.

Onu daha önce hiç bu şekilde görmemiştim, bu yüzden benim için yeniydi, ama mükemmeldi.

Bakışlarını bana çevirdi, gözleri kıpkırmızı parlıyordu ve göğsü kabarmıştı. Daha yakından baktığımda, el ve ayak bileklerinde onu yerinde tutan zincirler gördüm. Elleri kan içindeydi ve Zander'dan bile daha kötü kesilmişti.

"Ona ne yaptın?" Duygularım nihayet biraz daha güçlü bir şekilde geri dönerken sordum.

Zander, "Kuzenimizi öldürmesini ve bu süreçte kendisine ölüm cezası verilmesini engelledi," dedi. "Doğüstü varlıklar birbirlerini

Sonuçlar. Eğer hükümet cinayeti onaylamazsa, ölümle cezalandırılır."

Rafael duvara yaslandığı yerden konuştu. Onu fark etmemiştim ama merdivenlere yakındı ve muhtemelen her zamanki rahat tavırlarıyla merdivenleri koruyordu. Eldrich onun yanındaydı, biraz daha az rahattı. "Bash şu anda evde değil. Beden değiştirdiğimizde zihinlerimiz her zaman biraz canavarlaşır ama bu tamamen başka bir şey. Gördüğünüz şey bir iblisin en basit hali."

"Ona nasıl yardım edebilirim?" Fısıldadım.

Eldrich'in ifadesi acımasızdı. "Bağlantınız yüzünden size zarar veremez. Onunla konuşmayı ve ona dokunmayı deneyebilirsin. Eğer bu işe yaramazsa, onu beslemek zorunda kalacaksın."

"Yapamam. Bana bağımlı olmak istemiyor."

Eldrich, "Eğer seçenekler bağımlılık ya da ölümse, bu seçimi onun için biz yaparız," dedi. "Bu şekilde kontrolünü kaybetmesi iblisleri bir bütün olarak riske atıyor. Hükümet onun öfkesini anlayacaktır ama akıl sağlığını koruması gerekiyor."

Boğazım şişti. "Onu benden içmeye zorlayamam. Benden nefret eder."

"Konuşmak ve dokunmak işe yarayabilir," dedi Zander hafifçe.

İkna olmuş gibi görünmüyordu.

Tekrar Bash'e baktığımda, gözlerinin hâlâ bana yapışmış olduğunu gördüm. Yüz ifadesi öfkeliydi ama bana zarar vermeyeceğine güveniyordum.

"Güvende olduğunuzdan emin olmak için burada kalacağız," diye ekledi Rafael.

Başımı salladım, sonra bodruma doğru ilerledim. Zemin betonu ve çıplak ayaklarımın altında soğuktu. Yine de bacaklarım eskisi kadar titremiyordu.

"Hey, Clash," diye mırıldandım, ona yavaşça yaklaşırken. Onun yanında güvendedim ama bu onu ürkütmek istediğim anlamına gelmiyordu. "Benim."

Sesimi duyunca göğsü gümbürdedi ve bağlarına karşı şiddetle mücadele etti. Kollarından kan akıyordu ve benden panikle bir çığlık yükseldi. Bakışlarım Eldrich ve diğer adamlara kaydı. "Bırakın onu."

Üçü birlikte başlarını salladı.

İleri atıldım ve kollarımı ortasına doladım. Yüzüm çıplak göğsüyle buluştu ve tenimdeki kan hissi gözlerimi yaktı. Belki de yapmamalıydım ama umarım onun kanı değildi.

Dövüşmeye devam etti, beni tutmaya çalışırken yüzü hırıltıyla çarpıldı.

"Ona kollarını verin," diye emrettim, aile üyelerine sulu bir bakış fırlatarak.
"Bacaklarındaki bağlar onu burada tutacak."

Adamlar birbirlerine baktılar.

"Şimdi!"

Sebastian sesimin tonunu duyunca bana karşı hareketsiz kaldı.

"Onlar kollarını serbest bırakırken sakın kıpırdama," diye emrettim iblise, ortasından kavrayışım hâlâ sıkıydı. "Ve onlara zarar verme. Onlar çiftleştii. Beni istemiyorlar."

Bashin vücudu hiç hissetmediğim kadar gergindi, ama babası bileklerinden birini ve ardından diğerini çözerken tamamen hareketsiz kaldı.

Babası uzaklaşır uzaklaşmaz beni kollarına aldı ve yüzünü boynuma gömüp kokumu içine çekti. Elleri kabaca tenimde gezinerek herhangi bir yerimin incinmediğinden emin oldu.

"Kimse bana dokunmadı," dedim, buna iyi tepki verdiği için sesimi otoriter kalmaya zorlayarak. "Ben iyiyim. Geri dönmeni istiyorum, Stash."

Beni görmezden geldi, sadece bana sıkıca sarıldı ve nefesimi içine çekti. Kalın kollarından biri dolandı, gömleğini ve takım elbisesini arkamı örtecek şekilde aşağı indirdi.

Ona sakinleşmesi için birkaç dakika verdim ve olduğum yerde kaldım. Kendiliğinden geri dönmeye karar vereceğini ummama rağmen dönmedi.

"Vites değiştir, Bash," diye emrettim. Gerçek takma adı dudaklarımda tuhaf bir his uyandırdı, çünkü onu kullanmam için bana hiç izin vermemişti.

.

Başımı çevirip babasına ve kardeşlerine baktım.

Eldrich, "Fazla zamanımız yok," diye uyardı. "Aklı başında görünmesi gerekiyor. Bu da düş almak, yaralarını sarmak ve giyinmek anlamına geliyor."

Kahretsin.

Potansiyel saatimizin en az beş dakikasını kullanmıştım bile; belki de on.

Ve kesinlikle azgın değildim.

Yine de nasıl azabilirdim ki? Bash'in aklı başında değilken, onu beslediğim için benden nefret edeceğini bilirken, muhtemelen onu hayatta tutmanın tek yolu bu olsa bile...

Bu durum pek de tahrik edici değildi.

Rafael kendi başının üstünü işaret ederek, "Kuyruğunu ya da boynuzlarının ucunu dene," diye önerdi.

Yüzüm kızardı.

İblislerin insanlardan daha fazla erojen bölgesi vardı. Bunu biliyordum.

Eldrich telefonunu kaldırarak, "Otuz dakika için bir alarm kuruyorum," dedi. "Alarm çaldığında geri döneceğiz, tabii bizi daha erken aramazsanız."

"Kapıyı kapatacağız. Bodrum ses geçirmez," diye ekledi Zander, merdivenlerden yukarı çıkmaya başlamıştı bile.

Rafe ve Eldrich onu takip etti ve kapı bir süre sonra kapandı.

"Artık sadece biz varız," dedim sessizce, parmaklarımı Bash'in dağınık saç tellerine gömerken. İçinde kan vardı ama bunu düşünmeme izin vermedim. "Bana dokunmana ihtiyacım var."

Bu konuda bir konuşma yapmadan boynuzlarıyla oynamak istemedim. Benden beslenmek bile istemiyordu, bu yüzden iblis formunun sınır dışı olacağından oldukça emindim.

Göğsü gümbürdedi ve kıcıma doladığı kolu kayboldu. Bir an sonra eli kalçamdan yukarı ve kıvrımlarımın arasına kayd.

Dokunduğunda nefesimi içime çektim ve saçlarını sıkıca kavradım.

Aleti kalçamda zonkluyordu, şeytani haliyle çok daha kalındı ama bana sadece dokundu.

Keskin bir şey kıcıımın üzerinde hafifçe sürüklendi, sonra daha sert bir şekilde tokatladı. Kalçalarım kalktı, bakışlarım omzumun üzerinden kaydı.

Kuyruğu.

Beni kuyruğuyla tokatlamıştı.

Eğer bu kadar sıcak olmasaydı ve elleri benim için yaratılmış gibi klitorisimde çalışmasaydı, gülerdim.

Onun yerine arzum kabardı. "Aç mısın, Sebastian?" Nefes aldım.

Daha şiddetli bir şekilde gürledi, iki parmağı kabaca kanalıma çarptı.

Söylemek üzere olduğum kelimelerde boğuldum, başparmağı klitorisimi o kadar sert çalıştırıyordu ki kontrolümü kaybettim. Parmaklarını sürerken çığlıklarım odayı doldurdu, sert ve hızlı bir şekilde doruğa ulaştım.

"Beni istiyor musun ki?" Sesim titriyordu ve kendimi yeniden kontrol etmeye çalıştım.

"Nefes almaya devam etmek istediğimden daha fazla." Kelimeler hırıltılıydı ama oradaydılar.

"Kanıtla, Bash. Benden beslen."

Kükredi ve içinde kadar çok duygu vardı ki gözlerim acıdı. Onu zorlamak istememiştim.

Onun özgürlüğünü çalmak istememiştim.

Onu baştan çıkarmak için, evet, ama asla seçimlerini elinden almak için değil.

Derin nefes alırken dudakları aralandı ve geriye doğru sendeledi. İri, sabit, kontrollü iblis *sendeledi*.

Sırtı ağır bir gümbürtüyle duvara çarptı.

Parmakları içimde kıvrıldı ve bedenim kamburlaştı.

Tekrar nefes aldı ve tekrar, kendini benim şehvetimle doldurdu.

Başparmağını klitorisimin üzerinde *sertçe* gezdirirken daha fazla çığlık attım.

İçti, içti, ben paramparça olana kadar beni uçurumun kenarına sürükledi.

Tekrar ve tekrar, zevkimden beslendi ve beni doruğa ulaştırdı. Uzaktan, bir alarmin çaldığını duydum.

Bir yanım bunun zamanımızın tükenmekte olduğu anlamına geldiğini biliyordu.

"Sebastian," diye soludum, parmaklarımı saçlarına gömdüm ve bakışlarını benimkilere zorladım. Delicesine sıcaktı ve delicesine açtı. "Durmak zorundayız. Hükümetiniz geliyor. Tekrar aklı başında görünemezsen seni öldürecekler."

Şehvetimden bir nefes daha aldı.

"Vites değiştirmelisin," dedim, saçını kavrayarak başını salladım. "Hadi Smash. Vites değiştir."

Tekrar nefes aldı ama parmakları sonunda içimden çıktı.

Bacaklarımı belinden çözdüm ama ayaklarımı tekrar yere indirmedim.

"Vardiya, Crash." Saçlarını son bir kez daha

çekiştirdim. Sonunda vücudu parıldadı.

O muhteşem kanatlar yok oldu.

Boynuzsuz kafasının arkası duvarla buluştu. Gözleri kapandı, nefes alış veriş sertleşti ve bedenimi sıkıca kavradı.

İşe yaramıştı.

Ama ondan sonra ne yapmam gerekiyordu?

Bash boşluk isterdi. Şehvetime bağımlı olmak istemediği konusunda çok netti ve ona bu konuda başka seçenek bırakmamıştım.

Ya hükümetinin onu öldürmesine izin vermeyi tercih ederse? Ayaklarımı yere indirdim ve o da bıraktı.

Bodrum kapısı açıldı. "Brynn?" Eldrich seslendi. Kuşkusuz sözünü kesen kişi olarak seçilmişti.

"Biz iyiyiz. Geri kaymış. Sadece bir saniye," diye cevap verdim. Bash gözlerini açtı ve gözleri maviydi.

Ne kadar güzel olduklarını unutmuşum.

"Özür dilerim," dedim sessizce. "Ailen başka seçeneğin olmadığını söyledi. Özgürlüğünü elinden almaya çalışmıyordum."

Hiçbir şey söylemedi.

Söylenecek bir şey olduğunu düşünmemiştim.

Geri çekildim, pantolonunu ve boxer-şortunu daha önce yere düşürdüğüm yerden aldım. "Al bakalım. Özür dilerim."

Sebastian giysileri kabul etti ama merdivenlerden indiklerinde dikkati babası ve kardeşlerine yöneldi. Onlar Sebastian'ı son bağlarından kurtarıırken ve ona olacakları anlatırken ben oradan uzaklaştım.

Diğer çocuklar Tatum ve Miles'a Bash'in onu beslediğim için benden nefret ettiğini söylemiş olmalılar, çünkü beni hemen kollarına çektiler.

"Teşekkür ederim." Anastasia'nın sözleri kalın ve samimiydi. "Çok özür dilerim. Onu bu şekilde zorlamamam gerektiğini bilmeliydim. Anthony'nin flörtten daha kötü bir şey deneyebileceğini fark etmeliydim."

"Ne olacağını bilmiyordun. Ben de bilmiyordum. Dersimizi aldık," dedim sessizce, akan birkaç damla gözyaşını silerek ve en iyi arkadaşlarıma bakarak. "Eve gidene kadar birinizle kalabilir miyim? Yerde bir gece kalabilirim. Sadece çok hızlı duş almam gerekiyor."

"Zander kanepeyi alacak." Miles beni hafifçe sıktı.

"Rafla birlikte benim yatağında yatabilir," dedi Tatum. "Üçümüz birbirimize sokulabiliriz. Tıpkı eski günlerdeki gibi olur."

Gülümsemem biraz suluydu ve bunu hiç hissetmiyordum, ancak durum göz önüne alındığında sunabileceğim en iyi şey buydu.

Eşyalarımı toplamama ve Miley'nin odasına götürmeme yardım ettiler, ardından duşa girdim ve sonunda gözyaşlarımın akmasına izin verdim.

OceanofPDF.com

Sırtımı duvara yaslayıp başımı betona dayayarak oturdum. Bakışlarım önümdeki boş, beton alana takıldı.

Rafael üçüncü kez, "Duş alıp giyinmen gerek," dedi. "Buraya geldiklerinde hazır olmalısın."

Onu duydum, ama kelimeleri algılayamadım. Bedenim çok sessizdi.

Zihnim çok açıktı.

Kaslarım daha önce hiç bu kadar gevşek hissetmemişti, serbest bırakılmadığım için taşaklarımdaki acıya rağmen.

Acı umurumda bile değildi. Açlığım *gitmişti*.

Kardeşlerim beni kollarımdan tutup yerden kaldırdılar. Onlara karşı homurdandım ama yarım ağızla.

Acı çekmeden nefes alabiliyordum.

Huzur içindeydim.

Rafe duşu açtı ve beni suyun altına bıraktılar. Soğuktu ama aldırmadım. Açlığın içimi kesen acısı olmadan tüm lanet dünya farklı görünüyordu.

"Brynn nerede?" Ben sordum.

"Olman gerektiğı gibi hükümetle konuşmaya hazırlanıyorsun," dedi Rafael.
"Lanet olası saçını yıka. Zamanımız tükeniyor."

"kim var?"

"Tatum ve Miles. O iyi," dedi Zander.

Bunu kendim görmem gerekiyordu, bu yüzden sonunda sabunu aldım.

"Buradalar." Rafe yemin etti. "Annem bize birkaç dakika kazandıracak. Acele edin."

Dediğini yaptım, yine de kendimi çok rahat hissediyordum, eylemlerimin arkasında hiçbir stres yoktu.

İki dakika sonra Rafe gömleklerimden birini göğsümden iliklerken Zander havluyla saçlarımı kuruluyordu. Hâlâ umursamayacak kadar sakindim.

"Senin derdin ne be?" Rafael hırladı. "Burada söz konusu olan senin hayatın."

"Aç değilim," dedim.

"Çiftleşme hayatına hoş geldin," dedi Zander saçlarımı kurulama çabalarından vazgeçerek. Onun yerine takım elbisemi tuttu.

"Hiç aç olmadım."

Rafe kravatıma uzanarak, "Geçecek ve bir saat içinde onu tekrar çıplak isteyeceksin," dedi.

Zaten onu tekrar çıplak istiyordum. Açlık eksikliği sadece daha yeni bir duyuydu.

"Palto yok." Zander'ı durdurdum. Brynn kollarımı sıvayıp paltomu çıkarmamı tercih ederdi.

"Gömleğinin bir düzine yeri kanıyor. Paltoyu giy." Rafael onu Zander'den aldı. "Seni öldürürlerse onu bir daha beceremezsin."

İlk etapta onu becermemiştim. Bu kısa zamanda değişecekti.

"Beni öldürmeyecekler. Herhangi bir çiftleşmiş iblis, eğer biri eşinden su içerse benim yaptığımın aynısını yapardı." Bu anıyı hatırlayınca omuzlarım gerildi.

Ve Anthony hala hayatta mıydı?

"Bunu biliyoruz. Ama hükümetin bunu bizden birini ortadan kaldırmak için bir fırsat olarak kullanmaması için her zamanki gergin halini takınmalısın," dedi Rafe.

"Gitmemiz gerek." Zander kapıyı açtı.

Karnımda fark ettiğim kan lekesini gizlemek için ceketimin düğmelerini ilikleyerek onu dışarı kadar takip ettim. Dağınık saçlarım ya da ayakkabısızlığım umurumda bile değildi.

Merdivenlerin dibinde Brynn'i çoktan kanepeye oturmuş buldum. Yumuşak, altın sarısı saçları nemliydi ve üzerinde muhteşem kıvrımlarını saran sade, açık pembe bir kazak elbise vardı. Doğaüstü hükümetin temsilcilerine hikâyesini anlatmayı bitirdiğinde Tatum ve Miles onun iki yanında oturuyordu. Neyse ki seksle ilgili tüm ayrıntıları atlamıştı.

İkisini de hemen tanıdım. Ronin bir kurt adam, Maggie ise bir vampirdi. İkisinin de bize karşı bir şeyi yoktu. Maggie çiftleşmişti ve Ronin çiftleşmemiş olsa da kurtlar eşleri üzerinde iblislerden çok daha fazla sahipleniciydi.

Hayatım kesinlikle risk altında değildi.

Kanepenin önüne doğru yürüdüm ve Brynn'i duraksamadan kucağıma aldım. Şaşırmış gibi bir ses çıkardı ama ben onu kucağıma oturtup sırtını göğsüme yasladığımda itiraz etmedi.

Tatum ve Miles, ben hikâyeyi kendi anlatırken ve ikimiz de sorularını yanıtlarken bize yer açarak uzaklaştılar. Çok geçmeden, bu konuda hemfikir oldular.

Anthony'nin hayatına son vermenin benim hakkım olduğunu söyledim ve evden çıktım.

Brynn gülümsemeye zorlayarak kucağımdan kaydı. "İyi oyunculuk, Crash." İyi *ne*?

Gözümü kırptım ve o çoktan merdivenlerden yukarı doğru kaybolmuştu. Miles ve Tatum onu takip etti ve ben de aynısını yapmaya niyetlenerek ayağa kalktım.

Zander ve Rafael merdivenlerin önüne çıkarak yolumu kestiler. "Bu da ne böyle?" Sesimi kızgınlık renklendirdi.

Rafael, "Kusura bakmayın, hanımları rahat bırakmamız için kesin emir aldık," diye söylendi.

"Gelin yemek yapmama yardım edin," diye seslendi annemiz mutfaktan. Hiçbirimiz kıpırdamadık.

"Arkadaşım bir konuda üzgün. Onunla konuşacağım. Çekil yoksa ben seni çekerim," dedim.

"Neden üzgün olduğunu biliyoruz." Babam bir kolunu omzuma attı. "Yemek yaparken seni bilgilendiririz. Şükran Günü yemeğini hazırlamak için fazla vaktimiz kalmadı."

Homurdandım ama beni mutfağa götürmesine izin verdim.

Annem hindiye fırına koyuyordu, yüz ifadesi asıktı. "Bu yıl geç yiyeceğiz."

"Bu konuda stres yapma, Aşkım. Kimsenin umurunda değil." Babam beni bıraktı, onu kollarının arasına aldı ve alnına bir öpücük kondurdu.

Dudakları hafifçe yukarı doğru kıvrıldı ve göğsüm ağrıdı.

Brynn'in peşinden gitmek için arkamı dönmeye başladım ama Rafe ve Zander hemen yolumu tekrar kestiler.

"Bodrumda olmakla ilgili ne hatırlıyorsun?" diye sordu babam, elime bir yemek tarifi kartı tutuşturarak. Ne için olduğunu okumak için aşağıya bakmadım.

"Pek bir şey yok. Bu bir

bulanıklık." Öfke,

hatırladım.

Fury.

Biraz da acı.

Brynn kollarını bana doladığında her şey daha da kolaylaşmıştı. Vücudu parmaklarımın üzerinde inanılmaz bir his uyandırmıştı.

Onun şehveti bana kendimi çok canlı hissettirmişti.

"Seni şehvetiyle beslemek istemedi. Ona bağımlı olmak istemediğini ve seni zorladığı için ondan nefret edeceğini söyledi," dedi babam. "Başka bir seçenek yoktu. O da dahil olmak üzere hiçbirimiz seni eski haline getiremedik. Seni bu durumdan kurtarmanın tek yolu ondan içmektir. Senin için kararı biz verdik; o değil."

Göz kırptım.

"Onu orada bıraktıktan sonra senden defalarca özür diledi," dedi Zander. "Sen karşılık vermedin."

". Daha önce hiç doyduğumu hissetmemiştim," diye homurdandım ve kardeşlerimi iterek yoluma devam ettim. Beklediğim kadar karşı koymadılar.

"Anthony senin eski odanda," diye seslendi babam omzumun üzerinden. Durdum.

Yeni bir öfke dalgası bana *sertçe*

çarptı. Onunla başa çıkabilirdim.

Sonra da dostumla konuşturdum.

fifteen

NN

Miles'in odasında volta atarken, "ANASTASIA'YA YARDIM ETMELİYİZ," dedim. "Sanırım her şeye rağmen tam bir Şükran Günü geçirmeyi planlıyor."

Miles bana, "Bash'ten uzaklaşmak istemiştin," diye hatırlattı.

"Ne istediğimi bilmiyorum ve bütün gün bu odada kalamam." Bir elimi nemli saçlarımın arasında gezdirdim. Neredeyse ıslaktı ama kesinlikle kuru değildi.

Tatum, "Bunu söylemek için muhtemelen yanlış bir zaman ama kışının üstünde oldukça büyük bir kan lekesi var," dedi.

Omzumun üzerinden baktım, yeri görmeye çalıştım ama başaramadım. Çok aşağıdaydı.

"Üzerimi değiştireyim, sonra Anastasia'ya yardım etmeye gideriz," diye karar verdim. Arkadaşlarım başlarıyla onayladılar.

Birkaç dakika sonra merdivenlerden aşağı iniyorduk. Kararlılığım yarı yolda azaldı, suçluluk duygusu tekrar karnımı sıktı.

Sebastian'la yüzleşmek istemedim.

Yine de geri dönmek için çok geçti.

Neyse ki mutfağa gittiğimizde Anastasia orada yalnızdı.

"O piçler seni her şeyi kendin yapman için mi bıraktılar?" Tatum sordu.

Anastasya ona bir gülümseme gönderdi ama bu gülümseme gözlerine ulaşmadı. Her şey için kendini kötü hissediyordu.

Ben de öyle.

Bir daha asla kötü bir plan yapmama izin vermeyecektim. Kötülük ve ben açıkça uyumsuzduk.

Hepimiz elimize bir tarif aldık ve işe koyulduk. Anastasia biz yemek pişirirken havayı yumuşatmak için Noel müziği açtı.

Anastasia ve ben pek bir şey söylemesek de Tatum ve Miles sohbeti devam ettirdiler.

BİR SAAT SONRA, adamların dördü de birbiri ardına kapıdan içeri girdi. Bash içerideki son kişiydi ve ben gözlerimi kapatıp önümdeki mikserin muhtemelen olması gerekenden daha uzun süre çalışmasına izin vererek ondan uzaklaştım.

Krem şanti *ekstra* çırpılmış olacaktı.

Mikser kapandı ve bir çift devasa el kalçalarımın indi. Dondum kaldım.

Gözlerim kapalı kaldı.

Dudaklarım kulağıma değdi. "Konuşmamız gerek,

Brynlee." Kahretsin.

"Meşgulüm."

"Bu bir istek değildi."

"Sonra konuşabiliriz," diye fısıldadım.

"Artık konuşabiliriz." Beni birkaç adım geriye sürükledi ve nereye gittiğimi görmek için gözlerimi açmak zorunda kaldım.

"Krem şantiyi hallet Rafe," dedi Bash. Bu bir emir değildi... ama öyleydi.

Bash mutfaktan ve içindeki herkesten kurtulana kadar beni geriye doğru yürütmeye devam ederken Rafe onu selamladı. Sonra ikimizi de döndürdü. Beni merdivenlere doğru götürürken elleri kalçalarımnda kaldı, hareket ettikçe önü sırtıma sürtünüyordu.

Benim olması gereken ama sadece Sebastian'ın eşyalarının bulunduğu boş odaya kadar boğazımda bir yumru kaldı.

Sonunda kalçalarımı bırakıp geri çekilmeden önce beni yatağın kenarına oturttu. Bakışları yoğundu ve sanki iyi olduğumdan emin olmak istercesine yavaşça üzerimde gezindi.

Ya da beni öldürmenin en iyi yolunu tartışmak.

Ya da belki, beni bir sonraki sefer nerede tatmak istediğine karar vermeye çalışıyordu.

Bu fikir karşısında yanaklarım pembeleşti, ancak ilk seçeneğin son ikisinden daha olası olduğunu biliyordum.

"değiştirmişsin," dedi.

Bu beklediğimden çok daha kolay bir konuydu. "Üzerinde kan vardı."

Gözleri kısıldı.

"Kanınız." Karnını işaret ettim, takım elbisesi çözüldüğü için beyaz düğmeli gömleğinin üzerinde büyük bir kan lekesi görebiliyordum. Muhtemelen başka yerleri de kanıyordu.

Aşağıya doğru bakmadı.

"Hâlâ kanaman var mı?" diye sordum. Yaklaştığını bildiğim konuşmadan daha kolay bir konuşma gibi görünüyordu.

"Hayır. Düzgün beslendiğimizde çabuk iyileşiriz."

Ve ben de onu düzgün beslemiştim... Umarım.

Başka bir şey söylemedim.

Başka ne diyeceğimi bilemedim.

Benden içerse çok kızacağını açıkça belirtmişti ama ben yine de ona içirdim.

"Aileme beni beslediğin için senden nefret edeceğimi söylemişsin," dedi, gözlerini yine bana dikerek. Hâlâ önümde duruyordu, o kadar uzun boyluydu ki benden çok daha yüksekteydi ve ben hâlâ yataktaydım.

"Yatakta olduğumuzda bunu açıkça belirtmiştin," dedim.

Gözleri daha da kısıldı. "Cehennem gibi yaptım."

"Bizi bağlamak istemedin. Bana bağımlılığın özgürlüğünü çalmak olacağını söyledin. Çoğu insan özgür iradesini elinden alan birinden nefret eder."

"Lanet kablolarını ayarla, Brynlee. Bir şeyi istememekle ondan nefret etmek arasında büyük bir fark var. Pembe bir tişört istemiyorum ama Noel'de bana bir tane verirsen düşmanım olmazsın."

Yine çevirmen meselesinden bahsettiğini anladım ve alay ettim. "Kablolarını ayarla. Pembe bir tişört ile kopması on yıl sürecek bir bağlantı arasında çok büyük bir fark var Sebastian. Miles bunu yaşadı - yaptığım şey yüzünden önümüzdeki on yıl boyunca herkesin şehvetinin sana berbat geleceğini biliyorum."

"Geçen yıl seni o kadar çok istedim ki, diğer herkesin şehveti bana bok gibi geldi," diye homurdandı. "Ve sen benim tam adımı kullanmıyorsun."

"Senin takma adını kullanmak için bana hiç izin verilmedi," diye karşılık verdim.

"Eşim bana istediği ismi vermek için neden benden izin istesin ki?"

Soru beni bir an için hazırlıksız yakaladı, ama nispeten hızlı toparlandım. "Ben senin eşin değilim, Bash. Aramızdaki şey kalıcı değil. Ben insanım ve yaşılanıyorum. Sen değilsin. Benim ne istediğim senin için hiç önemli olmadı. Seni beslerken isteklerine karşı geldiğim için özür dilerim ve bence en iyisi aramızdaki mesafeyi şimdi yeniden inşa etmeye başlamamız."

Ayağa kalktım ama kapıya doğru ilerlediğim anda önüme geçti.

"Beni dinlemiyorsun, Brynlee." "Sen de beni dinlemiyorsun!"

"Evet, öyleyim." Bana doğru bir adım attı. Ben geri adım attım.

Bir adım daha öne çıktı. "Beni beslediğin için kızgın olduğumdan endişeleniyorsun. Kızgın değilim."

Tekrar geri adım attım.

"Seni önemseyen insanların yaşlanıp yalnız ölmene izin vereceklerini düşünüyorsun. Biz değiliz." Tekrar ilerledi.

Uzaklaşmaya çalıştım ama sırtım bir duvara çarptı.

"Kalıcı olmadığımızdan korkuyorsun. ." Yaklaştı, vücudu benimkini düz yüzeye sabitledi. Keskin bir nefes aldım ve elleri kalçalarımın kıvrımından belimi bulana kadar kaydı. Mesafe yaratmak için kollarımı aramızda tuttum.

"Bunu garanti edemezsin," dedim, kalbim hızla çarpıyordu.

"*Aeternum*, Brynlee. Bana benim olduğunu söyle ve bağı şimdi ve burada mühürleyelim."

"Bunu yapamam. Neredeyse arkadaş bile değiliz," diye fısıldadım. "Seni beslediğim için hâlâ kızgınsın ve-"

Elleri yüzümü yakalayıp başımı geriye doğru eğdiğinde sözümü kestim. "Bana bak. Kızgın mı görünüyorum?"

Boğazım şişti.

O yapmadı.

"Bağımlılıktan olabildiğince uzun süre kaçınmaya çalışıyordum ama bunun kaçınılmaz olduğunu biliyordum. Uyluklarını açmayı ve seni tatmayı seçtim, bunun sadece

kontrolümü kaybetmem an meselesiydi. Hayatımı kurtarmak için beni beslediniz; bu, sonunda açlığım üzerindeki kontrolümü kaybetmemden çok daha iyi bir şey."

Gözlerimden yaşlar süzüldü ve parmaklarım onun takım elbisesini sıkıca kavradı. "Kendimi şeytan gibi hissettim, Bash. Olan her şey benim hatamdı. İblis formundayken bile, benden içmen için seni *baştan çıkarmam* gerekti."

"O formdayken zihnim öfkem tarafından kontrol ediliyordu. Neler olduğunu zar zor anlıyordum. Anthony'nin dostumdan içmenin akıllıca olduğuna karar vermesi kesinlikle senin suçun değil. Bu tamamen kendi başına aldığı bir karardı."

"Buradaydı çünkü annenle benim şeytani bir planımız vardı. Seni benimle çiftleşmeye ikna etmek için bedenimi kullanmam gerekiyordu. Bir vampirden çok bir iblise dönüşmemin daha mantıklı olduğunu fark ettik ve ona seni kırmak için elimden geleni yapacağımı söyledim. Anthony'yi seni zorlaması için davet etti."

"Bunun beni senden daha mı az çekici yapması gerekiyor?" Başparmağı yanağımdan süzülen tek bir damla gözyaşının üzerinde gezinerek onu sildi.

"Bilmiyorum. Bunu asla yapmamalıydım."

"Yapmamalıydın. Sen benim dostumsun; eğer tangayla yemek pişirip karşı odamda mastürbasyon yaparak beni baştan çıkarmak istiyorsan, bu senin hakkın." Yine başparmağını kullanarak bir gözyaşını daha sildi. "Anthony kendi seçimini yaptı. O piçle daha önce de dövüştüm; senden içki içerken ne yaptığını çok iyi biliyordu."

"Bu konuda hâlâ kendimi çok kötü hissediyorum."

Dudaklarıma hafifçe bir öpücük kondurdu. "Özür dilerim." "Bu *senin* hatan değil."

"Eğer suçlama oyunu oynuyorsak, onun burada olmasının tek nedeni, sen mutfağımda çıplak kışını sallarken bile seni becermeyi reddetmemdi. Aklımdan geçen düşünceler hakkında bir fikrin olsaydı..."

"Kirli olanlar mı?" Gömleğini sıkıca kavradım.

"İğrenç. Bu yanakları o kadar pembe yaparlar ki rengi asla solmaz."

Dudaklarım yukarı doğru kıvrıldı, sadece birazcık. "Bilmiyorum, bir kadına dokunmayalı uzun zaman olduğunu söylemiştin. Muhtemelen senden daha kirli bir zihnim var."

Kıkırdadı, sesi alçak ve toktu. "Elbette biliyorsun."

"Bana numaranı ver o zaman. Kaç kadınla birlikte oldun?"

"Benimle bu oyunu oynamak istemezsin, Brynlee." Kafa derimin kenarlarına hafifçe masaj yaptı, yüzümdeki tutuşunu bırakmadı. "Sen bana bir sayı ver, ben de onu öldürülecek adamların bir listesine dönüştüreyim."

Yüzümdeki beden ısındı. "Bu bir cevap değildi, Bash."

"Senden önce üç insanla birlikte oldum. Sadece biriyle birden fazla kez. Yarım düzine iblisle de, gerçi birkaç on yıldır hiçbirisiyle yatmadım."

Gözlerim yuvarlaklaştı. "Sadece dokuz mu? Listemi kesinlikle istemezsiniz."

Göğsü gümbürdedi. "Seni o kadar çok becereceğim ki başka kimseyi hatırlamayacaksın."

"Bu bir söz mü?"

"Evet." Dudaklarını dudaklarıma indirdi ve beni hafifçe öptü. "Bu da bir istek. Şehvetin beni mümkün olabileceğini hiç düşünmediğim şekilde tatmin etti. Vücudum hâlâ her zamankinden daha rahatlamış hissediyor."

"Yine acıktın mı?" Kalbim sıcacıkken sordum.

"Sadece biraz. Normal olarak kabul ettiğim noktaya yakın değil. Neredeyse hiç fark edilmiyor."

"Güzel." Uzun bir süre gözlerimi kapattım.

"Eğer teselli olacaksa, vampirlik yerine şeytanlığı seçmeni tamamen destekliyorum," diye mırıldandı, hâlâ kafa derimi hafifçe ovuyordu.

"Eş bağını mühürlemeye karar vermezsen yine de vampir olacağım," dedim sesim kısık bir şekilde.

"Brynlee, birkaç dakika önce mühürlemeye çalıştım. *Aeternum*. Bana benim olduğunu söyle ve bağ çözülsün."

Başımı hafifçe salladım. "Şimdi mühürlersem, muhtemelen evine döndüğümüzde fikrini değiştirirsin. Ayrıca, biz hâlâ zar zor arkadaşız. Senin hakkında neredeyse hiçbir şey bilmiyorum."

"Burası *bizim* evimiz. Ve eğer şimdi beni reddediyorsan, bu bana da senin kadar kirli oynama hakkı verir."

Gözlerim hafifçe açıldı. "Bu da ne demek oluyor?"

Dudaklarını tekrar dudaklarıma değdirdi, öpücük hâlâ hafifti. "Bir yolunu ."

"Pislik herif."

Tekrar kıkırdadı ve beni tutmayı bırakmadan önce kulağımı ısırdı. "Aşağı inip tatili kurtarmaya yardım edip edemeyeceğimize bakmalıyız."

İçimi çektim.

"Suçluluk duymak yok," diye uyardı. "Suçlu görürsem, seni koridordaki dolaba sürükler ve suçluluğun geçene kadar sana ziyafet çekerim."

Vücudum yeniden ısındı ama beni odadan çıkardığında karşı koymadım.

sixteen

NN

Sabah ve öğleden sonra yaşanan olaylar nedeniyle Şükran Günü yemeklerinin neredeyse tamamı için zamanlamamız yanlıştı. Küçük bir tartışmadan sonra, hepimiz her şeyi hazır olur olmaz yemeyi tercih ettiğimize karar verdik.

Öğleden sonra yemeye başladık ve neredeyse gece yarısına kadar, kocaman hindi nihayet bitene kadar durmadık.

Hayatımda hiç bu kadar dolu hissetmemiştim. Ve hayır, kez olsun, bu bir seks şakası değildi.

Sonunda geceyi bitirdiğimizde Bash beni yatakta bıraktı ve bavulumu odamıza geri taşıdı. O içeri girdiğinde ben yatağa sırt üstü uzanmış, yarı uykulu bir haldeydim.

"Çıplak değilsin," diye homurdanarak bavulumu onunkinin yanına bıraktı.

"Seks için enerjim yok," diye mırıldandım.

"Seni için enerji gerekmiyor, Brynlee." "Ama

kıyafetlerimi çıkarmak enerji gerektiriyor."

Bash elbisemin eteklerini tuttu ve dar kumaşı önce yukarı, sonra da vücudumdan .

İnledim. "Hâlâ aç mısın?"

"Mmhm." S tyenimin d  melerini çözdü ve kollarımdan a a ı kaydırarak g   slerimi serbest bıraktı. Onları sıktı ve vücudum ısındı.

Belki de beni bo altmasına izin verme konusunda bir şeyler bulmuştu.

"Bana dokunacaksan kendine de dokunmalısın. Çok yorgunum," diye mırıldandım.

"zorunda değilim." Tangamı k ı ımdan a a ı sürükledi. "Ben de k lotla i inin bittiğini konu tu umuzu sanıyordum."

"Bunun hakkında konu tun, sonra da tangamı  aldın. Kabul ettiğimi hiç hatırlamıyorum." "Kabul edeceksin."

"Elbette yaparım."

Bir parmağını klitorisimin üzerinde gezdirdi ve ben de nefesimi içime çektim. Belki de gerçekten kabul ederdim.

"Yine de inmek zorundasın. Sen de inmeyeceksen bunu kabul etmiyorum ve ikimiz de hayır dersem duraca ını biliyoruz."

Bana hırladı. "Ben iyiyim."

Elimi uzattım ve pantolonunun üzerinden ereksiyonuna doğru sürükleyerek çenesini sıkmasını .

Beni defalarca orgazm etmişti ve ben onunla bir kez bile ilgilenmemi tim. İli kimiz *benim* lehime orantısız olmaya ba lamı tı.

Elim tekrar sertliğinin üzerinde gezindi. Belki

bir şeyler için yeterli enerjim vardı.

"Ben sana dokunurken  ehvetimi i ," dedim, kendimi ona biraz daha yakla tırmak için yan döndüm.

"Brynlee." Pantolonunun d  melerini sikini serbest bırakırken sıcak bakışları ellerimdeydi. Bana bakışı bedenimi ısıttı.

"Bugün ta akların ne kadar a rıyor?"

Cevap vermedi.

Aletinini başını sertçe sıktım. "Bash." "Çok fena," diye homurdandı.

"Daha önce sözümü kestir. Ağzımda bitirmek istiyor gibi bile görünmüyordun," diye karşılık verdim, bir elimle onu hafifçe okşarken diğer elimle pantolonunu indirdim. Pantolonunu kalçalarından aşağı itti, dudakları hırıltıyla büküldü ve onu biraz daha sert okşadığımda gözleri kapandı.

Dokunuşuma verdiği tepki beni ateşlendirmeye yetti.

"Tabii ki ağzını doldurmak istedim." Cevabı sertti. Bu beni daha da ıslattı.

"Kontrolü bana mı vereceksin?" Dilimi alt tarafına sürükleyerek karşılık verdim. Kalçaları o kadar sert bir şekilde sarsıldı ki, tutunabilmek için tabanını kavramak zorunda kaldım.

Cevap olarak küfür etti.

"Bana yetkili olduğumu söyle," diye mırıldandım, dudaklarım kelimelerle birlikte sikinin başını okşuyordu.

Elimde sertçe zonkluyordu. "Uzun süre dayanamazdım."

"Söyle bana, Bash."

"Yetki sende bebeğim." Bu sözleri için çok çaba sarf ettiğini söyleyebilirdim ve bu beni daha da ateşlendirdi.

Ellerini saçlarıma götürdüm ve o sabah olduğu gibi saç tellerime dolandılar. "Seni ne kadar çok istediğimi görebiliyor musun?"

"Elbette." Kavrayışı sıkılaştı, acı verme sınırındaydı ama henüz o noktaya gelmemişti. "Ben seni çıkarırken iç şunu."

"Yapamam, Brynn. Yer değiştireceğim."

"O zaman yer değiştir." Dudaklarımı sikinin etrafına sardım.

Yüksek sesle tekrar küfretti ve ben de ona sütyenimi uzattım. Bir an sonra ağzındaydı ve onu emiyordum.

Aletin üzerinde sallandım ve yerinde kaldım, vücudu gergindi ama çoğunlukla hareketsizdi. Ne de olsa kontrolün bende olduğunu kabul etmişti.

Yakındaydı, tadını alabiliyordum ve öyle olduğunu biliyordum. Ama hala benden içmemiştir.

Dudaklarım yumuşak bir patlama sesiyle ereksiyonundan ayrıldı. "İç,

Bash." Ürperdi ve nefes alırken burun delikleri açıldı.

Vücudu yer değiştirdi, kanatları arkasında açıldı. Aleti önümde şişip kalınlaşırken gözlerim büyüdü. Zonkluyordu ve onu kaybedeceğini biliyordum.

Ağzımdaki işini bitirmesi için tam zamanında dudaklarımı onun etrafına dolamıştım, dilimi tadıyla doldururken her spazmda siki sarsılıyordu. O kadar çok yediği lanet olası çikolata gibi tatlıydı.

Kendimi kaybettiğimde kık yanaklarımın arasından sıcak ve sert bir şey kaydı ve neredeyse *keskin* bir şeyin ucu açıklığının, ardından klitorisimin üzerinde sürüklenirken nefesimi çektim.

Kalçalarım etrafına kapandı.

Bakışlarım her neyse ona kaydı ve kuyruğunun bacaklarımın arasından geçtiğini gördüğümde genişledi. Ağzım hâlâ sikişinin etrafında sarılı olsa da, doruk noktasının zonklaması sona ermişti.

Kuyruğu bir ileri bir geri bana doğru kayarken tüm vücudum titredi. Bana sürtünen şey aslında keskin değildi - sadece sivri bir ucu vardı ve bunlardan birden fazla vardı. Üçgen şeklindeydiler, bana mükemmel bir şekilde çarpan bir uçları vardı ve acıtmayacak kadar kıvrılmışlardı.

Doğaüstü adamlar birden fazla orgazm olabiliyordu, bu yüzden Bash'in devam edebileceğini biliyordum.

Kuyruğundaki çıkıntılara bindiğimde kalçalarım sallandı, Bash'in ereksiyonu üzerinde sallanırken kalın kordon ileri geri hareket etti.

Şehvetimden derin ciğerler dolusu içti, benden daha fazlasını almak için sütyenimi bıraktı. Kalçaları ağzımla birlikte hareket etti, sadece birazcık ve onunla yolumu bulmama izin vermesini sevdim.

Kuyruğunda paramparça olduğumda siki çığlıklarımı bastırdı ve tekrar zonkladığında saçlarımdaki tutuşu sıkılaştı, ağzımı bir kez daha zevkiyle doldurdu.

Beni ereksiyonundan kurtardı, sonra sırtüstü yatırdı ve kalçalarımı açtı.

Kuyruğunun beni çalıştırmasını izlerken gözleri içimi yaktı ve kontrolümü tekrar kaybettiğimde avucuyla ağzımı kapattı.

Ben gelene kadar şehvetimi içine çekti, sonra geri çekilip bizi battaniyenin altına soktu.

Bash'in ereksiyonu kış yanaklarımın arasından kayarak sırtımı göğsüne yasladı ve dudaklarım mutlulukla kıvrılırken gözlerim kapandı.

"Tadın inanılmaz," dedi kulağıma, kolu belime sıkıca sarılmıştı. "Bağı mühürlemeye hazır mısın?"

Daha geniş gülümsedim. "Seni hâlâ çok az tanıyorum."

"Yemek yapmayı severim, çok çikolata yerim ve her şeyi fazla düşünürüm," dedi kulağıma hafifçe ısırarak.

Gülümsemem arttı. "Bu tam olarak umutlarınızı ve hayallerinizi bilmek değil. Ya da geçmişini. Şimdilik arkadaşlığımızı sürdürüyoruz."

İç çekti. "Bilmek istediklerini yarın anlatacağım."

"Mmhm." İkna olmamıştım. Ona inanmadığımdan değil, sadece oldukça içine kapanık görünüyordu ve söylediği kadar kolay sanmıyordum.

"İhtiyaçlarını karşılayacak kadar seks yaptın mı?" diye mırıldandı, sesi neredeyse benim hissettiğim kadar yorgun çıkıyordu.

"Daha sikini bile yemedim."

Kıkırdadı. "Sen ."

"O zaman başka bir *bebek* alabilir miyim?"

"Sen mükemmelsin, bebeğim." Boynuma bir öpücük kondurdu. "Hadi uyu artık. Birkaç saat içinde yola çıkmamız gerekiyor."

Yüzümde hiç değişmeyen bir gülümsemeyle .

BASH'IN ALARMI bizi çok erken uyandırdı ve Bash'ın planladığı yolculuğu beklemek üzere aşağıda arkadaşlarım ve onların arkadaşlarına katıldık. Tam zamanında geldi ve araba sürerken saçlarımı parmaklarımla taramaya çalıştım.

Arkada Miles ve Zander'ın yanına sıkışmıştım ama en azından ikisi de uyuyordu. Tatum ve Rafael sessizce konuşuyorlardı ve Bash'e bir bakışım onun sinirli olduğunu gösteriyordu.

Dudağımı ısırdım ve mesajlarımı yukarı çektim.

BEN

Kafanın arkası huysuz görünüyor

Başını bana doğru çevirdi ve ben de bakışlarını karşıladım. Yüzü yumuşadı, telefonuna dönmeden önce dikkati benim üzerimde dolaştı.

BASH

Bir dahaki sefere onlardan önce bineriz, böylece birlikte oturabiliriz.

BEN

Anlaş
ma

Konuşmayı bu şekilde bitireceğini düşünmüştüm ama bir süre sonra başka bir mesaj .

BASH

Döndükten sonra bugün için bir planın varmı?

BEN

Sanırım bir parti daha çikolata yapmalıyım.

BASH

Bu sefer külotu unuttuğun sürece

Ona göz deviren bir gif gönderdim.

BASH

Zamanına değmesini
sağlardım.

BEN

Komando olarak yemek pişirmeyi zamanıma değecek bir yol var
mı bilmiyorum. Rahatsızlık... ürperti

BASH

Pantolon giymemekten daha rahat bir şey yoktur.

BEN

Hayatında hiç eşofman giymediğin için böyle düşünüyorsun. Ya
da belki de kastan yapıldığın içindir. Tüm derim sürtünüyor ve
terliyor. Bu rahatsız edici.

BASH

Seni terli
seviyorum.

BEN

Beni hiç terli görmedin, Smash.

BASH

Gözümde . İnan bana, seni terli seviyorum.

Yüzüm ısındı.

BEN

Ne hayal ettin?

BASH

Bu gece külotsuz yemek yap, sana göstereceğim.

BEN

Beni baştan çıkarmaya
çalışıyorsun.

Omzunun üzerinden baktı, şüphesiz etrafımda ne kadar şehvet olduğunu
kontrol ettikten sonra arkasına baktı.

BASH

Ve işe yarıyor.

BEN

Beni baştan çıkarmanın daha iyi yolları
var.

BASH

Paylaşmak ister
misin?

Ona bir orta parmak gif'i gönderdim ve o da soyulmuş bir muzı yalayan birini
gönderdi.

Homurdandım.

BEN

Bu ben mi olmalıyım?

BASH

Bu benim, parmağını yalıyorum.

BEN

Parmağım muz büyüklüğünde değil.

BASH

Benim aletim bir muzdan çok daha büyük, eğer bunu ima ediyorsan.

BEN

Özellikle de iblis formundayken. Vay anasını. Bunun olacağını tahmin etmemiştim.

Kelime oyunu tamamen kasıtlı BTW

BASH

Belli ki beni baştan çıkarmaya çalışan sensin, bebeğim.

BEN

Sonunda fark ettiniz ki

BASH

Yarı çıplak yemek yapma takıntını daha önce sormalıydım ama uğursuzluk getirmek ya da yanlışlıkla pantolon giymene neden olmak istemedim.

BEN

Kıçımı tutmalıydın.

BASH

Onu ısırmalıydım.

O bana bir diş emoji gönderdi, ben de ona bir şeytan emoji gönderdim.

BEN

Kardeşlerim birkaç hafta içinde Noel ve Şükran Günü için gelecekler. Seks yapmıyormuşuz gibi davranmamız gerekecek. O noktada hala seks yaptığımızı varsayarsak.

BASH

Hayatımızın geri kalanında seks yapacağız, Brynlee. Eşim değilmişsin gibi davranmaktan bıktım.

BEN

Seni yasal olarak öldürecekler.

BASH

Denemelerini izlemek eğlenceli olacak.

BEN

Onlar .

BASH

Ben bir şeytanım.

BEN

Ama hiç ejderha gördünüz mü? Onlar devasa

BASH

Hiç ejderha dövüşü gördün mü? Antrenman yapmazlar.

BEN

Sanırım...

Hala senin hayatın için endişeleniyorum.

BASH

Sanırım Noel'e kadar benimle olan bağını mühürlemen gerekecek. Hayatlarımız birbirine bağlıysa beni öldürmeye çalışmazlar.

BEN

Hala fikrini değiştirmedin mi?

BASH

Karar verdikten sonra fikrimi değiştirmem. Kardeşlerime ya da onların arkadaşlarına sorun.

BEN

Benimle olmak istemediğin konusunda fikrini değiştirdin.

BASH

Bu konuda kendimle savaşıyordum. Bu farklı bir şey.

BEN

Tabii ki öyle.

BASH

Yalama gifini tekrar göndereyim mi?

BEN

Seni emmem için beni ikna etmenin yolu , işe yaramıyor.

BASH

Şimdiye kadar seni ikna etmek zorunda kalmadım.

BEN

Göt herif

BASH

Seninkiyle tanışmak niyetindeyim, evet.

Kahretsin, şehvetinin tadını buradan alabiliyorum.

Hafifçe nefes aldı, bir değişimi zorlayacak kadar şehvet duymuyordu ama kesinlikle benden içiyordu.

Vücudum kızardı.

BASH

Senden beslenmem seni tahrik ediyorsa, fazla baştan çıkarmam gerekmeyecek, değil mi?

BEN

Kapa
çeneni.

Bash bana yine o lanet muzlu gif'i gönderdi ve ben de içimden kaçan homurtuya engel olamadım.

Havaalanında biraz zaman geçirdikten ve oldukça uzun süren bir uçuştan sonra nihayet Hummer'a geri döndük ve eve doğru yola çıktık.

Aramızda hâlâ bir belirsizlik olsa da Bash ile yeniden yalnız kalmak iyi hissettirdi. En azından benim açımdan. O oldukça emin görünüyordu.

Hepimiz havaalanından ayrılırken Tatum en iyi arkadaşlar grup sohbetimizde bir mesaj gönderdi.

TATUM

Doğum kontrolünü unutma, B. Henüz teyze olmaya hazır değilim.

MİLLER

Ben de
değilim.

Bash'e gönderdiğim orta parmak gif'inin aynısını onlara da gönderdim.

BEN

Bash'in ikinizden de daha fazla çocuk karşıtı olduğuna eminim.

TATUM

Bence iyi bir baba olurdu

MİLLER

Bence bir dakikalığına çıldırırdı, ama çok hızlı adım atardı. Muhtemelen seni sağlıklı bir yemek planına falan koyar. Sana çikolata yok.

BEN

Hamile kalmayacağım, o yüzden önemli değil.

TATUM

Bir daha düşündüm de, bu fikir hoşuma gitti. Biliyorsun. Anastasia son erkekleri de çiftleştikten sonra bebek için bizi sıkıştırarak. B hamile kalırsa, üzerimizdeki tüm baskı kalkar.

MİLLER

Bu doğru bir nokta. Birinin suçu üstlenmesi gerekiyor ve Brynn büyük bir aile istiyor.

"Rafael neden az önce bana mesaj atıp bağımız mühürlenir mühürlenmez seni hamile bırakmam gerektiğini söyledi?" Bash bana sordu ve başım ona doğru sallandı.

"Ne?" Yüzüm sıcaktı. "Ah, şu. Doğru ya. Tatum ve Miles aramızdaki bağı mühürledikten sonra çocuk sahibi olmamız gerektiğine beni ikna etmeye çalışıyorlar, böylece annen onları rahatsız etmeye başlamayacak. Bir noktada büyük bir aile istediğimden bahsetmişim, bu yüzden onlar için suçu benim üstlenmem gerektiğine karar verdiler."

"Büyük bir aile mi istiyorsun?" Bash'in sesi şaşırmış gibiydi.

"Evet. Üç erkek kardeşim var ve son zamanlardaki aşırı korumacılıklarına rağmen, yalnız olmadığımı bilmek her zaman hoşuma gitmiştir."

Sessizdi.

Gerçekten
sessiz.

"Bağ kurmaya karar verirsek büyük bir aileye sahip olmamız gerekeceğini söylemiyorum," diye ekledim hemen. "Bunun kocamla birlikte vereceğim bir karar olacağını biliyorum. Ya da dostum. I-"

Elini kalçama koydu ve ben de sözümü kestim. "Uzun zamandır çocuk sahibi olmayı düşünmüyordum. Beni hazırlıksız yakaladın, hepsi bu. Açıkçası bu konuda ne hissettiğimi bilmiyorum."

Başımı salladım, boğazımdaki yumruyu yuttum ve pencereden dışarı baktım.

Bir eş bağının bu kadar... sıra dışı hissettireceğine hazırlıklı değildim. İnsan olarak büyüdükten sonra, bana göre doğal yol arkadaşlık, flört, nişanlılık ve ardından evlilikti.

Bunun yerine, bizimki bağı görmezden gelmekle başlamıştı, sonra ona göre hareket etmeyi reddetmiş, garip bir tür arkadaşlığa ve seks arkadaşlığına dönüşmüştü. Tuhaftı ve bu konuda ne hissedeceğimi tam olarak bilmiyordum.

Ama hayat böyleydi sanırım.

Seks arkadaşı da şikayet edemem.

OceanofPDF.com

seventeen

NN

BASH bavulumu benim için yukarı taşıdı, odama bıraktı ve boşluğa baktı. Yüz ifadesinden *bir şeyler* düşündüğü anlaşılıyordu ama ayrıntı vermiyordu.

Ona yemek yapmadan önce duş alıp üstümü değiştireceğimi söyledim ve onu odadan dışarı çıkardığımda şikayet etmedi.

Banyoya adımımı attığımda telefonum başka bir mesajla titreşti.

BASH

Bir işim var. Birazdan dönerim. Bensiz gitme.

BEN

Bensiz gitmenin ve bana aynısını yapmamamı söylemenin ne kadar ironik olduğunun farkında mısın?

Ayrıca, Cindy de dahil olmak üzere bir kadınla buluşursanız, kanatlarınızı vücudunuzdan çıkaracağım.

BASH

Bir kadınla buluşmayacağım. Senin olduğumu daha kaç kere söylemem gerekiyor?

BEN

O zaman neden yalnız gitmen gerekiyor?

BASH

Bir yeri aradım. Cevap vermediler. Sana sürpriz yapmak istiyorum.

Sürpriz mi?

Bu gerçekten çok tatlıydı.

BEN

Güzel. Bana resimlerini gönder ki gizlice biriyle buluşmadığını bileyim.

Yine Hummer'da oturan ve hiç de eğlenmeyen Bash'in selfie'si hemen .

BASH

Mutlu
musun?

BEN

Gıdıklandım.

BASH

Seni pembe gıdıklamak
isterdim.

Homurdandım.

BEN

Tarafsız, sıkıcı Sebastian'a ne oldu?

BASH

Sonunda ağzını eşinin vücuduna dayadı. Artık geri dönüş yok.

Sırıtmamak için dudağımı ısırdım.

BEN

Ayak işlerinde iyi eğlenceler. Başka kadınlara dokunma.

BASH

Kendine dokunma. Ben orada olmadıkça doruğa ulaşamazsın.

Vücudum ısındı.

BEN

Ya yaparsam?

BASH

Seni evime kilitleyeceğim.

BEN

Bunu zaten yaptın.

BASH

Ha ha.

Ben izlemeden kendine dokunursan bu gece bir saat boyunca şehvetini içip boşalmana izin veririm.

Bu aslında oldukça iyi bir tehditti.

Bunu yapabileceğinden de şüphe etmedim.

Mesajına cevap vermememin onu daha çok rahatsız edeceğine karar vererek telefonumu yüzüstü tezgâha bıraktım ve duşa girdim.

Dürüst olmak gerekirse, azgın değildim ve vibratörümü çıkarmak gibi bir isteğim yoktu. Eğer çok uzun süre gitmiş olsaydı, sadece onu rahatsız etmek için yapardım. Ama eğer boşalacaksam, boşalırken onu da besleyebilirdim. Bir taşla iki kuş falan.

Ne de olsa aç kalmasını istemiyordum.

Emin olmadığım pek çok şey vardı ama bu onlardan biri değildi.

UZUN BİR DUŞ ALDIM ve kurulandığımda Bash'ten bir düzine selfie ve mesaj daha buldum. Nerede olduğunu saklıyordu ama bana o kadar çok mesaj atmıştı ki kimseyle buluşmadığına dair aklımda hiçbir şüphe kalmamıştı.

Onunla yatağa girmiştım. Birlikteyken başka bir adamın şehvetimi içmesi dışında hiçbir şey adamın dikkatini dağıtmamıştı. Ve bu, alışverişimizin benim açımdan sonunu getirdiği düşünüldüğünde, görmezden gelinmesi neredeyse imkansızdı.

Giyinip saçımı tararken başka fotoğraflar da geldi. Külot giymeden çikolata yapmamı istemişti ama ben ona istediğini vermekten çok onunla dalga geçmekle .

İstediğini alamadığında, daha fazlasını istiyordu.

Sonra tekrar, istediğini elde ettiğinde de daha fazlasını istedi. Bir

iblisle birlikte olmanın avantajları sanırım.

Yine de eksileri de vardı. Uzun yaşam süresi bunlardan biriydi, çünkü bilmediğim ve muhtemelen hayal edemeyeceğim şeyler olduğu anlamına geliyordu.

Bir ara çocuk sahibi olmayı düşündüğünü söylemesi gibi şeyler.

Bu da geçmişte bir sevgilisi olduğu anlamına geliyordu. Ciddi olduğu biri, çünkü Bash bana kesinlikle bekâr babalığa atlayacak bir adam gibi . O bir işkolikti.

İnsan bir sevgilisi olduğunu düşünmek bana partnerler hakkındaki konuşmamızı ve onun insanlardan biriyle birden fazla kez birlikte olduğunu itiraf etmesini hatırlattı.

İçimden bir ses bunun bir kereden çok daha fazla olduğunu söylüyordu. Dönen midem de aynı fikirdeydi.

Saçlarımı mümkün olduğunca havluyla kuruladıktan sonra telefonumu kontrol ettim ve Bash'in çoktan eve doğru yola çıktığını gördüm. Geri döndüğünde onu hazırlıksız yakalamak için vibratörümü kullanmak gibi garip bir şey yapmayı düşünsem de, her şeyden biraz emin değildim.

Ben de külotumu yatağımın üzerinde bıraktım ve alt kata indim.
Kahve ve Şekerleme tişörtü.

Beni mutfakta, en sevdiği naneli truffle için gereken her şeyi toplarken buldu.

Omzumun üzerinden baktım ve kollarında dört vazo kırmızı gül görünce kaşlarımı kaldırdım. "Bunlar ne için?"

"Sen." Arkamdan yaklaşımadan önce bir tanesini yemek masasının üzerine, diğerini de mutfak adasının ortasına koydu. "Çiçekler bir erkeğin ciddi olduğunu gösterir."

Bash boştaki elini kırımın üzerinde gezdirdi, parmakları nemli merkezimi bulduğunda göğsü memnuniyetle gümbürdedi ve başka bir şey giymediğimi fark etti. "Hemen döneceğim." Merdivenlerden yukarı kayboldu.

İçimden bir ses diğer ikisinden birinin ya da her ikisinin de odama gireceğini söylüyordu.

Birkaç dakika sonra mutfağa geri döndü ve elleri hemen kıcımı buldu, sertçe sıktı. "Uzun zamandır kendimi bu mutfakta içine gömerken hayal ediyordum Brynlee." Kıcımın yanaklarını ayırdı ve ben de tezgâhın kenarına tutunarak hayatımı kurtardım. "Kımıldama."

Bacaklarımın arasına diz çöktü, döndü ve ağzı klitorisimi bulduğunda inledim.

Beni yavaşça yalayıp ısırırken vücudum titredi ve beni kenara doğru sürükledi.

"Konuşmamız gerek," dedim, sesim soluk soluğaydı ve bedenim ihtiyaçtan titriyordu.

"Pekâlâ. Konuş." Beni yalamaya devam etti.

"Daha önce hiç ciddi bir ilişki yaşadın mı?" Çıkmayı başardım.

Dili durdu.

Gözlerimi sıkıca

kapattım. Bunun

olacağını tahmin

etmiştim.

"Neden?" Dişleri sonunda klitorisimin üzerinde gezinmeye başladı ve ben de haykırmamak için çenemi sıktım.

"Daha önce çocuk sahibi olmayı düşündüğünüzü söylemişsiniz. Bana bir eş olmadan bunu isteyecek biri gibi gelmiyorsun."

Bir dakika boyunca sessiz

kaldı. Uzun bir dakika.

Dili klitorisimde çalışmaya devam etti ve kalçalarımın sallanmasına engel olamadım. Beni doruğa çıkarırken çığlıklarım mutfağı doldurdu ve sonunda bacaklarımın arasından kayarak arkamda durdu.

Ben nefesimi tutarken elleri kıcıma indi. "Ne fark eder ki?"

"Dost olmamızı istiyorsun, Bash. Eşler birbirleri hakkında bunları bilmelidir."

Yine sessizdi.

Bir süre sonra yine konuşmayınca, "Bana söylemek zorunda değilsin," dedim. Bacaklarım hâlâ titriyordu ve elleri hâlâ popomda inanılmaz bir his uyandırıyor. "Ama bana geçmişinle ilgili güvenemezsen bu şekilde devam etmekten rahatsız olurum. Benden eşin olmamı istedin, ben de senden bunu bir eş gibi davranarak desteklemen bekliyorum."

"Ben genç değilim Brynn. Bir geçmişim var," dedi Bash sonunda.

"Biliyorum. Ama kendi hayatı konusunda bana güvenmeyen biriyle hayatımı paylaşmaktan rahatsız oluyorum." Malzemelerime baktım, tarife yeniden başladım.

Birkaç dakika geçti ve sonunda elleri kıcımlı terk etti.

O mutfaktan çıkarken boğazımda daha fazla duygu kabardı ve kendime onları hissetmek için bir dakika verdim.

Sonra elimdeki göreve odaklandım:

Yer mantarı.

Onlarla işim bittiğinde, reklamlarıma odaklanıyordum.

ÇİKOLATAYI BİTİRDİM, keşke külotumu giyseydim diye düşündüm ama reklamlarım üzerinde çalışamayacak kadar yorgundum. Sürüne sürüne odama çıktım ve kapıyı arkamdan kapatıp gözlerimi kapattım.

Bir dakika sonra onları açtım ve yatağımın üzerine yayılmış iri yarı, muhteşem bir adam görünce neredeyse çığlık atacaktım.

"Burada ne yapıyorsun?" Kalbim hızla çarparak talep ettim.

"Seni bekliyorum." Bash'in başı koluna yaslanmıştı ve yatağın yanında bir kâğıt vardı.

"Seninle seks yapmayacağım," diye uyardım, olduğum yerde kalarak.

Elleri dikkatimi çok kolay dağıtıyordu. Ve kuyruğu. Ve siki.

"Buraya bunun için gelmedim." Kağıdı aldı ve bana doğru uzattı.

İsteksizce odaya geçtim ve kâğıdı yere bakmadan aldım. "Bu ne için?"

"Hikâyeyi istedin. Ben de yanında bir resim istersin düşündüm." Oh.

Ohh.

Kâğıdı bir çırpıda ters çevirdim ve gözlerim açlıkla resmin üzerinde gezindi.

Bash'in bir restoranda bir masada otururken, bir kolunu küçük, sert görünümlü bir kadına doladığı bir fotoğraftı. Kadın soluk tenli, koyu renk saçlı gözlüklüydü. İkisi de gülümseliyordu.

"Telefonumda ya da bilgisayarımda ona ait hiçbir fotoğraf yok," diye açıkladı Bash. "Bulmak için eski bir sosyal medya sitesine girmem gerekti. O bir insandı."

"Öyle miydi?"

"Birkaç yıl önce öldü. Adı Carrie'ydi."

Resme baktım, zihnimde çözmeye çalıştım -Bash, resimdeki gibi bir kadına karşı bir şeyler hissediyordum. Görüntüsü bana pek bir şey anlatmıyordu açıkçası, ama gülümsemiyor olması anlatıyordu.

"Yani bu sadece birkaç yıl önce miydi?"

"Hayır, birkaç on yıl önceydi. Biz haydut bir vampir salgını üzerinde çalışırken Zander'in teknik ekiplerinden birindeydi. Zander'dan bir şey almak için uğradığımda tanıştık ve bana işten sonra bir şeyler içmek isteyip istemediğimi sordu. Böyle bir şeye asla evet demezdim ama nedense dedim. Kendimizi otel odamda, yatakta bulduk."

Midem sıkıştı.

Belki de düşündüğümde daha sahipleniciydim.

"Uzun zaman önceydi," diye tekrarladı, bana bakarak. "Bu hikâyeyi istediğine emin misin?"

"Evet." Yatağın kenarına oturdum, az önce söylediklerime rağmen tam olarak emin değildim.

Devam etti. "Bir daha olacağını düşünmemiştim ama bana mesaj attığında teslim oldum. Açlığımı bastırmak için ondan yeterince şehvet , çünkü potansiyel eş değildik, ama yine de açlığımı bastırmayı hiç başaramamıştım. Seks dışında birlikte hiçbir şey yapmadık, sadece seksti. Ama bu benim için önemliydi."

Hikayenin nereye gittiğini görebiliyordum ve kalbim Bash için acıyordu.

"Birkaç ay sonra onu ailemle birlikte bir tatil geçirmeye davet ettim. Bu istek onu çok şaşırttı. Şaka yaptığımı düşündü. Ne olduğumuzu düşündüğümü sordu, ben de ona çıktığımızı düşündüğümü söyledim. Ölümsüzlüğüm göz önüne alındığında bunun nasıl yürüyeceğini düşündüğümü sordu."

"Ona sonunda vampir olabileceğini ve böylece hayatımızı birlikte geçirebileceğimizi söylediğimde güldü. Ertesi gün gitmişti. Eşyaları dairesinin dışındaydı, Zander'a istifasını vermiş ve eşyalarını da oradan almıştı. Kaçırılmadığından emin olmak için mesaj attığımda beni aradı ve iyi olduğunu söyledi. Bizzat istifa etmişti ve iki gün sonra başka bir eyalette çekilmiş fotoğraflarını paylaşıyordu."

"Ciddi bir ilişkiyle ilgilenmiyordu," dedim sessizce.

"Hayır. Bu onun için önemli değildi. Bunu zaman içinde gelişecek, çocuk sahibi olmaya yol açabilecek bir şey olarak gördüm, ama o sadece seks için yapıyordu. Hepsi bu, Brynlee. Senden saklamaya çalışmıyorum. Sadece garip. Kadınlarla aram hiç iyi olmadı ve açıkçası ilişkiler konusunda da berbatım."

"Bana karşı boktan değilsin."

Bir kaşını kaldırdı, belli ki aynı fikirde değildi.

"Ben ciddiym, Bash. Beni dinliyorsun, çiçekler hakkında ne hissettiğime dair sıradan yorumumu hatırlayacak kadar iyi dinliyorsun. Birlikte olduğumuzda ilk önce benimle ilgileniyorsun, cinsel olarak ya da sadece fiziksel olarak, yemekle. Beni gülümsetiyorsun. Beni güldürüyorsun."

Elimi kalçasına koydum. "Hâlâ bir şeyleri çözmeye çalışıyoruz ama haklısın, iki kişi de çaba gösterdiği sürece ilişki zamanla gelişir. Her ne kadar benim çabalarımın çoğu seni baştan çıkarmaya, seninkilerin çoğu da aramızdaki bağa karşı koymaya odaklanmış olsa da bence ikimiz de öyleyiz."

Elini benimkinin üzerine koydu. "Artık bununla savaşmayacağım."

"Güzel." Tereddüt ettim, sonra ekledim, "Kişilik olarak nasıl biriydi? Resimlere bakılırsa benim zıttım gibi görünüyor."

Yüzünü buruşturdu. "Miles'a çok benziyordu. Anal. Düzenli. Özel. Berbat bir uyumumuz vardı. Sürekli anlaşmazlığa düşerdik ve işler sarpa sardığında senin gibi şakacı değildi. O... huysuzdu."

"Yani kadın formunda kendinle çıkıyordun," dedim. "Bunu dengeleyecek bir güneş ışığı yoktu."

"Aslında. Geriye dönüp baktığımda birlikte ne kadar boktan olduğumuzu fark etmem uzun zaman aldı. Sen buraya taşınana kadar kaderin seni ve beni neden eşleştirdiğini anlamadım."

"Neden?"

Elimi kalçasından kaldırdı ve parmak eklemlerime bir öpücük kondurdu. "Çünkü sen eğlencelisin, Brynlee. Beni uyandırıyor. Hayatımı daha mutlu kılıyorsun ve ona bir amaç veriyorsun. Her şeyde bir neşe buluyorsun ve bir şey olduğunda onunla birlikte yuvarlanıyorsun. Bu benim için çok zor."

"Seni beslememle birlikte yuvarlandın."

Kıkırdadı. "Bunu o kadar çok istiyordum ki sürekli canım yanıyordu. İsteddiğini elde etmeyi kabullenmek zor değil."

Bu adildi.

Parmak eklemlerimi öptü. "Böyle konularda açılmaya alışmam zaman alacak. Bazen beni zorlaman gerekecek ama deniyorum, Brynlee."

"Sana inanıyorum." Sözlerim dürüsttü. "Ve seni zorlamakta oldukça iyiyim."

Dudakları yukarı doğru kıvrıldı. "Sahip olduğun eşsiz bir yetenek." "Biliyorum." Boştaki elimle saçlarımı karıştırdım.

Kalçam onunkiyle buluşana kadar beni yatak boyunca sürükledi, vücutlarımız zıt yönlerde bakıyordu, böylece birbirimize doğru bakıyorduk. "Eş bağını neden şimdi istediğim konusunda kendimi iyi ifade edemedim. Bana göre bu bağ bir başlangıç noktası olacak. Seni değiştirecek ve ikimize de istikrar kazandıracak. Birbirimize hayatlarımız için söz vereceğiz, sonra da bunu yürüteceğiz."

"Evlilikten başka bir şeymiş gibi bakmakta zorlanıyorum," diye itiraf ettim. "Ve bana göre, her şeyi çözüp karar verene kadar evlenmezsin. Sanırım kardeşlerimden herhangi biri çiftleşseydi farklı hissederdim, ama ben sadece çiftleri *biliyordum*, onları çocukken hiç birlikte görmedim."

"İstediğim kadar bekleyebilirim." Dilini parmak eklemlerimin üzerinde hafifçe gezdirdi. "Ama muhtemelen seni bağı mühürlemeye ikna etmeye çalışmaya devam edeceğim."

"değil. Sen beni itersen, ben de seni iterim."

"Güzel." kendine çekti, kollarının arasında tutarken çenesini yanağıma dayadı. "Sarılmaktan ne kadar hoşlanacağımı hiç fark etmemiştim."

"Seni kesinlikle sarılacak biri olarak görmüyordum," diye kabul ettim. "Sanırım buna katlanmak zorunda kalacaksın."

"Sarılmayı da çok severim." Gözlerimiz buluşana kadar başımı çevirdim, sonra dudaklarımı onunkilere değdirdim. "Ve öpüşmeyi."

Ağzımı yakaladı, öpücük sertti ama aceleye getirilmemişti. Dillerimiz yavaşça sevişti, bedenim onunkine bastırdı.

Bash beni üstüne yuvarladı, elleri kıçımı kavrarken ağzı benimkiyle hareket etti. Bacaklarımı ayırdım, giydiği pantolona rağmen ona sarıldım. Vücudu benimkiyle birlikte sallanıyordu, hareketler yumuşak ve yavaştı.

Kendimi çektiğimde hızlı hızlı nefes

alıyordum. O da öyle.

"Kahretsin," diye fısıldadım.

"Seni istiyorum bebeğim. ."

Sonunda.

"Beni al o zaman."

Bash dudaklarımı tekrar dudaklarına götürmeden önce tişörtümü başımın üzerinden kaydırđı. Öpücük derinleştđ ve sert değildi.

Acımasız değildi.

Eve dönmüş gibi hissettim.

...Kasıtlı değildi, ama yine de övgüyü ben alırdım.

Öpüşmeyi kesmeden beni sırtüstü yatırdı. Parmaklarım pantolonunun düğmesini açtı ve aşağı ittiğimde onu soymama yardım etti.

Ellerim çıplak kalçalarından aşağı, sonra da kıçından yukarı kaydđ. Kahretsin, vücudu mükemmeldi.

O sikinin başını klitorisimin üzerinde gezdirirken ben de arkasındaki sıkı baloncuğı kavradım. İslanmıştım ve sorunsuzca üzerinden kayarak beni nefessiz bıraktı.

"Benim için hazır , değil mi?" Sesi alçaktı, sikinin başı hâlâ klitorisimin üzerinde geziniyordu.

"Cehennem gibi değilim." Elini tuttum, onu girişime götürdüm ve kalçalarımı hareket ettirdim. Sikinın başı delicesine kalın ve sıcak bir şekilde içime girdiğinde inlememi durduramadım.

Sikleri özlemiştim.

Kesinlikle ama kesinlikle sikleri özlemiştim.

Vücudum sadece onun ucunun büyüklüğüne alışırken göğsüm hızla inip kalktı. Çok uzun zaman olmuştu.

Bash kalçamı tuttu ve beni daha geniş açtı. "Daha fazlası için hazır mısın?" Hırıltısı beni daha da ıslattı.

"Sormayı bırak. Ne istiyorsan al, Bash."

Bacaklarımı daha geniş bir şekilde açtı ve .

Başım arkaya eğildi, beni tamamen doldururken yüzüm duyumların yoğunluğuyla büküldü.

Vay

anasını.

Vay

anasını.

Vay

anasını.

"Bu ne biçim bir horoz," diye inledim, kalçalarım daha da eğildi. Sahip olduğum her noktaya vuruyordu.

Her

zaman

. Lanet

olsun.

Bir.

Kıpırdamıyordu bile ve ben paramparça olmaya o kadar yakındım ki komik bile değildi.

"O senin bebeğim. Şu itibaren hissedeceğin tek şey." Tekrar itti ve ben çığlık attım.

Doruk noktası beni çok

sert vurdu. Delicesine

sert.

Orgazm sonsuz gibiydi.

Zihnimin bir , hırıltısını ve içimde kontrolünü kaybederek bana çarpma şeklini fark ettim. Bu sadece zevkimi daha da arttırdı.

Yüksekten aşağı indiğimde inliyordum. "Değiş, Bash. Değişmeni istiyorum."

"Hazır değilsin." Onu tutan el göğsümün üzerinde gezindi, kalçamın kıvrımından aşağı inmeden önce sıkı ve kıcımlı yakaladı. "Kahretsin, bu zıplamayı izlemek istiyorum. Arkanı dön."

"Vites değiştir ve değiştireceğim."

"Şu anda olmaz bebeğim. Seni kırmak gibi bir arzum yok." Sırtıma hafifçe vurdu ve birkaç kez daha içime girdi. "Arkanı dön. Kıcımlı bana ver."

İnledim ama emrini yerine getirdim. Aletinden kaymadan dönmek için biraz manevra yapmak gerekti ama içimde zonklama şekli bana bu garip hareketleri seksi bulmadığını söyledi.

Bir an sonra kıcımlı havadaydı, yanağım yastığın üzerindeydi. Elleri kıcımlı kavradı, içimde daha derine kayarken beni genişçe açtı.

Beni doldurduğunda kaçan çığlıklarına engel olamadım. Ve

beni doldurdu.

Ve beni
doldurdu.

Kalçalarım
sallandı.

Vahşi sesler ondan kaçtı, parmakları bizi hareket ettirirken klitorisimi buldu ve bana beklediğim sert, sert sikişi verdi.

Dakikalar içinde tekrar çığlık atıyordum, kanalım onu boğuyordu. O da benimle birlikte ulaştı, kıcımlıma öyle sert şaplaklar attı ki, küfredip beni serbest bırakırken canımı yaktı.

"Kahretsin," diye inledim, artçı şoklar içimde yuvarlanırken kalçalarım hâlâ hareket ediyordu. "Bu işte nasıl bu kadar iyisin?"

"Ben senin için yaratılmışım." Hırıltısı sahiplenici ve ateşliydi. "Şaplak atma konusunda iyi misin?"

"Çok iyiydi. Bir dahaki sefere daha sert yap."

Kıçımı avuçladı. "Vücuduma bu şekilde sokulduğunda çok seksi oluyorsun."

"Bu benim en iyi özelliklerimden biri." Ona karşı kıpırdandım ve o da birkaç kez içpompalayarak daha fazlasını istememi sağladı.

Bash yine kıçımı tokatladı, ama şakacı ve hafıftı. "Hazır mısın?" "Evet."

Göğsü memnuniyetle gümbürdedi ve ikimizin de dikkatini konuşmamızdan uzaklaştırarak içime girdi.

Bu oyalanma gecenin büyük bir bölümünde devam etti ve de terli, yapış yapış ve delicesine bitkin bir halde yatağıma yığılmasıyla sona erdi.

Bash beni kollarına çekti ve mırıldandı, "*Aeternum*, Brynlee."

Boğazım düğümlendi ve "Yakında" diye fısıldadım.

Mükemmeldi.

Kesinlikle
mükemmel.

Ve hiçbir şeyi değiştirmek istemedim.

OceanofPDF.com

eighteen

NN

SONRAKİ BİRKAÇ GÜN seks ve iş kasırgası içinde geçti. Seks ya da iş olmadığında, yemek vardı.

Ve konuşmak da.

yakın olabilmek için kanepede ya da yataklarımızdan birinde çalıştık.

Bash ile hayatım hakkında konuşmak için çaba sarf ediyordum ve o da aynısını yapıyordu. Seksten ne kadar zevk alsam da, geleceğimiz hakkında iyi hissetmemi sağlayan şey sohbetlerdi.

Benim için hiç yer değiştirmede ya da içimdeyken benden beslenmedi - adam hala bana zarar vermekten çok endişeliydi - ama bu benim için daha az ateşli hale getirmede.

Her gece, bağı mühürlemem için bana bir şans

verdi. Ve her gece, benim "yakında "m biraz daha

zayıfladı.

Ailesinin döndükten bir HAFTA sonra, öğleden sonra geç bir öğle yemeği yemek için dışarı çıktık. Yemekten sonra eve döneceğimizi sanıyordum, ta ki o yanlış bir yola sapana kadar.

"Yolu geçtiniz," diye itiraz ettim, bina geçip gittikten sonra pencereden dışarı işaret ettim.

"Evet, söyledim. Eve gitmiyoruz," dedi, eli kalçama indi ve hafifçe sıktı. Takım elbise giymeyi ve kravat takmayı tamamen bırakmış, ona sevdiğimi söylediğim şekilde düğmeli ceketlerinin kollarını kıvırmaya devam etmişti. Saçlarına da daha az jöle sürmüştü, dalgaları silmek yerine onları vurgulamıştı, onları ne kadar beğendiğimi söyledikten sonra.

"Nereye gidiyoruz peki?" "Bu bir sürpriz."

"Seks içermediği sürece sürprizlerden nefret ediyorsun," diye .

"Ama sen onları seviyorsun, hem cinsel hem de cinsel olmayanları."

O haklıydı, ben de haklıydım.

Yine de içimi çektim ve başımı koltuğumun yanındaki cama yasladım. "Peki, sırrını sakla."

Kıkırdadı.

Birkaç dakika sonra şık bir binanın önüne park etmişti. Neden orada olduğumuzu tam olarak anlamadan önce bir dakika boyunca pencereden dışarı baktım.

"Bana yüzük mü alacaksın?" Bakışlarımı ona çevirerek sordum.

"Evet. Teklifimi tatlandırmak için bir şeye ihtiyacım var ve Tatum ile Miles bir yüzüğün işe yarayacağı konusunda anlaştılar."

Kaşlarım yukarı doğru kalktı. "Arkadaşlarımı bana karşı kullanamazsın."

"Teknik olarak, baldızlarımı sana karşı kullandım."

Touché.

"Hadi Brynlee. Eğlenceli olacak." Elimini dudaklarına götürdü ve parmak eklemlerimi hafifçe öptü.

"Çok pahalı bir yüzük zevkim olacak," diye uyardım onu. "Bu az bakım gerektiren bir el değil."

Parmak eklemlerimi tekrar öptü. "Güzel. Mücevher dükkânı binayı benden kiraladı, bu yüzden küçük bir şey seçersen eşek gibi görüneceğim."

Bash, vampir avlama işinde hükümet için yaptığından daha fazlasını emlak girişimi için yapıyordu ve bunu yaparken çok daha fazla para kazanıyordu. Ona tam rakamları sormamıştım ama arkadaş grubumuzda Bash'in açık ara en zengin Köylü olduğu oldukça iyi biliniyordu. Ve en fakirleri bile delicesine zengindi, yani... evet.

Piç kurusu o noktada muhtemelen Scale Ridge'in yarısına sahipti.

"Hangi fiyatın altında kalmalıyız?" Kapımı açtığında kontrol ettim.

Elimi tuttu ve Hummer'ın yolcu koltuğundan inmeme yardım etti. "Nasıl istersen."

Ona sinirli bir bakış fırlattım. "Bir yüzüğe bir ünlünün harcayacağı kadar para harcamıyorum Sebastian."

"Sadece sevdiğin bir yüzüğü seç. Fiyatı umurumda değil." Elim sıkı ve ben de yüzümde patlamak üzere olan gülümsemeyi gizlemek için dudakımı ısırdım.

Bazen bana karşı çok iyiydi. Bana karşı çok iyiydi.

PARMAKLARIM ÖRNEK BOY HALKALARA SIĞMADI, bu da Bash'in dükkânı işleten adamlara homurdanmasına neden oldu, ama onu sakinleştirdim. Bunu beklemiyordum ama sinir bozucu olsa da olan olmuştu.

Yüzük ölçümü belirledikten sonra etrafta dolaşmaya ve her şeye bakmaya karar verdik.

Hummer'a geri döner dönmez, Bash evimizde denemem için çok sayıda ucuz yüzük sipariş etti. Tam olarak hangi stili istediğime karar verebilmemi istiyordu.

Eve dönerken, Bash'in eli tekrar kalçama yerleşti. "Bu hafta sonu seni kulübemize ."

Ona kaşlarını kaldırdım. "Yine kardeşlerini mi davet ediyorsun?"

Daha önce bir kez onun kulübesine gitmiştim, Bash ve benim birbirimizden kaçan garip beşinci ve altıncı tekerlekler olduğumuz bir çift gezisi sırasında. Zander ve Miles eş bağlarını mühürlemişlerdi ve sonrasında hepimiz kutlama yapmıştık.

"Hiç şansın yok." Cevabı

beni sırttırdı.

Kalçamı sıktı. "sırada şehir dışına çıkmayı seviyorum. Bu konuda ne hissediyorsun?"

Omuz silktim. "Tatilleri severim. İşin için henüz bir yere gitmedik, bu beni biraz şaşırttı."

"Seyahat etmek isteyip istemediğime genellikle ben karar veririm. Bundan keyif alan yeterince takımım var ve bana ihtiyaçları yok," diye itiraf etti. "Beni meşgul ediyor, bu yüzden genellikle çok yapıyorum. Ama şu anda meşgul olmak için yardıma ihtiyacım yok." Kalçamı tekrar sıktı. "Ya da öngörülebilir gelecekte."

"Tavukların yumurtadan çıkmadan sayılmaması gerektiğini hiç duymadın mı?" Alay ettim.

"Eğer yumurtadan çıkmazlarsa bu tavukları yumurtalarından kendim çıkaracağım."

Ben homurdandım, o da küçük sırıtışını gizleyemedi. "Şu anda kulübende sürü kar mı var?"

"Evet. Yakındaki tatil köyü meşgul olacak."

"Miles ve Tatum, onları kayak gezisine davet etmeden oraya gidersek beni öldürürler o zaman."

"İlk balayımıza ailemizi ve arkadaşlarımızı getirmeyeceğiz, Brynlee. Eğer mahremiyetimizle ilgili bir sorunları varsa, bunu bana ." Sesi kararlıydı.

En iyi arkadaşlarımdan azmini anladığımı sanmıyordum ama buna itiraz etmemeye karar verdim. Onlara söylemesem bile, nereye gittiğimizi anlayacaklardı.

"Pekâlâ. Kayaklar konusunda berbatım ama. Snowboard'da ise daha kötüyüm." Defalarca kırımın üstüne düştüğüm anıları hatırlayınca ürperdim.

"Düşündüğünden daha iyi olduğuna

eminim." "Kesinliğin yersiz, Crash."

"Çok fazla düşmene izin vermeyeceğim."

Kaşlarım kalktı. "Bir dağdan aşağı yuvarlanacağız. Aşağı yuvarlanmaya başlarsam beni nasıl durduracaksın?"

Bunu düşündü.

...Ve beklendiği gibi hiçbir şey bulamadı.

"Ben kulübede kalıp çalışacağım." Elini okşadım. "Güzel . Harika bir manzaram olacak."

"Bizim evden manzara gayet güzel," diye Bash. "Yine de farklı."

Alnı hafifçe kıvrıldı. "Dağ dışında yapabileceğimiz bir şeyler düşüneceğim."

"Yok artık. Garajdaki snowboard koleksiyonunu gördüm; bayılıyorsun. Sen snowboard yaparken ben de kendime yapacak bir şeyler bulurum. Belki önce seninle birkaç saat kayarım. *Muhtemelen* hiç kemik kırmam."

Bana attığı pis bakış, kendimi kırmamın uzak bir ihtimal bile olsa hoşuna gitmediğini gösteriyordu.

Ama olan oldu.

MÜCEVHERLER ertesi gün geldi ve Bash beni masaya oturttu, yüzükleri numaralandırmak için önlerine kartlar koydu.

Düzenli sıralara bakarak kaşlarımı kaldırdım. "Vay canına."

"Kuyumcu dükkanına hoş geldiniz." Elinde bir not defteriyle karşıma oturarak yüzükleri işaret etti.

"Not alacak mısın?" "Evet." Hiç tereddüt etmedim. Bu beni gülümsetti.

"Bunu çok ciddiye alıyorsun."

"Eğer yüzüğümü takacaksan, mükemmel olacak." Birinci yüzüğü aldı.

Gülümsemem genişledi ve ona elimi uzattım.

BİRKAÇ GÜN SONRA, Bash'in kulübesine doğru yola çıktık.

Yolda kendimi, her gece bana sorduğunda sadece onun olduğumu söylersem, sahip olduğu her şeyin benim de olacağının ne kadar garip olduğunu düşünürken buldum.

Ejderha şekil değiştirenler çok para kazanıyordu ama üniversiteye gitmek için taşındığımdan beri kardeşlerimden hiçbir şey almamıştım. Ondan önce, ben sırayla benimle birlikte Scale Ridge'de yaşamışlardı. Yaşadığımız ev mütevazıydı ve Dağ'la çiftleşmeme hiç izin verilmemişti.

Hatta hepsinin yaşadığı yer olan Mate Dağı hakkında bile pek bir şey bilmiyordum. Kardeşlerim bana özel bir şey söylememeye dikkat ederlerdi. Çocukluğum boyunca bir cadının bana büyü yapmasını gerektirecek kadar kulak misafiri olmuştum, bu yüzden bildiklerim hakkında konuşmıyordum, ancak bilgi eksikliğim göz önüne alındığında bu her şeyden daha can sıkıcıydı.

Bildiklerimin çoğu bana arkadaşlarım hakkında anlattıkları şeylerdi.

En önemlisi de ejderhaların onları istememesiydi. Ejderha şekil değiştirenler sadece erkek olarak doğarlardı ve eşleriyle karşılaştıklarında varlıkları kadını kızıştırırdı. Kadının ateşini seks yoluyla hafifletmeye direnebilirlerse, eş bağını mühürlemeden .

Yine de hiç kimse yeterince uzun süre direnmedi.

Kardeşlerimin ejderha soyundan geldiğini biliyordum. Kimseye izin vermediklerinde gök gürültüsünde (bir ejderha sürüsüne verilen isim) çekişme yaratmıştı.

Ebeveynlerimiz öldükten sonra beni başka biri büyüttü ve o zamandan beri diğerleri kardeşlerimi devirmeye çalışıyordu. Henüz böyle bir şey olmamıştı ama olacağı konusunda hep endişeliydim.

Her neyse, kendi başlarına kraliyet ailesi olan bir iblis ailesinin parçası olma fikri tuhaftı. Eğer iblislerin kendi liderleri olsaydı, Villinler'in de onların arasında olacağından emindim.

Bunun yanı sıra, Bash ile çiftleşirsem bir daha asla yalnız kalmayacaktım. O ve ben kavga ediyor olsak bile, en iyi arkadaşlarım onun kardeşleriyle çiftleşmişti. Her şekilde aile olurduk, kalıcı olarak.

Bu fikir kalbimi kabarttı.

Aşk istiyordum, ama lanet olsun, o istikrar için acı çekiyordum.

Hâlâ başlangıç aşamasındaydık... ama belki de başlangıcımız bir eş bağı olabilirdi.

Güneş batarken kulübeye ulaştık ve Bash iki çantamızı da içeri taşıdı. Sadece birkaç gün kalmayı planlıyorduk, ancak ikimiz de uzaktan çalışabiliyorduk, bu yüzden yolculuğu biraz daha uzatmaya karar verme şansımız vardı.

"Ne yapıyorsun?" Onu ve çantalarımızı devasa, muhteşem kulübenin uzak tarafındaki bir yatak odasına kadar takip ederek kontrol ettim. Diğer üçünden uzaktaydı, bir tanesinde benim kalacağımı varsayıyordum.

"Eşyalarını odama koyuyorum. Burada olduğumuz sürece benim yatağımı paylaşacaksın." Sırtına kaşlarımı kaldırdım. "Öyle mi?"

"Evet. Eve döndüğümüzde sen de benim odama taşınacaksın."

"Gerçekten mi? Bana bunun sorulduğunu hatırlamıyorum."

Çantalarımızı yatağın ayak ucuna bıraktı, sonra yüzünü bana döndü. Elleri kalçalarımın indi ve beni göğsüne doğru çekti. Avuçlarım göğüs kaslarıyla buluştu ve parmaklarım kalın kaslara hafifçe bastırdı.

Kahretsin, kendini iyi hissediyordu.

"Brynlee," dedi, sesi yumuşayarak. "Evet?"

"Benim odama taşınyorsun." Dudaklarımı yakaladı, elleri kıcıımı kavramak için kayıyordu.

Parmaklarım göğüs kaslarına daha sıkı gömüldü, vücudum onun dokunuşu ve ilgisiyle ısındı.

Sonunda kendimi geri çektiğimde göğsüm hızla inip kalkıyordu. "Bu hala bir istek değildi."

Beni tekrar öptü, hafifçe. "Hayır, değildi."

Dudaklarım hafifçe yukarı doğru kıvrıldı. Gülümsememi engelleyemedim.

"Bana yanına taşınmamı *teklif* etmen gerekiyordu, Bash."

İçini çekti. "Eşyalarını sonra benim odamı paylaşır mısın?" Bu yeterince yakındı.

"Tabii. Kulağa eğlenceli geliyor." Beni tekrar öptü.

Daha sert.

Beni ayaklarımdan kaldırdığında, bacaklarımı kıcına doladım ve vücudunu kendime sabitledim.

Bir an sonra sırtım duvara çarptı, ereksiyonu tam istediğim yere yerleşmişti.

"Eğer birlikte yaşayacaksak, içimdeyken benden beslenmek zorundasın," dedim nefes nefese.

"İblis olana kadar olmaz, bebeğim." Dudakları ve dişleri boğazımda geziniyor, köprücük kemiğimi hafifçe emiyordu.

"Sebastian," diye inledim, göğüslerimden birini kavrarken.

"Seni riske atmayacağım." Sözcükler hırıltılıydı, eli göğsümü bıraktı ve elbisemin alt eteklerine doğru kaydı. Yukarı doğru çekiştirdi.

ve külotumu kenara çekti. "Benim için hazır mısın?" "Ne zaman değilim?"

Bir parmağını kanalımın içine kaydırđı, başparmağıyla klitorisimi okşadı. "M kemm l."

Kalçalarımı onun eline doğru yuvarladım. "Sikini bana ver, Smash."

"Senindir." Pantolonunu  ıkarma zahmetine girmeden ereksiyonunu serbest bıraktı ve eve doğru kaydđ.

 ığlıklarım odayı doldurdu, o içime girerken kalçalarım sertçe sallanıyordu. Birlikte hareket ettik, tek bir kişi olarak doruğa ulaşana kadar hareketlerimiz sertleşti.

Zevk seslerimiz kulaklarıma müzik gibi geliyordu ama doruktan inerken daha fazlasını istiyordum.

Parmaklarımı saçlarına gömdüm ve ağzını tekrar kendime çektim. Beni acımasızca öptü, dudakları ve dili çabalarım ile buluştu ve benimkilerle savaştı.

Boğazımdan aşağıya doğru ısırđı ve ben tekrar biraz hareket etmeye başladım. "Benim için kay, Bash."

"Hayır, Brynlee." Hırıltısı soruya yer bırakmıyordu, dudakları ve dişleri boynumla oynuyordu.

"Eğer senin yanına taşınacağıma sen karar , ne zaman yer değiştireceğine de ben karar veririm. Ve ben senin şimdi değişmeni istiyorum."

"Eğer seni riske atmasaydı, bunu gözümü kırpmadan yapardım."

Zevkle değil, hayal kırıklığıyla inledim ve bacaklarım kı ının etrafında sıkılaştı. "Bu beni riske atmaz."

"Bunu bilemezsin."

"En iyi arkadaşlarımdan biri bundan bahsederdi, de öyle değil mi?"

"Başka formları da var."

"Yani bunu insan formunda hiç yapmadıklarını mı düşünüyorsun?"

diye sordum. Baldırımda sert bir şey hissettim ve ne olduğunu anladım.

Telefonu.

Ona daha fazla yaslanarak cebinden telefonunu aldım. Kodu yazmak sadece bir saniye sürdü ve sonra son listesindeki ilk kişiyi arıyordum.

Rafael ikinci zil sesinde cevap verdi. "Selam."

"Merhaba Rafe, ben Brynn. Hızlı bir soru: Tatum insan formundayken ve sen iblis formundayken onunla seks yapabilir misin, yoksa bu ona zarar verir mi?"

Bir süre sessizlik oldu. "Neden bilmek istediğini sormalı mıyım?"

"Oldukça açık görünüyor," diye homurdandı Bash telefonda.

"İyi bir noktaya değindin. Hayır, kesinlikle ona zarar vermiyor. Bununla ne yapacaksanız yapın. Başka bir şey var mı?"

"Hayır. Teşekkürler!" Bir veda beklemeden telefonu kapattım ve Bash'in telefonunu pantolonunun cebine geri soktum. Hâlâ içime gömülmüştü, zevkimiz kalçalarımın iç kısımlarına damlıyordu.

Ona bir sırtıış attım.

"Bana öyle söylediğini mi söyleyeceksin?" Kıçımı tutmayan eliyle başparmağını çenemin üzerinde hafifçe gezdirdi.

"Hayır. Haklı olduğumu biliyorsun. Bu benim için yeterince iyi."

Ağzı tekrar benimkine geldi ve yavaşça nefes alırken onu öptüm. Derin derin.

Vücudu benimkine karşı büyüdü ve vücudum onun şişen sikinin etrafında kenetlenirken başım duvara doğru eğildi.

"Kahretsin," diye boğuldum, kanalımın her santimi onun etrafında gerilmişti. "Bu iyi bir *lanet* olsa iyi olur."

"Çok iyi. Delicesine iyi. Olağanüstü goo-ohhh." O hareket ettikçe ayak parmaklarım kıvrıldı.

Vücudum hareketsiz kaldı.

Şehvetimden derin bir nefes daha aldı ve ürperdim. Çok yaklaşmıştım.

Kaybetmeye çok yaklaşmıştım.

Boynuzlarını tuttum, başparmaklarımı hassas uçlarında gezdirdim ve küfretmesini sağladım.

"Bana sarılınca tadın daha da güzel oluyor," diye homurdandı Bash.

İçime girdi.

Kalçalarım hareket etti.

Ve bir an sonra, paramparça oluyorduk.

Ondan sonra zaman bulanıklaştı.

Vücutlarımız birlikte hareket ederken şehvetimle ziyafet çekti.

Mümkün olduğunu tahmin ettiğimden daha fazla orgazm . Çok eğlenceliydi.

OceanofPDF.com

nineteen

NN

NİHAYET GECEYİ BİTİRDİĞİMİZDE midem şiddetle gurulduyordu ve bacaklarım o kadar titriyordu ki zar zor yürüyebiliyordum. Bash beni duşa taşıdı ve ikimizi de temizlerken yüzümü göğsüne yasladım.

Yaptığımız onca şeyden sonra bile parmaklarını içime soktu ve beni temizlerken vücudumu ne kadar sevdiğini söyledi.

Bu beni tekrar ateşlendirdi ve onun yerini değiştirdiğimde parmaklarımı tüylerine gömdüm ve bir kez daha içimde patlamasını sağladım.

Belki de duş orgazmları sandığımdan daha eğlenceliydi.

Nihayet kurulandıktan sonra dudaklarını alnıma değdirdi. "Seni besleme zamanı."

"Ben iyiyim," diye itiraz ettim, ama kelimeler kulağa zayıf geliyordu. "Hadi yatağa gidelim."

Midem yalanımı vurgulamak istercesine daha yüksek sesle tekrar guruldadı.

"Hayır." Ayaklarımı yerden kesip beni göğsüne bastırarak mutfağa götürdü. Seksten sonra biraz kendimde değildim ve kendimi toparlamam bir dakika sürdü.

Onun
kulübesindeydik.

Doğru.

Büyük pencereler, aşırı modern mobilyalar.

"Kare şeklindeki sandalyelere asla alışamayacağım," diye mırıldandım Bash'in omzuna doğru.

Kıkırdadı. "Biliyorum. Soğuk ve sıkıcı, değil mi?" "Tam olarak böyle söylediğimi sanmıyorum..."

"Sen .

Yüzümü buruşturdum. "Özür dilerim. Kabalık ettim."

"Özür dileme. Bana gerçekten nasıl hissettiğini söylemen hoşuma gidiyor. Tahmin oyunlarında berbatım."

"Ben de." Alnımı boynuna yasladım ve bu yumuşak, tanıdık rahatlık karşısında gözlerimi kapattım. "Benim için yemek yapmak zorunda değilsin. Muhtemelen gecenin bir yarısıdır."

"Saat ikiyi biraz geçiyor. Biraz makarna haşlayacağım. Önemli bir şey değil."

"Muhtemelen üzerine sürmek için sıfırdan sos yapacaksın," diye homurdandım.

Kıkırdaması bana haklı olduğumu söyledi.

"Bildiğiniz en kolay sos," diye uyardım.

"Tamam, bebeğim." Şakağıma bir öpücük kondurduktan sonra beni kıç üstü tezgâhın üzerine yatırdı.

Başımı dolaplara yasladım ve çıplak ayaklarımı kaldırarak altımdaki pahalı taşın üzerine koydum. Her zamanki uyku tişörtümü ve tangamı giymiştim ama yanımda sadece Bash varken kendimi açıkta hissetmiyordum.

Malzemeleri almak ya da yemek üzerinde çalışmak için yanımdan her geçişinde elleri tenime değiyordu. Tencereyi doldurmaya giderken dizimi okşadı.

su ile. Bir kaşık almak için arkama uzandığında baldırımı sıktı. Bir tencere çıkarmak için yanından geçerken parmaklarının arkası meme ucumu sıyırdı.

Daha önce hiç böyle sevildiğimi

hissetmemiştim. Ya da böyle önemli.

Hareket edişini, sırf istediği için her bana dokunuşunu izlerken gözlerim doldu.

Bakişlarını bana çevirdiğinde kaşlarını çattı. "Sorun nedir?"

"Hiçbir şey." Birkaç damla gözyaşımı sildim.

"Belli ki hiçbir şey değil." Kaşığını bıraktı ve hem makarnasını hem de eritmeye başladığı tereyağını bıraktı.

"Aptalca," dedim gözlerimi silerek.

"Aptallığı severim."

Kaşlarımı atmaya çalıştım ama çoğunlukla başarısız oldum. ". "

Yüzümü ellerinin arasına aldı, nazıkçe kavradı. "Anlat bana."

"Sadece..." Dudağımı ısırđım. "Sana aşığım, Bash. Çok erken olduğunu biliyorum ama daha önce hiç böyle hissetmemiştim. Çok bunaltıcı ama aynı zamanda doğru hissettiriyor. Daha önce hiç bu kadar güvende, emniyette ya da mutlu hissetmemiştim."

Endişesi kayboldu ve dudaklarında bir gülümseme belirdi. "Ben de sana aşığım. *Aeternum*, Brynlee." Alnı benimkiyle buluştu ve dudaklarıma bir öpücük kondurdu.

Bash benden karşılık vermemi ya da bağı mhrlememi beklemiyordu. Ben ne kadar istersem o kadar beklerdi.

Ama neyi ki? Yarın ya da bir sonraki hafta ondan şu anda olduğumdan daha fazla emin olabilecek miydim?

Ben yle düşünmemiştim.

Aramızdaki bağı mühürlemek çekiciliğimizi sona erdirecek değildi. Şehvet için birbirimize güvendiğimizde birbirimizi *daha çok* isteyecektik.

Ya da en azından ben onu daha çok isterdim. Teorik olarak. Beni zaten istediğinden daha fazla istemesinin mümkün olduğunu sanmıyordum.

"*Aeternum*, Bash," diye fısıldadım dudaklarına.

Vücudu hareketsiz kaldı.

Üzerime bir acı dalgası yayıldı ve onunla birlikte sıcaklık da yayıldı.

Baş dönmesi zihnimi bulandırırken Bash'in kolları belime dolandı ve beni dik tuttu. Alnım omzuna düştü ve vücudum titrerken ona tutundum.

"Makarna yapışacak," diye mırıldandım tenine karşı.

"Makarna umurumda değil bebeğim. Artık benden asla kaçamayacaksın. Kendini daha iyi hissedene kadar seni tutmama izin ver; değişimin yoğun olduğuna eminim." Beni sıkıca kavramıştı.

İyelik.

O benimdi.

Ve ben gerçekten onundum. Sadece bir kelime bizi kalıcı olarak birbirimize bağlamaya yetmişti.

İki kelime.

"Tamam,"

dedim.

O benim dostumdu. Yemeğimiz boka sararken bana sarılmak isterse sarılabilirdi. Başka yemekler de olacaktı.

Daha çok yemek var.

Ve ailem, kardeşlerim çok kızacaktı. Ama beni hapishanelerine sürükleyemezlerdi ve deliliğe neden olmadan birbirimizden uzak kalamazdık, bu yüzden bu konuda yapabilecekleri bir şey yoktu.

Muhtemelen Bash'i incitmek dışında.

...Oraya vardığımızda o yolu geçecektik. Umarım, arkadaşımın kardeşleri de destek olur.

Baş dönmesi ve titreme birkaç dakika sonra azaldı ve sonunda başımı Bash'in omzundan kaldırdım.

"Ben iyiyim," dedim. "." "Henüz hazır değilim."

Gülümsememek için dudağımı ısırdım. "Makarna *gerçekten* güzel olacak Kötü."

"Kasabada yirmi dört saat açık bir taco dükkanı var. Oraya gitmek sadece birkaç dakikanı alır." Ocağı kapattı ve beni tezgahıdan kaldırarak Hummer'a taşıdı. Yolda bir battaniye aldı ve beni göğsüne bastırırken etrafıma sardı.

"Bacaklarım var."

"Biliyorum. Geri birlikte onları da ellerimde istiyorum." Beni tuttuğu yerde kalçamı ve popomu sıktı ama araca ulaştığımızda beni isteksizce yere bıraktı.

Kendim için şeytan ruh eşimle sabahın 2:30'unda taco yemeyi içeren bir gelecek hayal etmemiştim, ama dürüst olmak gerekirse, hiçbir şeyi değiştirmezdin.

KABİN'in çalan kapı zili beni hızla ayağa kaldırdı ve bakışlarım odanın içinde gezindi.

Bash çoktan pantolonunu çekiştirmeye ve dolaptan bir silah kapmaya başlamıştı.

"Kapının zilini çaldılar," diye tısladım, bacaklarımı battaniden kurtarmaya çalışarak. "Bize zarar vermek isteseler zili çalmazlardı."

Bakışları tekrar bana döndü ve bir an için çıplak bedenimin üzerinde gezindi.

Döndüğümüzde yine seks yapmıştık. Bana ondan nasıl besleneceğimi öğretmişti ve efsaneydi.

Dürüst olmak gerekirse, canavar gibiydik.

"Burada kal."

Kapıyı arkasından çarptı. Kapım kapanırken ön kapının açıldığını duydum ve yataktan fırladım. Bash'in düğmeli ceketi yerdeydi, ben de peşinden dışarı fırlamadan önce onu başıma çektim. Kolları ellerimi geçiyordu ama alt etek kısmı örtülmesi gereken her şeyi örtüyordu, yani sorun yoktu.

Birkaç metre önümde Bash'i ve *onun* önünde sırtan dört kişilik bir grubu gördüğümde olduğum yerde durdum.

"Sizi biz davet etmedik çocuklar," diye Bash.

Zander, "Bizi davet etmeden snowboard yapmaya gitmemen gerektiğini biliyorsun," diye söylendi. "Güvenlik sisteminiz bana ait, unuttunuz mu?"

"Onu sen yarattın. Sahibi benim." Bash bir elini zaten muhteşem bir şekilde karışmış olan saçlarında gezdirdi.

"Bu bir eş işareti mi?" Tatum onun eline bakarken gözleri büyüyerek sordu.

Sırıttışımı gizlemek için dudağımı ısırdım.

Gecenin bir yarısı o işaretli eliyle bana dokunuşunu izlemiştim, yani evet, onu çoktan *samimi* bir düzeyde tanımıştım.

"Öyle. Bağımızı mühürledik." Bash yanımda geri çekildi, bir kolunu belime doladı ve kimseye görünmemem için gömleğimin kumaşını düzeltti.

"Tebrikler!" Miles haykırdı ve bir kalp atışı sonra o ve Tatum bana sıkıca sarıldılar. "Ailemize hoş geldin."

"Kardeşlerine söyledin mi?" Tatum bana sordu. "Bu ne zaman oldu?"

"Dün gece." Ayrıntılara ihtiyaçları yoktu. "Ve hayır, Noel için buraya geldiklerinde öğrenmelerine izin vereceğim. Böylesi daha heyecanlı olacak." Sırıttım ve bana daha sıkı sarıldılar.

Villins ile Ölümsüzlük bir patlama olacaktı.

HERKES beni tekrar kayak yapmaya ikna etti. Giyindikten ve tesise vardıktan sonra, endişeli kıcıımı isteksizce teleferiğe oturttum ve zeminin gittikçe uzaklaşmasını izledim.

Kayaklarımla pizza yapıyordum, düşmemek için umutsuzca çabalıyordum ki beni eliyle belimden yakaladı...

Sonra önümde diz çöktü.

Gözlerim tekrar yaşardı ve dağın tepesinin delice soğuğu sayesinde göz kapaklarımda donmalarını engelleyeceğini umarak gözyaşlarıma el salladım.

"Benimle evleneceksin Brynlee," dedi, dudakları küçük ama hınzır bir gülümsemeyle kıvrılmıştı.

Tartışmaya zahmet etmedim.

O mükemmel yüzüğü parmağıma takarken ben de ağzımı onun ağzına dayayıp onu ölesiye öperek evet dedim.

Kulübede birkaç gün daha kaldık.

Yamaçlarda herkesle geçirdiğim zamandan daha fazla çalışıyordum ama Bash aramızdaki bağı bu kadar kısa sürede kurduktan sonra beni gözünün önünden ayırmıyordu. Böylece, her günün ilk yarısını ben kayakta berbat bir halde, o da etrafımda daireler çizerek snowboard yaparak geçirdik.

Evet, bu bir abartıydı ama yine de.

BASH'in eli eve dönüş yolculuğumuz boyunca kalçamda kaldı ve ben kendimi tenimizdeki eş izlerine tekrar tekrar bakmaktan alıkoyamadım.

Ve gülümsüyor.

Biz *kalıcıydık*. Hiçbir şey bunu değiştiremezdi. Ve lanet olsun, ben bir *iblistim*. Çılgıncaydı, en iyi şekilde.

Kapımı açarken beni Hummer'ın içinde bekletti ve dışarı adımımı atar atmaz elleriyle gözlerimi kapattı.

"Ne yapıyorsun, Crash?"

"Seni şaşırtıyorum. Bir kez olsun benimle tartışma."

Güldüm ve onun da kıkırdadığını duydum. "*Asla* yapmam."

"Tabii ki hayır. Şimdi benimle yürü. Önüme geçmeye çalışma; hiçbir şeye takılıp düşmeni istemem."

Onunla birlikte itaatkâr bir şekilde yürüdüm, hareketlerinin bana nereye gideceğini söylemesine izin verdim. Zihinsel olarak, sürprizin ne olabileceğini düşünmeye çalıştım.

Güllerle dolu bir ev mi? Bu bir ya da altı aşk filminde olmamış mıydı? Zander bunu Miles'la zaten yapmıştı, değil mi?

Bu da aşırı görünüyordu ama Tatum'a göre iblisler her zaman aşırıdır.

Nişan ve çiftleşme pastası mı? Madem pasta alıyordu, kulübeye getirseydi de herkes yememize yardım etseydi. Yine de Bash, şeker bağımlılığı göz önüne alındığında, muhtemelen bir pastayı fazla çaba harcamadan tek başına öldürebilir.

Yeni bir dizüstü bilgisayar mı? Benimki harika çalışıyordu ve eski değildi, bu yüzden kesinlikle gereksizdi.

Evet, fikirlerim tükenmişti.

Bash sonunda durmadan önce birkaç dakika yürüdük. "Pekala, hazır mısın?"

"Kesinlikle."

Ellerini gözlerimden çekti ve ben de oturma odamıza baktım. Ve göz kırptım.

Ardından sessizlik geldi.

Bash'in biriken endişesini neredeyse hissedebiliyordum. "Benim için yeniden dekore etmişsin," dedim, bakışlarım dekora yapışmıştı.

Kahve dükkanlarım ve eski dairem gibi bohemdi ama daha erkeksiydi. Perdeler vardı, halılar rahattı ve renkler şatafatlı olmadan zengin ve muhteşemdi.

Daha fazla gözyaşı gözlerimi yaktı.

Gerçekten ağlamayı kesmem gerekiyordu.

"Ben yaptım. Bunu yapması için birine para verdim. Burası senin de evin ve burada rahat etmeni istiyorum. Tatum ve Miles'a her şeyi senin seçmene izin verip vermeyeceğimi sordum ama bir gecede mükemmel görünmesini tercih edeceğini söylediler."

Bir kahkaha attım ve gözlerimi sildim. "Haklılar. Bu inanılmaz, Bash." Arkamı dönerek kollarımı ona doladım ve kocaman sarıldım.

"Burası senin de evin Brynlee. Burada rahat ve mutlu olmanı istiyorum. Ve sen haklıydın; modern görünümünden ben de nefret ediyordum." Başımın üstünü öptü. "Artık ortağız, iyi ya da kötü."

"Daha iyi kısmıyla devam edelim." Çenemi geriye yatırdım ve beni öpmek için dudaklarını dudaklarıma indirdi. Bir süre sonra geri çekildim ve odayı tekrar gözden geçirdim. "Bütün ev yeniden mi dekore edildi?"

"Evet. Tüm eşyaların da odamıza yerleştirildi bile." Ona bir

sırıttım. "Biraz hınzırsın, Sebastian."

"Birini tanımak için biri gerekir." Güldüğümde beni tekrar öptü, sonra bir kolunu omzuma attı. "Geri kalanını görmeye hazır mısın?"

"Çok hazırım."

O bana sırtıttı, ben ona sırtıttım.

Kahretsin, onu gerçekten seviyordum.

twenty

NN

NOEL GELDİ ÇOK GEÇMEDEN YETERLİ-ve onunla birlikte Ejderhalar.

Kapı çaldığında Bash ve ben kardeşleri, ailesi ve en iyi arkadaşlarımla mutfaktaydık.

Yüzümü yelpazelememe rağmen Bash'e "Sakin ol," diye fısıldadım. Ben, kendi adıma, sakın davranmıyordum.

Piçler ona gerçekten zarar verebilir.

"Her şey yoluna girecek, Brynlee." Bash elimi tuttu ve ben de isteksizce beni çekmesine izin verdim. Kapıya vardığımızda beni yanına yatırdı kapıyı açtı.

Üç erkek kardeşim de her zamanki huysuz ifadeleriyle kapının eşiğindeydi. Altın rengi tenleri ve benimkine benzeyen sarı saçlarıyla neredeyse birbirlerinin aynısıydılar. Benim aksime, dövmelemlerle kaplıydılar. Dövmeler bir tür şekil değıştiren geleneğiydi ama bunu bana hiç açıklamamışlardı.

Beni ve Bash'i gördükleri anda üçünün de gözleri kısıldı. Eyvah.

"Hey, çocuklar!" Bash'i bırakıp kollarımı üçüne de dolayarak bağırdım. Piçler o kadar büyüktü ki, kollarımı hepsine zar zor dolayabildim.

Sinirlerim sadece garip grup kucaklaşmasıyla başa çıkmak zorunda kalacaktı, çünkü yeterince hevesli olmasaydım, daha da fazla kavga çıkacaktı.

"Jas, Eli, uzun zaman oldu. Beni daha sık ziyaret etmeyi alışkanlık haline getirmelisin," diyerek Bash'in yanına geri çekildim ve bir kolumu ona doladım. Bana sarılışı gevşekti ama her zamanki gibi içindeki sahiplenicilikten şüphe edilemezdi. "August, bu kadar uzun süre bebek bakıcılığı yaptığın için seni affetmeye karar verdim. Aslında çok da iyi oldu."

"Elinde ne var senin?" August bana doğru tehditkâr bir adım atarak hırladı.

Bash irkilmedi.

İstememe rağmen ben de .

"Bir eş işareti." Onlara göstermek için neşeyle elimi kaldırdım. "Anlaşılan o ki, sen beni onun evine taşıyana kadar Bash aramızdaki potansiyel eş bağının çekimine karşı koyuyordu. Biraz ikna etmek gerekti ama sonunda onu anlamaya ikna ettim." August'a göz kırptım.

August hırladı ve tekrar bize doğru adım attı.

"Kahretsin," diye mırıldandı Jasper nefesinin altında.

Eli bir elini August'un omzuna koydu. "O piçi öldüremezsın ya da onu hapishaneye götüremezsın. Onlar bağlı."

"Kendin için ne söyleyeceksin, Villin?" August hırladı.

"Benden kız kardeşini korumamı istedin ve mühürlenmiş bir eş bağından daha iyi bir koruma yoktur. Eğer biri ona dokunursa ölür," dedi Bash açıkça.

Gözlerimi devirmek için içimdeki

dürtüyle savaştım. İğrenç, aşırı

korumacı adam.

Yine de onu sevmekten kendimi alamadım.

"Ona dokundun," diye çıkıştı August.

"Sevgiyle," diye karşı çıktım.

August neredeyse üzerimize atlayacaktı ve Bash beni usulca sıkıştırdı. Sonra da kapıyı yüzüme kapattı.

Rafael ve Zander kapıyı açıp Bash'i desteklemek için dışarı çıkmadan önce üç saniye boyunca tahtaya göz kırptım.

Kapı tekrar kapandı.

Tereddütle tutamağa uzandım ama parmaklarım çevirmeden durdu.

"Brynn, biz öğle yemeği üzerinde çalışırken herkesin bayıldığı şu naneli trüflerden yapabilir misin?" Anastasia mutfaktan seslendi.

Dudaklarım hafifçe yukarı doğru kıvrıldı. "Dövüşü durdurmam gerektiğini düşünmüyor musun?"

"Hayır, bittiğinde hepsi daha iyi bir ruh halinde olacak." Sesi neşeliydi; gerçek Şükran Günü'nde olanlardan sonra kesinlikle kendini toparlamıştı. Ve ona kardeşlerimin tatili tekrarlamak için geleceklerini söylediğimde, o da ikinci bir şansa sahip olmak için can atıyordu.

Kapıdan uzaklaşıp mutfağında onlara katıldım.

İlk başta ne kadar gerçeküstü olsa da, hayatımın Bash'inkiyle birleşmesini çok sevmiştim.

Mutfakta onlara katıldığımda Miles, "Daha iyi bir ruh halinde ve muhtemelen kanaması var," diye homurdandı.

Anastasia bana göz kırparak, "Yakında erkek kardeşlerin de seni çocuk sahibi olmaya ikna etmeye çalışacak," dedi.

Güldüm. "Belki rüyanda görürsün." O

sırıttı ve Eldrich de sıırıttı.

Tatum üzerinde çalıştığı turtadan, "Sabırlı olun," diye seslendi. "Şimdilik sadece arkadaşlarımızın tadını çıkarıyoruz."

"İyi şeyler bekleyenlerin başına gelir herhalde," diye onayladı Anastasya.

Hep birlikte çalıştık, sohbet ederken ve yemek pişirirken telefonumdan Noel müziği çaldı.

Sonunda, altı adam da ayaklarını sürüyerek içeri girdi. Beklendiği gibi, hepsi sırtıyordu.

Ve birçok yerde kanama var.

Sırılsıklam olmaları beklenmiyordu; her taraf karla kaplıydı ve hepsi de erimenin farklı aşamalarındaydı.

Kardeşlerim teker teker bana yarım ağız sarıldılar ve tebriklerini iletiler.

Bu iş bittiğinde Villinler daha da geniş bir şekilde sırtıyordu ve Bash bana hızlı bir öpücük verdikten sonra, herkes eşimden kıyafetlerini almak için üst katta kayboldu.

Hepsi pantolon ve düğmeli ceketlerle aşağıya indiğinde, gülmekten kendimi alamadım.

Kardeşlerimin elbise giymesinin imkanı yoktu.

ÇOK GEÇMEDEN, hepimiz derme çatma Şükran Günümüzü yiyorduk. Her şeyi temizledikten sonra hediyeleri değiş tokuş ettik ve geceyi sonlandırmadan önce bir süre kart oynadık.

Anastasia ve Eldrich onlarla birlikte Tatum ve Rafael'in evine geri döndüler ve Miles ve Zander eve doğru yola çıktılar, beni ve Bash'i kardeşlerimle vedalaşmak üzere bıraktılar.

"Daha kötüsünü de yapabilirdin," dedi Eli ve Bash'in sırtını sıvazlamadan önce bana son bir kez sarıldı. "Ona iyi bak."

"Yapacağım."

Dışarı çıktı ve Jasper beni kemik kıran bir kucaklaşma için kendine çekti. Her zaman en iyi sarılmaları o yapardı.

"Bizim için ona göz kulak ol," diye uyardı Jas.

Güldüm. "İkimiz arasında sorun çıkaran o değil."

Uzaklaşırken bana sırtıttı ve o da gitmeden önce Bash'in sırtına bir tokat attı.

August sonunda bana isteksizce sarılmadan önce uzun bir süre beni inceledi. "Mutlu görünüyorsun Brynn," dedi sonunda.

Onu sıkıca kavradım. "Ben mutluyum. Artık kendi kararlarımı vermem için bana güven."

Uzun bir iç geçirdi. "Pekala."

Beni serbest bıraktı, Bash'in elini sıktı ve sonunda bizi yalnız bıraktı.

Kapımız arkasından kapandı ve Bash'in yanına giderek ona yaslandım. Kollarını bana doladı ve başımın öperek beni kendine çekti. "İyi gitti."

"Öyle oldu. Kesikleriniz ne kadar kötü?"

"Hiç de fena değil. Kalpleri bu işin içinde değildi. Benden gerçekten nefret etmeleri için fazla mutluydun." Beni daha yakına çekti. "Hediyen garajda."

"Bana bir şey almamanı söylemiştim," diye itiraz ettim.

"Bu isteği görmezden geldim." Başımı tekrar öptü.

"Ben de görmezden geldim. Hediyelerin dolabımızda."

Güldü ve beni garaja doğru çekti.

Her zamanki siyah Hummer'ını gördüğümde gözlerim fal taşı gibi açıldı; hemen yanında aynı ama parlak sarı, tepesinde kocaman kırmızı bir fiyonk olan bir Hummer park etmişti.

"Arabayı değiştirme zamanının geldiğini düşündüm," dedi, sesi hafıftı. "Miles ve Tatum bana hep sarı bir araba istediğini söylediler, ama hiç

rengini seçebilmeniz için yepyeni bir şeye para ödemeye hazırım."

Gözlerim yaşardı ve kollarımı Bash'e dolayarak onu sıkıca kavradım. "O mükemmel, Smash. Çok teşekkür ederim."

"Tabii ki." Başımı arkaya yatırdı ve beni öptü. "Hediyenin diğer yarısı da ilk uçuş dersin. Bunu da nasıl paketleyeceğimi bilemedim."

"Sen en iyisisin." Onu tekrar, daha sert öptüm. "Seni seviyorum. Hediyelerim artık berbat görünecek."

"Yapmayacaklar." Elimi sıkıttı.

İçimi çekmeme rağmen onu merdivenlerden yukarı ve dolabımıza çektim. Ben hediyeleri alırken ona yatağa oturmasını söylediğimde oturdu.

Elimde paketlenmiş iki hediye ile çıktım ve ikisini de ona uzattım. Hediyeleri hızlıca açtı ve ben dudağımı ısırırken o kumaşlardan bazılarını tuttu. Kıyafetlerin ne olduğunu anladığında dudaklarında bir gülümseme belirdi ve gözleri benimkilerle buluştu. "Eşofman ve tişört mü?"

Onun gülümsemesine kendi gülümsememle karşılık verdim. "Onlar olmadan gerçek rahatlığı hiç yaşamadın. Artık birlikte kanepede oturduğumuzda gerçekten rahat edebilirsin. Onları terzine bile gönderdim, bu yüzden sana uymalarından da memnun olmalısın."

Hediyeleri yere bırakıp beni tekrar kollarına çekerken kıkırdadı, sesi zengin ve mutluydu. Beni yavaşça öptü, dillerimiz birbirine dolanırken vücudu bedenime yapıştı. "Teşekkür ederim Brynlee," diye mırıldandı dudaklarıma karşı. "Seni seviyorum."

"Ben de seni seviyorum." Alnımı boynuna yasladım.

Hayat güzeldi.

Çok, çok iyi.

Ve bunun asla bitmeyeceğini bilmek beni daha da iyi hissettirdi.

epilogue

B H E A S—S O M N U M B E R O F Y E R A S L A T E R

"HERE, Elle'i al. Annie biraz daha patates istiyor," dedi Brynn ve bir yaşındaki çocuğumuzu kollarıma bıraktı. Elle bir savaş çığılığı attı ve ablalarından birinden aldığı plastik bebekle yüzüme vurdu. Dört kızım olduğu için her yerde bol miktarda kız gibi, pembe oyuncaklar vardı ve ben bunların her dakikasına bayılıyordum.

Baba olmayı ne kadar çok sevdiğimi hiç fark etmemiştim ama o küçük kızlar beni minik, sevimli parmaklarına dolamışlardı.

Bebegi alma zahmetine girmeden Elle'ye sıırttım. "Sen bir savaşçısın."

"Öyle. Ve o benim," diye ilan etti Tatum, küçük kızını benden uzaklaştırarak.

Tatum ikinci çocuğuna sekiz aylık hamileydi. Brynn, Tatum ve Miles yedi yıl önce aynı zamanlarda hamile kalmışlardı. Tatum ve Miles'ın erkek çocukları olurken, Brynn'in bir kız çocuğı olmuştu.

Ve ilkinden bir buçuk yıl sonra başka bir kız. Ve

ondan iki yıl sonra bir üçüncüsü.

Ve dördüncüsü, bir buçuk yıl sonra.

Kızlarımız da tıpkı anneleri gibiydi; vahşi, tatlı ve eğlenceliydiler.

Miles ve Zander'ın üç oğlu vardı. En büyük ikisi altı ve üç yaşındaydı, en küçükleri ise yeni doğmuştu. Annemiz onu kucağına almış, babamızla birlikte kanepede oturan çiftle sohbet ediyorlardı. Diğer çocukları da bizimkilerle birlikte oyuncak odasında koşturuyordu. Hepsi birbirine yakındı ve yakınlarda atıştırmalıklar sürece müdahale edilmeden günlerce birbirlerini eğlendirebilirlerdi.

Tatum ve Rafael bir kız bekliyorlardı ve onun bizim küçük Elle ile suç ortağı olacağından hiç şüphem yoktu.

Bakışlarım Brynn'i mutfığa kadar takip etti ve bir tabak daha yemek hazırlarken iki yaşındaki çocuğumuzla sohbet edişini izlerken dudaklarım kıvrıldı.

Kızlarım annelerini o kadar çok seviyorlardı ki göğsüm ağrıyordu. Onları bir arada görmek çok güzeldi.

"Hapishaneye yaptığım yolculuğun tüm bunlara yol açacağı kimin aklına gelirdi?" Rafael yanıma yaklaşıp bir kolunu omzuma atarak sordu. Gözleri arkadaşını takip etti ve birkaç çocuk ellerinde pembe köpük kılıçlarla dışarı fırladığında oyuncak odasına doğru kaydı.

"Ben değil. Bizim için suçu üstlendiğinde çok sinirlenmişim."

Sırıttı. "Şimdi memnunsun ama, ha?"

"Şüphesiz." Brynn'in Annie'ye masaya kadar yardım etmesini ve onunla birlikte oturmasını izledim. Rafael'in cehennemde geçirdiği bir yıl, istediğimi ya da ihtiyaç duyduğumu fark etmediğim her şeyin bir ömür boyu sürmesine yol açmıştı. "Yeni bebek için hazır mısın?"

Rafe sıırıttı, gülümsemesi neredeyse göz

kamaştırıcıydı. "Kesinlikle evet." Kıkırdadım.

"Güzel."

Brynn Annie'nin kulağının arkasına birkaç tutam saç sıkıştırdı ve göğsüm yeniden sızladı.

Benim için çok mükemmeldi.

"Gidip arkadaşına yardım edeceğim. Tatum'un onunla işi bitince çocuğumu geri getir."

"Yapacağım." Kolunun altından sıyrılıp odanın diğır ucuna doğru ilerlerken Rafael sırtıma bir şaplak attı.

Brynn'yanındaki banka oturduğumda Annie ciyakladı ve bana doğru hamle yaptı, ben de onu kolayca yakaladım.

"Hey, bebeğim." Brynn'i hafifçe öperken, Annie sanki aşması gereken bir duvarmışım gibi üzerime tırmandı.

Brynn gülümsedi. "Hey, Smash." Annie'yi benden kaptı ve ikimizin de sırtmasına neden olan banshee benzeri bir çığlık kazandı.

Hayatımızı çok seviyordum.

OceanofPDF.com

afterthoughts

Awww.

Sigh.

Bu bana tüm hisleri verdi. İnsanlar hala bunu söylüyor mu bilmiyorum ama her neyse. Ben söylüyorum.

Brynn ve Bash bu serideki diğer çiftlere göre biraz daha... uçucu... ama onların hikayesiyle çok eğlendim ve umarım siz de seversiniz

çok.

Villins ve kahve dükkânı işleten şekercilerimizle bu yolculukta bana katıldığınız için çok teşekkür ederim! Hikayeleri beni hem gülümsetti hem de güldürdü

kendime çok fazla kez söyledim ve her dakikasını çok sevdim!
Bu dünyayla işim bitmek üzere. Belki de seksi PNR romanları hayattaki yeni
amacımdır.

Hmm.

Bunu sadece zaman gösterecek!

Brynn'in kardeşleri için bir dizi var, ama önce Wildwood'a doğru bir
yolculuğa çıkacağım. Umarım siz de benimle gelirsiniz! Bu serinin 1.
kitabının adı Kurt Adamdan Kaçınma Sanatı.

Okuduğunuz için çok teşekkür ederim!

Sevgilerimle,
Lola Glass <3

OceanofPDF.com

stay in touch

Lola'nın yeni bültenlerini almak istiyorsanız (spam yok!) bu bağlantıyı kullanın:

[LINK](#)

Ya da onu
bulun:

[FACEBOOK](#)

[TIKTOK](#)
[INSTAGRAM](#)
[PINTEREST](#)
[GOODREADS](#)

[*OceanofPDF.com*](#)

all series by lola glass

Bağımsızlar:

Wildwood
Aldatma ve Bağlılık
Kurt Tarafından
Sahiplenildi
Yasak Eşler
Vahşi Av
Felaketin Kralları
Gecenin Laneti
Outcast Paketi
Feral Paketi
Eş Avı

Seri:

Yanan Krallık Fae Kralı
Şekil Değiştiren Kraliçe'ye
Kurban Edildi
Kurtboğan Şekil
Değiştiren Şehir
Doğaüstü Yeraltı Dünyası
Canavarların Ayı
Reddedilen Eş Sığınağı

OceanofPDF.com

about the author

Lola, *hafif* bir romantizm takıntısı ve aşka -gerçek aşka- tutkusu olan bir kitapseverdir. Çiçekler ve çikolatalar gibi bir aşk değil, iki insanın uzun sürecek kadar güçlü bir ilişki kurduğu türden bir aşk. Okumayı sevdiği ve kitaplarında tasvir etmeye çalıştığı ilişki türü budur.

Şımarık kadınlar ve kocaman, büyülü erkekler hakkında eğlenceli hikayeler olsalar da ;)

OceanofPDF.com

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.